

CRONICA

Un elogi oportú

Traiem del *Journal de Genève* alguns fragments del discurs que digné el president Hoover en la seva recepció a Montevideo. Resulta un elogi de les petites nacions, entre altres, de l'Uruguai, que ben justament — com recorda aquell diari — ha pogut ésser anomenat el més "escandinavi", és a dir el més políticament dels Estats de l'Amèrica llatina.

Lloa l'Uruguai, el senyor Hoover, perquè "ha demostrat... que el prestigi moral de les nacions no es basa pas en les extensions territorials o en el nombre dels habitants, sinó en l'esperit i en el caràcter dels pobles". El lloa, també, perquè "és un exemple de la profunda veritat política que vol que la grandesa nacional no tingui com origen primordial les vastes extensions de terra o les possessions imperials, sinó que derivi de l'altura i de la profunditat de l'ànima nacional".

"Els bescanvis d'idees... — afegeix — són fonamentalment de més gran importància per a la humanitat que els bescanvis d'articles fonamentals: d'una idea nova pot sorgir tot un progrés que revolucioni el camp de l'economia. Però, ço que és més important, per mitjà dels bescanvis d'idees, es poden reforçar i fortificar els sistemes del pensament i de la vida en els quals es troba el bressol de la llibertat."

Sovint la literatura, parlada o escrita, resulta més justiciera que el dret polític. Les petites nacions solen tenir poques lleis a favor d'elles; no els manquen elogis de tots els poders. Fins en practicar-se una explotació, no obliden els oficials l'obligada "homilia" de les valors espirituals que anecdòticament jaueu en la taula de disseció.

La funció de les petites nacions és essencial, ara com ara, per a la humanitat. Sense els venguts i els febles, poc invocarien sincerament els principis de justícia.

Les valors espirituals que senyoregen el món i que els mateixos imperialismes cotitzan, solen venir d'una petita contrada de selecció. És de petits focs de cultura que brollen els incendis purificadors de la humanitat. Ni els grans imperis serien possibles sense un nucli espiritual que els nodrís. De vegades aquest nucli és central, i aleshores l'hegemonia és poc o molt comortable; de vegades aquest nucli és provincial, i aleshores el joc de predominis sol voltar-se d'un espurneig d'efusions i violències.

En altre temps Grècia, petita i encara políticament fragmentada, fou el llevat humanístic d'una civilització que és avui dia mundial. Les menudes repúbliques italianes, sovint amb la petita d'un senyor foraster al coll, foren, després, les restablidores d'aquell humanisme. Ara mateix, són els petits estats escandinavs, en Holanda i Suïssa, és el Canadà, més que vastitud territorial, constel·lació de nuclis refinats i heterogenis, els que sostenen en la Llotja internacional de Ginebra, la primacia de les valors humanes.

Es clar que no és sempre per virtut ni per natural vocació que els venguts i els febles invoquen els principis de justícia i laboren per l'ur establiment. Els venguts i els febles coven, sovint, en mesura, ambicions i despit, però saben que, ni per assolir go que és mesurat, poden refiar-se d'altre valador que l'esperit de justícia. En ells, l'endegament útil de llur reacció biològica porta — si més no, per càlcul o per exacerbada sensibilitat — a les més afines concepcions del dret internacional i a les més pures creacions de l'espiritualitat col·lectiva. Per això, en part, la imperial i republicana Alemanya, troba, feixuga encara del pes del passat, el ritme més àgil en la dansa diplomàtica i s'està guanyant l'implícit cabdillatge espiritual de l'Europa política, que les seves rivals d'ahir ostentaven.

Els que avui dia no tenen compte d'aquesta lligo faran, políticament i tot, un mal negoci. Sobretot si ella, també, s'han de refiar més de l'espiritualitat dels pobles que de la força, sempre usurària, dels governants. El prestigi moral és l'ordenador de les màximes jeràrquies. Per això les jeràrquies d'ordre moral solen ésser les úniques perdurables. I perquè són eternes, llur diplomàcia és més forta que les habilitats i contundències de les potestats terrenyes que, perquè són precàries, es troben en la inferioritat del qui duu pressa. Llurs moments de feblesa i d'episòdica desfeta solen trobar-se vinculats en dignitat que no participen d'aquella sòlida estabilitat o en prulges de caràcter temporal.

Vulguen que no els que es refien de la força actual i de les habilitats antiquades, o la Societat de les Nacions fracassarà, i tornarem al caos de la més brutal biologia política, o tard o d'hora proclamarem go que en podríem dir una escola de valors morals d'ordre polític, que tindran garantida internacionalment llur eficàcia. I aquell dia vindrà el dia de la preparació per un règim de publicitat on totes les veus podran fer-se sentir del món, i on serà dit i repetit que, pitjor que dir les coses que no es poden dir, és fer les coses que no es poden fer.

JAUME BOFILL

Full de dietari

OH, LA NEU!

Heu vist la neu? Els Reis, per a preparar els nostres ulls a llur visita, ens n'han enviat un polsim. Quan m'he llevat n'hi havia als jardins del voltant de casa, a les teulades i al carrer. Quan he sortit en havent dinat, ja sols en restaven algunes clapes, com parracs esblanquits, en els llocs ombrívols. A la part baixa de Barcelona ja no se'n veia el rastre.

Per a amenitzar l'existència potser ja n'hi ha prou. Les grans nevades que omplen els carrers i curulen els terrats, fan pagar a un greu massa elevat l'efímera alegria que desvetllen. Almenys aquesta és l'opinió dels propietaris d'immobles, que encara d'una gran nevada, veuen com promesa la impermeabilitat de llurs terrats.

I també acaba per esdevenir l'opinió del simple transeünt que es fatiga de caminar sobre la neu reliscosa i bruta de les voreres.

Malgrat de la moda de les mansardes cobertes amb licorça, Barcelona no és una ciutat que s'avingui amb les nevades de debò. No hi està preparada. Aquest polsim de neu que quita ahir, era tot el que tolera sense descompondre's. Neü mentre es pot confondre amb les rades de l'escuma o amb els dibuixos de la sal damunt la platja... Però prou.

En la història de Barcelona, les nevades serioses s'anoten com a veritables esdeveniments extraordinaris, al costat de les "bullangues", dels canvis de règim i dels terratrèmols.

Sens dubte, si estiguéssim realment familiaritzats amb la neu, tindríem un tarannà més reconcentrat, menys superficial. Qui sap si, després del mantell gelat, sabríem covar una calor més vivificant que no pas ara. Beurriem més alcohol. Llegiríem més llibres. Hi hauria més adulteris i de més durada. I tot plegat, ni Barcelona fóra Barcelona, ni nosaltres fórem el que som. La tragèdia està, precisament, en què, sense deixar d'ésser el que som, ni d'ésser on som, convé que siguem una altra cosa.

CARLES SOLDEVILA

El suïcidi prohibit... a Bulgària

Sofia, 8. — El nombre de suïcidis ha arribat a ésser tan exagerat, que sembla talment que es tracti d'una epidèmia. Les autoritats no han cessat d'estudiar la manera de trobar un remei a la malaltia del suïcidi, però no han trobat una fórmula indicada per aconseguir-ho. El Sant Sinode, per la seva banda, acaba d'adreçar un memorandum sensacional al Govern demanant-li que prengui mesures energiques i suggerint-li algunes innovacions d'aquesta índole.

Primer: Prohibir rigorosament als diaris de publicar informacions detallades de suïcidis i de reproduir fotografies de les víctimes.

Segon: Invalidació dels testaments dels suïcides, llevat d'aquells que s'hagin donat la mort en un accés de follia ben caracteritzada.

Tercer: Castigar les temptatives de suïcidi amb un mínim de dos anys de presó.

Quart: Processar com a complicis totes aquelles persones que, sabent el projecte d'un suïcidi, no hagin fet tots els possibles per evitar-ne la realització.

Si aquesta proposició del Sant Sinode passa a formar part del Codi penal, i sembla que serà així, a Bulgària, com a Anglaterra, el suïcidi serà considerat com una greu ofensa a la llei.

Judicis sumaríssims

Condemnar o lloar en bloc i sense reserves és una cosa relativament fàcil, sobretot per a qui no sent damunt d'ell cap responsabilitat lligada al seu judici o sentència. Valorar, esbrinar el que hi ha de bo i de dolent en allò que es jutja, mesurar-ne les conseqüències possibles o probables, és tasca molt més difícil, aduuc si cap altra responsabilitat no ens assetja que aquella que neix de la pròpia consciència i de l'instint d'èsser justos. En molts judicis sumaríssims i totals, tant per al blasme com per a la lloanca, hi ha, però, al costat d'una manca de veritat, canvi de la nostra consciència una manca de severitat envers la nostra activitat: no són fills únics de la justícia, sinó també de la peresa; sovint, principalment de la peresa. I encara d'aquella altra qualitat que acostuma a acompanyar-la per tal d'encobrir-ne els efectes: la suficiència.

Ens impulsa a escriure aquests mots la manera com veiem jutjades sovint dues de les estructures més importants que han sorgit a Europa després de la guerra: la Societat de Nacions i la República dels Soviets. Ambdues són objecte del menyspreu més absolut o d'incondicionals ditirambes per part de gent que no es preocupen de documentar-se almenys una mica abans d'emetre un judici; ja no parlem dels interessats a propagar idees errònies respecte a l'una o l'altra, o respecte a ambdues.

La República dels Soviets beneficia, potser, d'un tracte més equilibrat. Si té detractors absoluts, té absoluts defensors. Si hi ha gent que troben que en tot el trasbalsament de la Santa Rússia no hi ha res que digni algun germen fecund de millorament, i en tot el que han fet o deixat de fer els directores de la màquina soviètica res digna d'aprovació o de respecte, hi ha, en canvi, gent per a les quals l'expressió "el paradís soviètic" sembla perdre tot sentit irònic i esdevé una realitat enviable.

La Societat de Nacions no suscita lloances tan desenfrenades; suscita, però, gairebé tant de menyspreu: dominada per l'abir d'unes quantes potències, no fa res, ni serveix per a res. Així s'expressen els seus radicalissims detractors. I l'avenir de l'organisme de Ginebra no és inspirat judici més categòric ni més falaguer.

Tot això, quan no és fill de la mala fe, és fill de la manca d'informació: de la peresa per informar-se i de la suficiència per parlar d'una cosa sense tenir-ne aquell mínim de coneixements que permet de parlar-ne. Que es critiqui l'actuació de la Societat de Nacions, la seva estructura i fins el seu esperit, no solament ens sembla útil, sinó que en molts casos ens sembla just; que aquesta crítica es faci en nom de la seva absoluta inactivitat i de la seva absoluta ineffectivitat, amb el tòpic del "no fa res, no serveix per a res", ens sembla ridícul.

FERRAN SOLDEVILA

El raport de M. Parker Gilbert sobre la revisió del Pla Dawes

L'agent general de reparacions, senyor Parker Gilbert, acaba de publicar el seu raport semestral. Donada la situació actual de les negociacions sobre aquest afer, és evident que el raport de M. Parker era esperat amb veritable impaciència. La informació actual versa sobre la fi del quart exercici de l'anomenat pla Dawes. L'agent general dels pagaments és l'autor del projecte de liquidació general de les reparacions. Ell ha estat l'home que ha representat el paper de conciliador en les laborioses negociacions dels darrers mesos, esforçant-se a suprimir obstacles, eliminar aspors i a fer entrar els projectes teòrics a la via de les realitzacions.

En el fons, la tesi de Parker Gilbert és una defensa heroica de la revisió del pla Dawes per anar a la fixació definitiva del deute alemany, a la supressió del comitè de transferències i a trencar d'una vegada la tutela financiera imposada a Alemanya. L'agent general de les reparacions es troba en presència d'un fet internacional que ve a ésser la conseqüència directa de les seves suggestions: els sis Goversos interessats han decidit (el fet tingué lloc el 22 de desembre darrer) de convocar un comitè d'experts per a la liquidació definitiva de les reparacions.

El raport de Parker és un quadre precís i completament objectiu de l'economia alemanya. Forçosament, l'autor s'ha imposat una sèrie de reserves d'ordre polític internacional exigides per les circumstàncies. Després de traçar l'esquema tècnic de l'economia alemanya, Parker Gilbert cedeix la paraula a d'altres (el comitè esmentat), que hauran de fixar el deute i hauran de proposar els mitjans d'acabar de pagar els xifres d'aquest deute. Malgrat d'aquesta reserva, és indubtable que el raport del senyor Parker Gilbert és un document de gran interès que el comitè d'experts prendrà com a punt de partida per a realitzar els importants estudis que li estan encomanats.

En primer lloc, Parker Gilbert constata que el pla ha aconseguit la finalitat principal, assegurant l'estabilitat de la moneda alemanya. El Reich ha pagat durant la quarta anualitat, és a dir, d'ençà del primer de setembre de 1927 al 31 d'agost de 1928, la suma de 1.751 milions de marcs or. Aquests pagaments han estat efectuats lleialment i puntualment. El senyor Parker, però, afegeix, tot subratllant-ho, que aquests pagaments han estat fets amb innegable facilitat per part d'una Alemanya relativament benestant, i aquest fet creu l'agent general de reparacions que el comitè d'experts l'ha de tenir en compte.

L'any 1924 fou creat a Londres un comitè de transferències, el qual havia d'impedir que el canvi alemany fos emfonsat per la transformació dels marcs en monedes estrangeres, en vista del pagament de les reparacions. Fins al moment actual aquest perill no sembla haver-se manifestat, car durant l'any passat les transferències en monedes estrangeres han assolit la xifra de 943 milions de marcs or i durant tot aquest període "el marc ha estat, des del punt de vista del canvi, una de les monedes més fermes del món". Per altra banda els empenyits

COMENTARIS

Sota el redreç

"No és pas envers la llibertat, sinó envers una creixent servitud, que avancen els pobles moderns — escriu Gustave Le Bon. — Les lleis, els costums, les mateixes comoditats que embolcalen el civilitzat de la seva naixença fins a la tomba, li lleven progressivament els últims rastres de llibertat." Conec aquesta vella enderga romàntica. El civilitzat, segons ella, seria un esclau al costat del salvatge. Això és el que creia Rousseau, i el que opina molta genteta. Malauradament per a aqueixa tesi, la llibertat no és opció entre actes elementals, sinó entre valors només percebudes que per educació. I la llibertat crea més llibertat precisament mitjançant nous lligams, això és, judicis, costums i aspiracions comunes dels homes. Ella és qui ha creat, o almenys formalitzat, tot el que la tradició pugui haver retingut. I en conjunt els manaments i els avessaments no anul·len pas la llibertat, sinó que la transporten a un pla més alt i més extens, ja que, per una interacció social com la que estatueix un règim de llibertat, s'exemplifica progressivament l'horitzó espiritual. I no és un fet històric que els pobles magníficadors de la llibertat han estat els que han civilitzat el món, minvant considerablement la nadiua acràcia dels instints?

Els pobles moderns no avancen — diu Le Bon — envers la llibertat. També em recorde d'haver sentit dir que els pobles moderns avangaven en sentit contrari al del destriment de les personalitats. És extraordinàriament fàcil de dir cap a on caminen els pobles moderns. Però en acabar resulta que he hauré dit massa aviat, i que ells us fan quedar malament. Els determinismes que hum descompta no us permeten de fer pronòstics segurs, ni les generalitzacions teòriques tampoc; i la voluntat ferriosa dels condottieri qualsevol dia pot fallar. Qui sap si lluny, ben lluny, en alguna altra perduda, aquella pobra dea deixada de compte s'entrena a criar b. a. o, o bé, més espiritualment, es consagra al joc curiosísim i inasportat de la revalorització de la intel·ligència, mentre no altres ens sentim, enfora d'ella, pròspers, pacífics, progressius i abaltits de la nostra felicitat! — J. C.

anualitats ascendeixen a 5.750 milions de marcs, mes un total igual de deute a curt termini. El producte d'aquests emprèstits — diu el senyor Parker Gilbert — ha servit per crear nous i importants valors a l'interior del país. I malgrat d'això, no sembla pas que Alemanya s'hagi imposat privacions en els pressupostos. L'autor del raport diu que el pressupost alemany tendeix encara a desprender llargament i a abusar un xic de l'emprèstid.

Els ferrocarrils alemanys han donat durant l'any 660 milions de marcs or per a les reparacions. Segons el senyor Gilbert, la Companyia pot suportar consecutivament aquesta càrrega anual, sempre que segueixi una política financiera prudent.

El comerç exterior ha realitzat notables progressos en el sentit de l'estabilitat i de l'equilibri. L'excés de les importacions sobre les exportacions s'ha anat reunint progressivament durant l'any passat fins a vorejar la balança favorable. La situació econòmica d'Alemanya representa, en general, un nivell d'activitat relativament elevat. No és, naturalment, el d'abans de la guerra, però hi ha un progrés enorme, car el conjunt de la producció industrial s'ha mantingut poc més o menys en el nivell general de 1927.

L'agent general de reparacions arriba a demostrar amb xifres i dades que Alemanya està en situació d'ésser alliberada de la tutela financiera que pesa damunt d'ella. La premsa francesa, en canvi, servint-se de les mateixes dades, en treu conclusions completament diferents i creu que, a jutjar pel raport del senyor Gilbert, no s'han de fer encara concessions a Alemanya, car seria prement reconteix que està en disposició

de deixar-la en llibertat. Els francesos creuen, en general, que abans de parlar de la revisió del pla Dawes els alemanys han de posar una mica d'ordre a casa seva...

I nosaltres, que sempre hem sentit una feblesa pels nostres veïns, no ens podem estar de dir que el moment no és pas a propòsit perquè de París surtin llicons d'ordre i moralitat financiera. Ben al contrari. Ens plauria molt més que de París sortissin alumnes que seguisin l'escola de reconstrucció i d'ordre que ha servit a l'Alemanya teòricament vençuda per a refer la seva salut... i les seves finances d'una manera exemplar.

EL VELL EGIPTE

Un temple al brau Buchis

El Caire, 3. — S'han trobat a Armant Hermenthis vestigis d'un antic edifici que data de 1.300 anys abans de Jesucrist, en el qual hi havia el centre del culte al brau sagrat Buchis.

El resultat de les recerques demostra que el culte al brau Buchis va durar diversos anys i que a ell es consagren Alexandre el Gran i altres dos emperadors romans.

200 pescadors a bord d'un bloc de gel

Reval, 3. — Els dos-cents pescadors que foren arrossegats cap a un bloc de gel al llac Jeipus han estat salvats, després d'haver patit terribles penúries, especialment a causa del fred. — Fabra.

— Sembla que ja és un fet això del proveïment dels vivants al vol...
— Tot això són bestieses; mentre no s'inventi la manera de guanyar els vivants al vol...

VIGILIA DE REIS

UNA CUA DE BON AYERANY

NOTICIARI

Si no vols patir de fred, usa
Carbons Permanyer
Clarís, 13 — Tel. 10723

Un boscó dels Reis a la casa de les Llàmpares, de la Ronda de St. Pere

Bloc del transeünt

Té molta raó mestre Fabra quan es parla del grau d'ignorància que demostra encara el nostre públic, en qüestions de gramàtica catalana. I si aquesta ignorància és censurable en l'home del carrer que no empra la llengua nascuda sinó en els afers privats, és més vergonyosa en aquelles persones que, per llur professió i contacte amb coses molt nostres, han d'exhibir de tant en tant llurs coneixements gramaticals.

Ens referim, concretament, als artistes que col·laboren, amb preferència, en revistes i diaris catalans. Es tracta, sovint, de dibuixants i de caricaturistes excel·lents, els treballs dels quals admirem de bon grat. Però si per atzar els escam d'escriure en llurs caricatures una frase catalana, per cert que sigui, ja cal que ens possem a tremolar. L'ortografia emprada ens fa recular en un no-res als temps de "La Tomasa" i la primitiva "Campana"; és d'un viciisme que arriba a l'època d'En Robrenyo i encara més enllà.

Caldrà que els directores dels nostres diaris i fulles populars vigilestin un xic severament i corregistin, quan fos necessari la ignorància gramatical de llurs col·laboradors. Demanar a aquests mateixos esmena fòra, em sembla, excessiu. No sé per què em fa l'efecte que, posats a escriure en castellà, ho farien, si fa o no fa, tan malament com en la llengua nostra. I que, en el fons, llurs faltes escrivint en català, no fan sinó palesar llur manca de cultura.

Gairebé a totes les cases, en començar l'any, hom enceta el bloc nou del calendari. I hom ho fa, generalment, amb la mateixa temença amb què hom

enceta un meló tot pensant: «Serà meló? Serà carabassa?»

Perquè és un fet que, per al català que estima les seves coses, la tria d'un bloc de calendari que respongui a les exigències mínimes de decorum i bon gust, és un problema... La majoria dels editors de calendaris no es fan càrrec del progrés fet pel nostre públic i es pensen que vivim encara en temps d'En Pitarra. Oblidant que en la immensa producció literària catalana moderna hom pot triar a bastament —en prosa i en vers— aquests editors van a raure encara al camp massa explotat d'autors sabacans que tenen un concepte massa viciencista de la literatura festiva.

Opino que la nostra Premsa, en finir l'any, hauria de dedicar un espai a fer la crítica imparcial i justa dels blocs catalans apareguts. Cal tenir en compte —encara que el fet sigui trist— que moltes dones no llegeixen altra literatura que la dels fills del calendari, i com que el tast que en els mateixos els és donat de la nostra, no sigui massa descoratjador.

DEBILITAT, Clorosis, Inapetència,
es combaten amb èxit amb el Xarop d'**HIPOFOSFITOS**
SALUD
Un sol flascó fa notar la seva acció saludable
Demanen XAROP SALUT per a evitar imitacions

Gairebé a totes les cases, en començar l'any, hom enceta el bloc nou del calendari. I hom ho fa, generalment, amb la mateixa temença amb què hom

LA PUBLICITAT
PREMIUM DE CUMULACIÓ
Barcelona, maig: 7.000
Península Ibèrica: 7.000
Amèrica Llatina: 7.000
Altres països: 8.000

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 3 de gener de 1939:

Peròlèx, si bé amb menys intensitat, el mínim baromètric de la Mediterrània, i hi ha fred intens i nevada a la major part del continent d'Europa.

El vent bufant del nord-est des de la Bèltica fins al migdia de França.

Les altes pressions es troben a Escandinàvia i domina bon temps a Noruega, Anglaterra i Irlanda.

A la nostra Península domina el assernat pel centre i el sud, i ennuvolat amb nevades per les províncies del nord-est.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

La zona de mal temps comprèn només la província de Girona i part de la de Barcelona, puja per les de Lleida i Tarragona el cel està assernat.

Ha nevut des de Barcelona fins a la frontera, i la seva màxima intensitat prop la costa.

El fred és molt intens a tot el país i precisament a les comarques on el cel està assernat. Al llac d'Estany de la temperatura mínima d'avui era de 18 graus sota zero, d'11 graus sota zero a Cabdella i de 8 graus sota zero a la vall de Ribes i a l'alt Urgell.

CALEFACCIO IDEAL
ESTUFA J. M. B.
VALENCIA, 345 — TEL. 73016

Tots els nens i nenes han de demanar **LA RATETA QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA.**

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA. — Dia 3 de gener de 1939:

Hores d'observació: 7, 13, 18
Baròmetre a 0 i al nivell de la mar:

Na Dolores Monserrat de Masia

Dues novel·les d'ambient barceloní

MARIA GLORIA — LA MONTSERRAT

Preu de cada una: 4'50 ptes.

A L'EDITORIAL POLIGLOTA Petritxol, 8
i a totes les llibreries de Catalunya

mil·líbars, 758,2, 759,4, 760,7; mil·límetres, 1011,3, 1012,5, 1014,2.

ermòmetre a l'ombra: sec, 1,2, 2,0, 2,2; humit, 1,0, 0,1, 0,8.

Humitat centesimal de saturació: 0,6, 0,6, 7,5.

Vent: direcció, SE, ENE, N; ve, local, 1, 3, 7.

Estat del cel: Tapat, ennuvolat, gairebé seri.

Classe de núvol: Ns, Ci, Cu, Fr-Cu.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 3,0; mínima, 0,2; mínima arran de terra, 1.

Oscil·lació termomètrica: 3,4.

Temperatura mitjana: 1,0.

Precipitació aigua, des de les set del dia anterior a les set d'avui: mil·límetres de grua, o sigui litres per metre quadrat: inapreciable.

Recorregut del vent en igual període: 78 quilòmetres.

Observacions particulars: lleugera nevada.

REIS articles per a presentar amb grans rebuixos, per reformes al local.
A. VECIANA i FERNANDO, 7

Reis - Reis - Reis
Gran assortit en mobles de jona i medulla, propis per a nens i nenes, butaquestes, tauletes, quadres, balançols, còsiders, etcètera. La casa que ven més barat, per desor fabrica
MOBLES AXQUE
F. Olaya, - Corte, 549

Vidres Gol
fets a París
s'exhibeixen
a la Sala
Parés

Elle Reis d'Orient han de portar a la mainada catalana **LA RATETA QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA**, perquè és el millor llibre de contes en català, i només val 1'60 pesetes.

TAPAGOTERES "F Y S"
P. Urquiza, 13, 1.1 Tel. 19532

La Cavalcada dels Reis d'Orient que sortirà del Centre Familiar de Sant Gervasi (Lafarja, 222-224) a les vuit d'aquest vespre, amb batadors de la guàrdia municipal, banda de trompetes (muntada), cedida galantment per l'autoritat militar, Banda de la Bonanova, acompanyament de pages, criats, servid, etc., passarà pels següents carrers: Lafarja, Amigó, Mo-

REIS
El més extens assortit en
CAPIES CAIXU EXTRA
Les de 8'50 Ptes.
IMPERMEABLES
TRINXERES
CASA ROSICH
Fàbrica fundada en 1890
Ronda de Sant Pere, 7
Tapineria, 33
Av. del Portal de l'Àngel, 21

ling de Rei, Santaló, Carril, Modolell, Regier Ubach, Montaner, Sant Eusebi, Alfons XII, Marías Cubí, Perrenir, Pasaje de Maria Eugènia, Travessera, Sagüés, i tornada cap al Centre.

Cas d'interès: el repartiment de joguines per mitjà dels Reis, la Comissió organitzadora atendrà totes les demandes al seu local social, i admetrà joguines fins a les vuit d'aquest vespre.

Llongueros Noves cançons amb gestos. Unió Musical Espanyola, Portal de l'Àngel, núm. 23.

CALEFACCIO IDEAL
ESTUFA J. M. B.
VALENCIA, 345 — TEL. 73016

LA RATETA QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA, i tota mena de llibres propis per a infants, els trobareu a la **LLIBRERIA BONAVIA**, Tapineria, número 4, Telèfon 17325.

A l'Associació Barcelonina de Lligats (Avinó, 19, principal), demà, a dos quarts de deu de la vetlla, En Carles Cortina Giner donarà una conferència sobre el tema: "Clàssics i moderns, o evolució i revolució".

REIS El millor present, una elegant i colita màquina de cosir i brodar **WERTHEIM**.

JOIES VERITABLE OASIS
Per a comprar a bon preu aneu a la **Joleria Magriñà**, Tallers, 41

REIS: per a cines i
PATHE-BABY
Cuyàs, Portal de l'Àngel, 29

CALENDARI REDUTS
Hem rebut els següents calendaris: De "Aguila Real", "Kafir Danone", "Bomba Diluviana", "Gràfica Catalana", "Paper Smoking", E. Lladó, d'Arenys de Munt, i de J. Cullerí.

En desitjar un felig Any Nou a tots els seus amics i afavoridors, l'antiga **CASA FREIXA**, del carrer del Pi, núm. 18, la més important de Barcelona en aigües minerals, tant medicinals com de taula, es complau a comunicar-los que ha augmentat el seu extens assortit amb la famosa **AIGUA DE HOZWAYO**, considerada sense rival entre les millors de la seva classe.

Audició perfecta Radiola
DIRECTA AL CORRENT
Cuyàs, Portal de l'Àngel, 29

Relació dels objectes trobats als cotxes dels "Tranvías de Barcelona, Sociedad Anónima", "Compañía Ge-

neral de Franvías" i "Tranvías de Barcelona a San Andrés y Extensiones" durant el transcurs mes de desembre, els quals estan dipositats a l'oficina corresponent (Ronda de Sant Pau, 41, primer), a disposició de les persones que acreditin tenir dret sobre ella.

Trenta-cinc paraigües; dos bastons; tretze bosses i portamonedes; dotze parells de guants; un llibre de text; sis bufandes; tres mocadors grans; un parell d'espardenyes; un encenedor; un xal; quatre agulles imperdibles; una arracada; un trempapomes; dos cels d'abric; un capell de senyora; uns rosaris; una americana de cambrer; una pell per a caca; dues mantel·lins; una ploma estilogràfica; un rellotge de polsera; un llapis; un mocador de butxaca amb una quantitat en metàl·lic; dues medalletes; dues garteres de col·legial; un parell de sabates; una cartera per a documents; una boina; unes ulleres; un abric de senyor; un paquet contint un devantal blanc i un altre objecte; un altre paquet amb roba usada; un altre paquet amb unes troques de fill; un altre contint dos trosos de tela; un altre amb una toquetta i una altra peça; un altre paquet amb un tros de roba.

Majestic Hotel
I RESTAURANT
Coberts a preu fix i a la carta
Orquestra
Salons especials per a Bodas, Banquets i Festes

Llongueros Noves cançons amb gestos. Unió Musical Espanyola, Portal de l'Àngel, núm. 23.

Nadal venen les darreres novetats en **GRAMOFON** i **DISCOS**. Carrer de Santa Anna, 91.

Artífices: el vos're sopar ideal es el **Yagouri DANONE**

"Catalunya", A. A. del districte V (Nou de la Rambla, 16), celebrará enguany també la tradicional Festa dels Reis (any XIV de la seva celebració) d'acord amb el següent programa:

Aquesta nit, a les deu. Extraordinari i esplèndid ball de gala, en obsequi a honor a S.S. MM. els Reis d'Orient, els quals faran llur entrada triomfal, acompanyats del seu lluit seguit de criats, heralds i patges, i portaran presents per als nens i nenes dels socis que prèviament s'hagin inscrit. En aquesta festa hi prendrà part l'Institut de Folk-lore de Catalunya.

Demà, dia 6, de deu a dotze del matí. Gran festival de beneficència, en el qual els Reis lluraran personalment, amb tota solennitat, més de mil lots als nens i nenes fills de persones necessitades que es presentin proveïdes del corresponent val. Aquests vals són renatis per tots els que han contribuït amb donatius a la festa. La Comissió organitzadora aprofita aquesta ocasió per a remercior-los llur atenció. Aquestes festes prometen veure's molt concorregudes i revestiran molta importància.

En Josep Rovira Mensa

ha mort, després de rebuts els Auxilis Espirituals

(A. C. S.)

La seva vídua Hortensia Sánchez, fills Josep Maria, Maria Lluïsa i Hortensia, mare, mare política, germanes, germans polítics, nebots, cosins i demés família i la raó social **LLUIS JOVER S. A.** en assabentar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se servixin assistir a la casa mortuòria Via Laletana, n.º 69, a les quatre de la tarda d'avui, divendres per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Santa Anna i després al cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

536

FULLÓ DE "LA PUBLICITAT"

GUERRA Y PAU

533

tat. I aquestes idees, amb tot i que eren vagues i confuses, s'apoderaven de la seva ànima altra vegada. Recordava que ara posseïa aquesta novella felicitat, i que aquesta felicitat tenia alguna cosa de comú amb l'Evangeli. Per això el demanava. Però la posició desfavorable donada a la ferida, el canvi de costat, li embrollaren els pensaments, i per tercera vegada es despertà a la vida en el silenci de la nit. Al seu voltant tothom dormia. Uns grills cantaven al vestibul. Les paneroles corrien per damunt de les taules, les icones i els murs; una mosca grossa rondava al volt de la candelera, que havia reprès la forma d'un gran bolet i la tenia molt prop d'ell. La seva ànima no estava pas en el seu estat normal: l'home que està bo, ordinàriament pensa, sent i recorda simultàniament un nombre incalculable d'objectes, i té la força i el poder de triar una sèrie d'idees o de fenòmens i d'aturar-hi tota la seva atenció. L'home que està bo, en mig de la reflexió més profunda se'n desllia per dir un mot cortès a una persona que entra, i torna altra vegada a les seves idees. Però l'ànima del príncep Andreu, en aquest aspecte, estava en un estat anormal. Totes les forces de la seva ànima estaven més actives, eren més clares que mai, però obraven al marge de la voluntat. Les idees i les representacions més diverses s'apoderaven d'ell simultàniament. De vegades el pensament li començava de treballar amb una força, una claredat, una profunditat de la qual era incapaç en estat normal, però, tot d'una, a mig camí, se n'havia anava. feia lloc a una imatge qual-sevol, imprecisa, i ja no podia tornar-la a trobar.

—«Si, una felicitat nova m'ha estat revelada — pensava, ajuntat a la isba, mig a les focs, i tot mirant davant d'ell, els ulls febrils, oberts completament — la felicitat que es troba fora de les forces físiques, fora de les influències exteriors, la felicitat de l'ànima, la felicitat de l'amor! Tots els homes poden comprendre-ho, reconèixer-ho, i prescriure-ho, només pot fer-ho Déu. Però com ha presentat aquesta llei Déu? Per què el fill? La marxa dels seus pensaments se li aturà de sobte, i el príncep Andreu es coltà... No sabia si era el deliri o la realitat que li feia sentir el murmuri d'una veu dolça que repetia continuament: "I beure... beure...", després: "eure... eure...", i altra vegada: "beure... beure... beure...", i una altra vegada: "eure... eure...". Però, simultà-

El criat s'alçà i murmurà alguna cosa: Timokhin, al qual els dolors de la cama ferida no deixaven dormir, mirava l'estranya aparició de la noia amb camisa blanca i gorra de dormir. Les paraules esportugueses del criat: Què voleu? Per què veniu? feren que Natatxa es precipités cap al que feia al recó. Per terrible que fos l'espectacle, ella havia de veure'l. Passà per davant del criat. El seu fos de la candelera, que formava un bolet, havia caigut, i veié distintament el príncep Andreu ajagut, les mans damunt del cobrellit, tal com sempre se l'havia representat.

Era com sempre, però la rojer febril del seu rostre, els seus ulls brillants, fets en ella amb entusiasme, i sobretot el coll prim, jovevol que emergia del coll girat de la camisa, li donaven un aire particular, innocent, que ella no li havia vist mai. S'acostà al príncep Andreu, i amb un moviment sobtat, irreflexiu i graciós, clogué de genolls... Ell somrigué i li allargà la mà.

Na Dolores Pujol i Nakot

VÍDUA DE LLUIS MAYOL

ha mort cristianament el dia 3 de gener, a l'edat de 68 anys

(A. C. S.)

Els qui la ploren: fills Jaume, Dolores i Ramon, fills polítics Assumpció Tresserra i Josep Reventós, germanes Francisca i Angeleta, germana política Francisca Dasea, neta, nebots, cosins i parents tots i la senyora Na Montserrat Camps i Bisbal en assabentar de tan trista nova els amics i coneguts els preguen que la tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuòria, Plaça del Sol, 9 i 10, 1.º, avui, divendres, dia 4, a les onze del matí per acompanyar el cadàver a l'església parroquial i després al Cementiri de Sant Gervasi.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

C I N E M A

NOTES OFICIOSES

Les escenes que Lluïseta Gargallo, la precoç artista de la pantalla, tan volguda dels nostres públics, filmà més joiosament quan representava "La última cita", de la Nacional Gaumont, foren aquelles que tingueren per marc el màgic Montserrat. Cosa natural, puix que la

nenia tenia allí l'ocasió de saltironejar amb tota llibertat i podia respirar l'aire pur de la muntanya santa, tantost el lleure li ho permetia, i no li calia reprimir les naturals expansions pròpies de la seva tendra edat. En ésser observada la seva presència al Monestir per alguns devots de la Moreneta, l'emplenaren de presents i obsequis, àdhuc de medalles i dels clàssics records de

Montserrat, els quals li produïren una gran alegria.

"DE TELEFONISTA A MILLONARIA"

En aquests temps moderns en què l'inverosimilitat arriba ésser lògica i l'extraordinari natural, pingü s'estranyarà que una noia, per la seva bellesa, per la gràcia de la seva persona i pel seu bell cos, es converteixi

com per art de màgia, de simple telefonista en milionària. Això és el que li passa a la nostra simpàtica Colleen Moore en la pel·lícula, el títol de la qual encapçalava aquestes ratlles, estrenada ahir dijous als aristocràtics salons Kursaal i Catalunya.

Colleen Moore és una noieteta deliciosa, un veritable encís que empena el cor d'un d'aquests joves afavorits per la fortuna, que, fascinat per la bellesa de la jove telefonista, no dubta de fer-la la seva muller.

En el transcurs d'aquest original argument, la bella nineta, tan volguda del nostre públic, troba ocasió per a delectar-nos amb la gràcia espontània de la seva tasca, i fa que el públic estigui en completa hilaritat durant tots el transcurs de la pel·lícula, que té, a més a més, un valor extraordinari per la magnificència i el luxe amb què està presentada, i que també sobresurten les riquíssimes "toilettes" que llueix la seva protagonista.

"De telefonista a milionària" és una d'aquestes comèdies modernes que tant agraden als nostres públics, i l'estrena de la qual va ésser un veritable èxit, tant per a la casa productora la First National, com per a les Seleccions Gran Luxor Verdaguier, encarregada de la seva distribució a Espanya.

Amb aquesta producció s'hi estrenà també una fina comèdia de la marca Fox, que duu per títol "Ven a mi casa". Un assumpte entretingut, del qual fan una meravellosa interpretació els coneguts artistes Antoni Moreno i Oliver Borden.

CAPITOL I COLISEUM

Feria prop de quatre anys, des del temps que la Metro ens presentà aquelles grans produccions que mai més s'esborraran de la memòria dels aficionats, "Scaramouche", "El àrabe", etc., que no veiem a Ramon Novarro i a Alice Terry treballar en una mateixa producció. La parella que durant algunes temporades foren els ídols del públic havia desaparegut de la pantalla dels nostres cinemes, i encara que actuaren en diverses produccions, ho feren separatament, i això restava valor, ja que l'interès estava precisament en veure'ls junts. Aquest desig, tant de temps mantingut, per fi s'ha vist satisfet amb l'estrena als salons esmentats més amunt de la nova producció Metro Goldwyn Mayer "Los amantes". En aquesta pel·lícula la formosíssima Alice Terry actua amb el que gairebé sempre fou el seu company de treball, Ramon Novarro, i, com sempre, tots dos artistes, gies i el pernicios ambient actual,

que amb tan poc esforç aconseguiren escalar el cim de la glòria, s'hagin compenetrat íntimament i realitzin una de les seves famoses creacions que els valgueren ésser els artistes més cèlebres de la pantalla a Espanya. "Els amants, pel seu argument, basat en un intens drama passional, creat per les males llenes el que finalment un amor pur i noble sap, amb el seu sacrifici, sobreposar-se a les baixes passions que el volten, i aconseguir la merescuda felicitat, ofereix a tots dos artistes infinites ocasions per a lluir les seves grans dots artístiques i aconseguir tenir l'espectador en continua expectació mentre transcorre l'acció de la pel·lícula.

Ahir fou estrenada aquesta formosa producció, i el ple, com era d'esperar, fou complet, com tenim la seguretat que succeirà durant tots els dies que duri la projecció de "Los amantes".

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLS ENTRATS

Vapor anglès "Shuma", amb carbó, de Glasgow.

Vapor espanyol "Vilafranca", amb càrrega general, de Sevilla.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general i 171 passatgers, de València.

Vapor espanyol "Duero", amb càrrega general i 49 passatgers, de Santa Cruz de Tenerife.

Vapor espanyol "Monte Torro", amb càrrega general i 49 passatgers, de Mahó.

Vapor espanyol "Mabón", amb càrrega general i 12 passatgers, d'Eivissa.

Vapor italià "Taormina", amb càrrega general i 3 passatgers, de Gènova.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Duero", amb càrrega general, cap a Marsella.

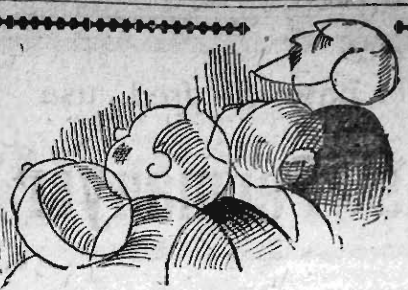
Vapor espanyol "Sae 2", en llast, cap a Bona.

Vapor belga "Garonne", amb càrrega general, cap a Alacant.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Monte Torro", amb càrrega general, cap a Maó.

Vapor alemany "Josán Blumenthal", en llast, cap a Castelló.

KURSAAL i CATALUNYA

Gran èxit de la genial creació de Colleen Moore
La graciosa ingènua en

De telefonista a millonaria

Comèdia sentimental de gran presentació
PRODUCCIO FIRST NATIONAL

SELECCIONS GRAN LUXOR VERDAGUER
Completarà el programa la Super producció Fox

Ven a mi casa

per OLIVE BORDEN i ANTONI MORENO

Pathe-Baby

Cine i motocàmara

El millor present de

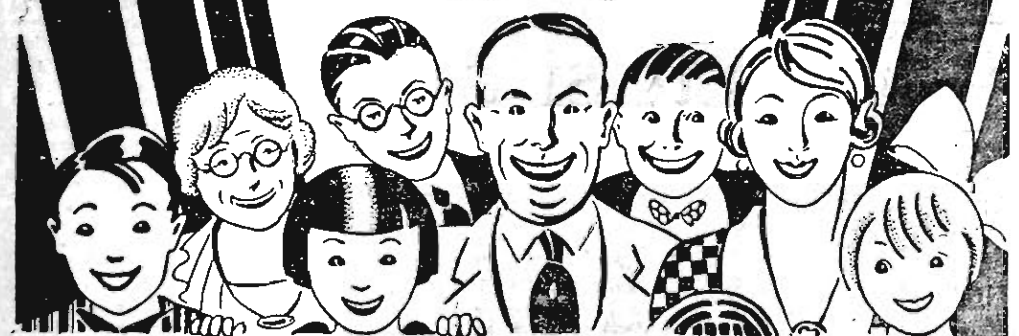
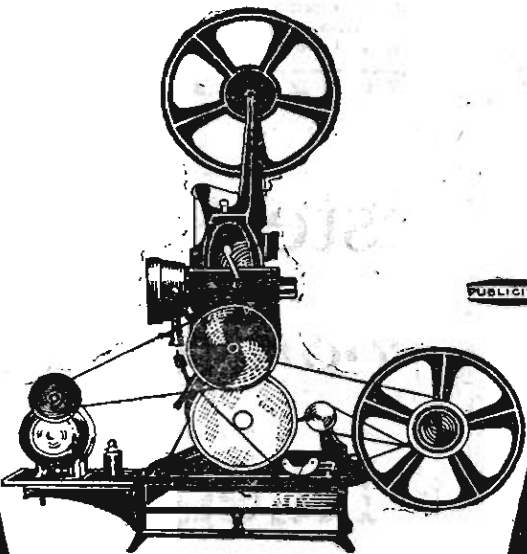
REIS

Distreu i instrueix al mateix temps i eternitza els moments joiosos de la vida

De venda als grans magatzems, comerçs fotogràfics i similars i a

PATHE-BABY S. A.

Rambla de Catalunya, 8 :: Barcelona

SANT JORDI

El relleu de Sant Jordi és el millor plafó-calendari per a les nostres llars
No pot manca a la vostra
Model d'Obiols i Rebull
Val 15 pessetes

SALA PARES

PETITXOL, 5

GUERRA I PAU

535

Timokhin se li acostà esmunyint-se pel banc.

—Sóc aquí, excel·lència.

—Com va la ferida?

—La meua? Bé. I vós, com us trobeu?

El príncep Andreu restà pensatiu i semblà que es recordés d'alguna cosa.

—No es pot trobar un llibre?

—Quin llibre?

—L'Evangeli! No en tinc cap.

El doctor prometé de trobar-lo i començà d'interrogar el príncep Andreu sobre el que sentia. El príncep no parlava de bon grat però responia raonablement totes les preguntes del doctor. De seguida, com que se sentia molest, demanà alguna cosa per a posar-se-la sota el coixí. El doctor i el criat alçaren el capot que el cobria i, fent una guanyota a causa de la fetor sufocant de carn en putrefacció que s'exhalava del ferit, es posaren a examinar la terrible ferida. El doctor restà molt descontent d'alguna cosa. Li fou una cura, girà el ferit de l'altre costat, i aquest moviment li arrencà altres crits de dolor i li féu perdre els sentits. Començà delirar. No parava de demanar que li portessin de pressa el llibre i el transportessin allà baix.

—Però què se us en dona? No en tinc cap. Trobeu-me'l si us plau. Poseu-lo allà per un moment, deia amb veu planyívola.

El doctor sortí al vestíbul per a rentar-se les mans.
—Ah! maleït!—deia el doctor al criat, que li abocava l'aigua per les mans. Per un moment que l'he deixat. És un mal terrible, que no sé com el resisteix.

—Em sembla que l'havem posat bé, valga'm Déu.

Per primera vegada, el príncep Andreu hagué esment del llibre on es trobava i del que li havia passat. Recordà que havia estat ferit on i com, que quan el cotxe s'havia delatat a Mititxi havia demanat insistentment que el deixessin a la isba, que altra vegada s'havia trobat malament i havia recobrat els sentits a la isba quan havia pres el te. I anava passant revista de tot el que li havia esdevingut. Amb una acuitat particular es representava l'ambulància, quan, en vista dels patiments d'un home al qual no estimava li venien al cap idees noves que li prometien la felici-

Havien passat set dies d'ençà que el príncep Andreu es despertà a l'ambulància del camp de batalla de Borodino. Havia passat gairebé tot aquest temps en una mena de desmai. Tenia febre i la inflamació dels intestins—que havien estat lesionats,—segons el doctor que acompanyava el ferit, havia de matar-lo.

La primera nit després de la marxa de Moscou, com que feia calor, havien deixat dormir el príncep Andreu en el seu cotxe, però a Mititxi, el mateix ferit demanà que el traïessin i reclamar. Els dolors que sentí el príncep Andreu durant el trasllat a la isba li arrencaren grans gemecs i perdé el coneixement altra vegada. Quan l'hagueren instal·lat en el llit de campanya, restà molt de temps immòbil i amb els ulls aplecats. En obrir-los digué en veu baixa: "I doncs, i el te?" Aquesta memòria dels petits detalls de la vida sorprené el doctor. Li prengué el pols i amb estranyesa i disgust observà que estava millor. Aquesta constatació el disgustava: la seva experiència li deia, en efecte, que el príncep Andreu no podia viure i que si no moria aleshores, moriria al cap de poc temps i patint molt més. Amb el príncep Andreu portaven el major del regiment, Timokhin del nas vermell, ferit a la cama en la mateixa batalla de Borodino. Anaven acompanyats del doctor, del criat del príncep, del seu cotxe i de dos assistents.

Donaren te al príncep Andreu. El begué àvidament, els ulls enfebrats fets a la porta com si provés de comprendre i recordar alguna cosa.

—No en vull més. És aquí Timokhin?—preguntà.

ELS TRIBUNALS

EL NOU DEGA DELS JUTGES MUNICIPALS

En la reunió que va tenir lloc el dia primer, els jutges municipals de Barcelona varen nomenar degà al jutge de la Universitat. En Llorenç Gualido.

DENUNCIA PER ESTAFA

Joan Morros va presentar una denúncia contra un individu que li estafa una quantitat donada per a efectuar unes compres.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. — Qüest. Menor quantia. Manuel Lecha contra Cooperativa Moderna. — Terrassa. Incident. Antoni Segarra contra Credit Hipotecari.

Sala segona. — No té assenyalaments.

Audiència Provincial

Secció primera. — Audiència. Un oral: per estafa, contra Maria Garrido.

Secció segona. — Concepció. Dos orals: per lesions, contra

ADVERTIMENT

Advertim a les persones entitats i empreses a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbadà, 11 i 13, no seran publicats fins després de 48 hores

Aquest número ha passat per la censura governativa

Paraigües RUBERT

Demaneu catàlegs

REIS

Bosses, Carteres, Ombrelles i Bastons, amb ESTOIG tot propi per a presents

66, Ronda de Sant Antoni, 66

La Música

Palau de la Música Catalana

ORFEO CATALA

El nostre gran Orfeu donà dimarts passat diada de Cap d'Any un altre concert, en el qual foren repetides la major part de les composicions que més èxit obtingueren en l'audició de la diada de Sant Esteve. Oportunitatíssima aquesta sessió per a celebrar la festivitat amb noble goig i amb intimes fruïcions. Les cançons nadalenques, tan significatives en llur inefable simplicitat, tan riques de suggestions exquisides, tornaren a ressonar el primer dia de l'any, com un feliç auguri dins la casa pairal de la nostra música. Optimisme i sana alegria, elusió dels cors que els més nobles idealismes fan batejar amb ritmes estimulants.

El "Cant de la Senyera" encapçalà, com sempre, la bella cantada, i, seguit, interpretats amb la meravellosa eficàcia que el nostre gloriós Orfeu sap donar a tota la música que executa, el "Gloria de la Missa de Nùria", de mossèn Romeu; "L'Adoració", de Marimón; "El tió de Nadal", de Tomás; "Cant de bressol de la Mare de Déu", la melodia tan encantadament harmonitzada per la prestigiosa solista de l'Orfeu Català, Andreu Fornells; "A Jesús en el pessebre", de Marimón; "La Non-nou del Jesuït", de Roma; "Els fills d'Adam i Eva", cançó popular francesa, harmonitzada per V. D'Indy; els dos exquissos cors de L. M. Millet, tan aplaudits en el concert anterior "Cançó de bressol de la Verge" i "El russec villancet", i l'excel·lent "Cantada de Nadal", de Pujol.

La segona part del programa fou integrada amb la magnífica Suite del mestre Amadeu Vives "Folies i paisatges", que tornà a obtenir un èxit brillantíssim. Cal celebrar l'avinentesa que se'ns oferí d'escollir-la completa per segona vegada, car difícilment aquesta obra pot ésser del tot compresa a la primera audició. La part de pintoresc que hi ha, els matisos de colorit aconseguits amb jocs de sonoritats d'efectes sorprenents, poden impedir en part que l'oient arribi de vegades a la veritable substància de la composició. Familiaritzant-s'hi, però, li són revelades bel·leses que podien haver passat inadvertides.

L'Orfeu Català, sota la batuta miraculosa del mestre Millet, donà en aquest concert una altra versió inigualable d'aquesta obra, que ben segur que no hi ha al món cantaires que puguin dir com els nostres.

Les ovacions, en acabar-se el concert, foren calorosíssimes i plenes d'afecte.

Audició d'obres de Frederic Mompou

Frederic Mompou, que es troba aquests dies entre nosaltres, reuní divendres passat a casa seva alguns dels seus amics, amb l'objecte d'oferir-los les primeres d'obres recentment acabades.

Entre els convidats a l'agradosa reunió hi havia una bona represen-

tació dels nostres músics prestigiosos i amateurs distingits, i els crítics musicals d'alguns diaris barcelonins.

En Mompou reservava als concurrents una agradable sorpresa: l'audició de la primera obra que ha escrit per a piano i violí, per a l'execució de la qual comptava amb la col·laboració del nostre eminent concertista Francesc Costa.

L'interès que sempre ens ha desvetllat l'obra d'En Mompou s'acrecia en aquesta avinentesa pel fet de poder apreciar per primera vegada una temptativa del compositor fora dels límits en què fins ara havia tancat la seva producció. El seu camp, en efecte, gairebé únic d'experiències, ha estat el piano, com no ignoren els que han seguit l'activitat de l'artista. Es comprèn aquesta preferència exclusiva. En Mompou posseïx admirablement aquell instrument, amb les millors qualitats del qual el seu temperament harmonitzava de manera perfecta. El posseïx per domini adquirit, i també, sobretot, per una singular intuïció. I per això l'escriptura pianística d'En Mompou és tan perfecta que es pot assenyalar com un model en el moment actual, que no es distingeix per l'abundor de compositors que escriuen per a l'admirable instrument amb tota eficiència.

La nova composició d'En Mompou a què ens hem referit, per a piano i violí, és una aportació d'especial valor al catàleg, ja ben considerable, del jove músic. Conserva totes les característiques del seu estil, tan refinat i pulcre, que des de les primeres manifestacions donà ja la impressió de cosa depurada i definitiva. La nota de lirisme, amb tot, hi és particularment accentuada per la intervenció del violí, ben tractada totthora. La melodia canta amb franca emoció; sense cap escissat descompost, no obstant, — que no escauria al to aristocràtic de la música d'En Mompou —, però amb expressió penetrant i sempre ben sostinguda. La part de piano és plena de suggestions i fineses encisadores, ben plaquades i distribuïdes dins l'ordre perfectament equilibrat que hom remarca en l'estructura de l'obra. Podria molt bé ésser aquesta composició el temps lent d'una sonata, que voldríem que En Mompou sentís la temptació d'escriure.

També diríem que, mentre l'escollíem, pensàvem més d'una vegada que seria estrany que el seu autor deixés passar gaire temps sense escriure per a orquestra, encara que no deixi de guardar sempre la fidelitat conseqüent que ha palesat al seu instrument preferit.

La interpretació de l'obra esmentada, en mans de l'autor i del nostre excel·lent violinista Francesc Costa, no caldrà dir que fou superba. No poguérem contentar-nos de fruitar-la una sola vegada, i calgué que fos repetida entre els aplaudiments més sincers.

Assaborírem també la primera audició de quatre exquisits Preludis per a piano, que podem posar entre les pàgines millors que ha escrit En Mompou. L'escriptura és d'una insuperable elegància, i l'exposició de cada idea, dins els límits de la senzilla forma, és resolta de la manera més feliç. Les intuïcions harmòniques són particularment insinuants en aquestes quatre composicions, la realització de les quals tradueix fidelment la concepció del músic-poeta.

En Mompou acabà aquesta part

de piano amb l'execució de la seva quarta "Cançó i dansa". Com en les composicions anteriors del mateix caràcter, — la forma és una ben reeixida troballa — utilitza tonades populars nostres, i amb justa comprensió del sentiment de cada una, sap presentar-les, amb rara distinció, dins el marc més escatent. L'harmonització, sobretot, de la magnífica melodia d'"El rei mariner", que apareix en aquesta quarta "Cançó i dansa", és del tot encantadora.

El programa de la vetllada fou oportunament completat amb l'audició de diverses cançons del nostre músic, que tingueren una interpretació fidel i intel·ligentíssima en la senyoreta Carme Amat. La seva dicció, ben matissada i justament expressiva, i la seva perfecta identificació amb l'autor, que l'acompanyava al piano, foren elogiades amb entusiasme.

La interpretació d'aquestes cançons d'En Mompou, tan intimes i delicades en l'expressió, és plena d'escullida per a l'artista de més talent. Per això basta per a fer l'elogi de la senyoreta Amat dir que ens donà de cada una la versió més justa. El compositor i la seva excel·lent interpretació foren llargament aplaudits.

B. S.

NOTES OFICIOSES

L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE SANT FELIU DE GUIXOLS

La vista del grandíssim triomf de la nova Junta de l'Associació de Música de Sant Feliu de Guixols en el concert inaugural del present curs, confiat amb gran certesa, és sabut, a artistes tan prestigiosos com els cantants Concepció Callao i Màxim de Rieikov i el pianista Alexandre Vilalta, han estat en gran nombre els socis que han ingressat de nou a l'entitat; la qual cosa fa preveure un gran contingent d'auditors en el vinent concert, a càrrec de dos artistes russos de gran anomenada: el jove violinista Jacques Brodski, que la premsa europea compara al seu paísà Misxa Elman i a altres grans virtuoses d'aquest instrument com Heifetz, Milstein, etc., i la pianista Lidia Garbousova.

INTERCANVI DE CONCERTS

Dintre de poc sortirà cap a Bèlgica el nostre famós Trio de Barcelona per a efectuar-hi una interessant tournée de concerts, que constarà, com a mínimum, del mateix nombre de sessions que el que el famós pianista de Brussel·les Marcel Maas portarà a terme, dintre el mes de febrer, per les associacions que integren la Lliga d'Associacions de Música. Aquesta entitat ha arribat a un acord amb l'esmentat artista i amb alguns altres, per a efectuar aquest intercanvi, que proporcionarà, durant el present curs i el vinent, als nostres artistes i agrupacions ocasió de poder celebrar diverses tournées fora de Catalunya.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

CANÇONS I JOC D'INFANTS

El dia de Reis, diumenge, 6 d'aquest mes, a dos quarts de cinc de la tarda, l'"Institut Català de Rímica i Plàstica" que dirigeix el mestre Joan Llongueres, donarà la seva tradicional sessió de "Rondes, Cançons i Jocs d'Infants" en la qual un nombre d'infants, amb cada any, executant amb la seva peculiar alegria un selecte programa demostratiu de l'eficàcia de l'educació musical pel ritme que reben en l'esmentat Institut.

RECITAL DE CANÇONS

Restablerta ja de la seva dolença la senyoreta Enriqueta Mas, divendres vinent, dia 4, a les set de la tarda, donarà a l'estatge social del "Reial Cercle Artístic" el suspens recital de cançons de Nadal, acompanyada al piano pel professor senyor Ezequiel Martín.

Subhastes adjudicatades ::

S'ha celebrat la subhasta relativa a les obres de pavimentat asfàltic dels passeigs laterals del carrer de Cortis, entre el de Muntaner i la plaça d'Espanya. Ha estat adjudicada provisionalment al senyor Francesc Molins per la quantitat de pessetes 211.600. Fou presidida pel tinent d'alcalde senyor marquès de Casa Pinzon. En representació de la Comissió Permanent hi assistí el tinent d'alcalde senyor Sales Anton. El lípus de subhasta era el de 238.514'22 pessetes.

Presidida pel regidor senyor Ponç i Escoda, es celebrà la subhasta per a l'adjudicació dels llocs vacants als mercats d'aquesta ciutat.

Alguns es concediren per quantitats superiors a les presupostades, i per un de gallina del Mercat de Sant Josep i un altre de peix fresc del de Santa Caterina, que tenien com a tipus de subhasta 500 pessetes, s'obtingueren 8.805 i 3.025 pessetes, respectivament.

L'acte fou autoritzat pel notari senyor Cessari Marínex Conde.

La política

COMENTARIS A LA SITUACIÓ POLITICA

El corresponsal del "Brusi" a Madrid diu en la seva crònica d'ahir: "Buena parte de la prensa madrileña, discutiendo hoy sobre la suerte que estará reservada a España en 1929, apunta con fina discreción la zozobra que embarga el ánimo respecto a la manera de salir de la situación política en que nos encontramos actualmente para llegar a una normalidad aceptada por todos, que permita el libre juego de las instituciones, y el ejercicio de los derechos, que forman, por decirlo así, la tónica de los pueblos progresivos y cultos. "La Epoca", con su habitual perspicacia y conocimiento de la realidad, plantea el problema anoche, que hoy gravita sobre la conciencia pública de modo tan claro, que produce impresión.

No se trata, afirma el colega, de combatir a la dictadura, ni de solicitar su retirada, más o menos inmediata de la escena, para dejar franco el paso a otras soluciones de Gobierno, sino de asegurar al país y a la Monarquía un tránsito pacífico y suave de un régimen a otro, puesto que el actual, excepcional y transitorio, según declaración repetida de quienes lo trajeron, no puede ser eterno. El golpe de Estado de 1923 aniquiló y redujo a polvo las organizaciones políticas que podían forjar de una manera defectuosa los instrumentos necesarios para gobernar; de lo que había entonces, nada quedó en pie, y como el sustitutivo no apareció por ninguna parte, se levanta un peligroso fantasma, que puede en cualquier momento convertirse en actualidad. La ausencia de horizontes visibles diáfanos origina una crisis; con objeto de remediarla, y aún suprimirla de raíz, cabría ensayar quizás el procedimiento de permitir a las gentes agruparse primero y laborar después con un margen de libertad de movimientos que, sin vulnerar ninguno de los respetos debidos y ofreciendo al mismo tiempo garantías emanadas de la responsabilidad política y social de aquellos que lo aprovecharan, fuera una esperanza primera, y más tarde una seguridad de eliminar del programa futuro la sacudida revolucionaria.

El cronista abunda en las aspiraciones que han expuesto repetidas veces con aquiescencia de la censura previa, lo mismo "El Debate" que "La Epoca". Ha pasado el último y al parecer definitivo plazo para solicitar la incorporación a las filas del partido oficial, o sea el de la U. P., sin que se perciba el menor movimiento extraordinario; semejante circunstancia debiera servir de advertimiento y de enseñanza a la vez, para ir buscando y preparando alguna otra cristalización de fuerzas conservadoras y monárquicas, que en su día pudiera consolidar aquella parte de la obra realizada en el quinquenio postrero digna de respeto, y preparar las transacciones que fueran prudentes y también convenientes y justas. — A.

LIGA REGIONALISTA

En virtud de lo que disposa l'article 19 dels Estatuts, es convoca tots els socis a la junta general ordinària que tindrà lloc el dia 15 del que som, a dos quarts de cinc de la tarda, al local social, carrer dels Boters, 4, principal, per a la renovació de la meitat de la Junta directiva i aprovació de comptes del bienni 1927-28. El president, Raimon d'Abadal i Calderó; el secretari, Ferran de Segarra i de Castellarnau.

LA VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui: Sants Prisco, prevere, i Priscinà, diaca, màrtirs; Gregori i Rigobert, bisbes; Aquil·l, Mavilo, Gemino, Eugeni, Marcia, Quinto, Teodoro i Trifó, màrtirs a Àfrica; Hermeto, Aggeo i Cayo, màrtirs. — Santes Benita, religiosa i màrtir. Drafoa, esposa de Sant Flavià, màrtir; Angela de Fulgino, vídua.

Quaranta hores: A la Catedral Basílica, de les vuit del matí a les sis de la tarda.

Comunió reparadora: Església de Sant Just i Pastor.

Cort de Maria: Nostra Dona dels Dolors al Bonsuccés o a Santa Maria de la Mar.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Torn de l'Immaculat Cor de Maria.

SOBRE COLECTA D'EPIFANIA

Des de l'any 1891, i a conseqüència de carta-circular de S. Santada Lleó XIII, datada en 20 de novembre anterior, s'efectuen en totes les esglésies parroquials i filials de l'urbe catòlica i en el dia d'Epifania, una colecta per a ajudar a la Santa Seu en la penosa obra d'abolició de l'esclavitud en territoris africans i consegüent ajut a les Missions catòliques en els mateixos països.

La diòcesi de Barcelona sol·licita sempre per secundar les intencions del Pare Sant, mai no ha mancat a fer la colecta, i s'ha pogut comprovar que el seu resultat ha correspost sempre a la diligència dels reverents rectors i altres encarregats d'esglésies, en anunciar-la a llurs respectius fidels en preparar-la amb oportunes excitacions i en efectuar-la sense ajornaments i amb esperit de veritable afecte a obra tan lloable com és. Augmentant en aquestes darreres anys en aquest bisbat l'amor a les Missions, celebrat el curs mis-

sioner, fundada en el Seminari la càtedra de Missiologia i anunciat per al setembre vinent un magnè Concurs missional, a penes necessiten els nostres estimats cooperadors cap indicació perquè el dia de Reis de 1929 sigui aquí la jornada d'obediència al Pontífex de les Missions i data senyalada d'adhesió a les tasques de la Sagrada Congregació de "Propaganda Fide". Prescindim, doncs, de fer-les, i sols ens permetem de recordar-los que patendrà a prec de l'Emm. Sr. cardenal prefecte, que se serveixin donar-nos avís del resultat, i remetre'ns l'òbol aconseguit, abans del dia 15 de gener vinent.

Barcelona, desembre de 1928.

El Bisbe.

REQUERIMENT SOBRE PRESENTACIÓ D'ESCRITS DEL SERVENT DE DEU, ENRIC BAPTISTA ESTANISLAU VERJUS

En compliment de Lletres rebudes de l'excel·lentíssim i reverendíssim senyor arquebisbe de Bourges, relatives a la presentació d'escrits originals del Servent de Déu, Enric Baptista Estanislau Verjus, missioner del Sagrat Cor i bisbe de Limyre, la causa de beatificació i canonització del qual s'instrueix en aquella Cúria, havem de dirigir-nos a tots aquells dels nostres diocesans que tinguessin al seu poder alguna escriptura de l'esmentat missioner i prelat, el qual, segons es creu, havia estat en relació epistolar amb algunes persones d'aquesta diòcesi, manant-los que, per tot el mes de gener els presentin a la nostra secretaria de cambra i govern, per al seu torn trametre'ls a la cancelleria arquebisbal que els interessa.

El que, en virtut de l'ordenat en el canon 2044, paràgraf segon, es publica per a general coneixement i ulteriors efectes.

Barcelona, desembre de 1928.

JOSEP, bisbe de Barcelona.

DELEGACIÓ

El senyor bisbe ha designat el doctor En Sebastià Puig, canonge, perquè en la seva representació formi part del Consell del Patronat de Reclosos i alliberats de Barcelona.

NOU BENEFICIAT

Ha pres possessió d'un benefici de Concordat, vacant a la Santa Catedral Basílica per defunció del reverend En Joaquim Vella Maymí, prevere, el reverend En Jaume Valdera Lledó, que fins ara havia exercit el càrrec de sotaxantre a la mateixa església Catedral.

CONVENT DE PARES CAPUTXINS DE POMPEIA

Diuenge passat, a les quatre de la tarda, tingué lloc l'anunciada conferència "Les cançons de Nadal", del mestre Llongueres, a la sala d'actes del col·legi, davant un selecte públic, que emplenava de gom a gom la sala.

En la impossibilitat de llegir la conferència, el mestre Llongueres en feu la lectura el R. P. Lluís de Lloret, el qual sabé donar-li tot el sentit que reclamava, i féu ressaltar totes les meravelles d'expressió.

Les cançons, cantades pel cor de l'Arxiconfraria del Cordó Seràfic, tingueren franca acceptació, per les emocions que desvetllaren, i per la dicció segura i expressiva amb què foren executades.

Tots els assistents quedaren altament satisfets d'haver viscut, encara que per breus moments, tot aquell bé de coses que sap suscitar el mestre Llongueres en la susdita conferència i suggereix la cançó nostàlga.

LA VIDA SOCIAL

CENS PATRONAL I OBRER

Es recorda a tots els patrons d'aquesta província l'obligació que tenen de facilitar les notes d'altres i baixes de les variacions que s'hagin produït en el personal obrer de llurs establiments.

Aquestes notes hauran de presentar-se el més aviat possible a les oficines d'Estatística (Jonqueres, 2, principal, segona), als Ajuntaments dels pobles o a les Associacions Patronals a què pertanyen, respectivament.

Tan la Jefatura d'Estatística recomana, per tal d'evitar molèsties als inte-

Ahir va nevar sobre Barcelona

Els barcelonins una mica matiners foren sorpresos ahir al matí per un espectacle desacomunat. Una combinació de pluja i de neu portà la sensació de fred, que es mantingué ahir durant tot el dia, malgrat d'haver-se aplegat el sol a treure el cap, com qui anés a treure l'alarma dels temorsos.

Poca cosa va ésser per als que viuen en pisos baixos: una mica de gelor i els carrers humits, ja que la neu, per als baixos, no arribà a fer-se visible.

Als terrats, però, ja fou una altra cosa. Les cases aparegueren de bon matí adornades amb blanques franges que donaren una bella impressió hivernica a la ciutat.

Pels volts de Barcelona la nevada fou més intensa que no pas a la ciutat, i era ben de veure els autòmats que venien de Badalona i els camions procedents de fora, amb el blanc tribut a sobre.

El nou any ens ha portat ja tota la gamma d'elements hivernals per a fer una bona entrada: fred, pluja i, finalment, una mica de neu, tan poca i aigualida però que no ha arribat a donar lloc a què poguéssim presentar quan menys una nota pintoresca.

La línia P. L. M. interrompuda

A l'estació de França fou fixada ahir una nota que deia que a causa d'estar interrompuda la línia del P. L. M., entre Nîmes i Tarascon, no es despatxaven bitllets més enllà de Nîmes.

ressats, que hauran de consignar-se amb molta cura totes les dades que es demanen en els impresos corresponents i especialment els relatius a les dades en què hagin estat alta o baixa.

En aquestes festes familiars regnarà a casa vostra l'alegria i la felicitat si adquiriu

LA NOVA GRAMOLA

i discos

'La voz de su Amo'

a la casa

Cèsar Vicente

4 - PASSEIG DE GRACIA - 4

Sucursal a Madrid: Montera, 22

Es la casa preferida dels REIS

OC

Gasetta setmanal de Literatura, Art, Ciències i Esports

Ja sabeu la conversió a primera d'any d'aquesta gasetta tolosenca en òrgan de l'activitat intel·lectual dels Països d'Oc. Les lletres catalanes, les lletres occitanes vessaran en les seves pàgines llur més valuosa producció i el comentari i la notícia de tot el moviment intel·lectual del món. Verb de dues cultures germanes i renaixents, situades al bell mig de l'Occident europeu, promet d'esdevenir la seva més completa, moderna, vivent expressió. Abundoses col·laboracions de les més famoses signatures franceses, avaloraran, també, regularment, les pàgines setmanals d'"OC".

CORRESPONEU, SI US PLAU, AMB LA VOSTRA SUBSCRIPCIÓ, A L'EXIT D'AQUEST PERIÒDIC, EL QUAL OBRE UN CAMP L'ESTIMAT I NOU A LES LLETRES CATALANES. OMPLEU EL PRESENT BUTLLETÍ I TRAMETEU-LO SIG-NAT A: "OC", VIA LAIETANA, 28, 5.º, A. BARCELONA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

En..... carrer..... núm.....
de....., us agrairà la transmissió de la gasetta "OC" i el cobrament..... (1) de la seva subscripció.

de..... de 1929.

Signatura,

(1) Trimestral, semestral o anual.

PREU: 14 pessetes l'any

LES LLETRES

"Pigmalió", de Pere Coromines

per Domenec Guanse

"Pigmalió" és el segon volum de "Les dites i facècies de l'estrenu filantrop En Tomàs de Bajalta". La narració, però, continguda en aquest volum forma un episodi integrat. L'autor ha sentit la fascinació immarcescible d'un dels mites grecs més humans i fecunds: el de l'escultor enamorat de la seva obra vivificada pel seu propi amor. En certa manera, el cas que presenta Pere Coromines pot recordar el de la comèdia de Bernard Shaw del mateix títol. Però la de Pere Coromines té, no solament tot un altre ambient, ans una tendresa més humana. No hi ha tant de laboratori. En la comèdia de Bernard Shaw l'anècdota sembla evidentment filla directa de la suggestió del mite grec. En la novel·la de Pere Coromines l'anècdota sembla agafada de viu en viu, de la realitat, i agermanada amb la llegenda per a donar-li categoria d'obra d'art.

"Pigmalió" és el drama de l'home enamorat d'una noia de vida alegre, amb la qual acaba mullerant-se. Així, com l'escultor grec, d'un tros de fang en vol fer una verge encisadora. La diferència que hi ha, però, entre el Pigmalió grec i el Pigmalió català és que al primer "no se sap" —per dir-ho amb paraules de l'autor— que li caigués mai la bena dels ulls, i al nostre sí.

L'argument és fecund en neguits i lluites internes. Ho és, però, encara més en situacions picants i compromeses, alguna de les quals, com l'escena del casament de Pigmalió i la sobrada arribada de les antigues companyes de vida alegre de la seva promesa, són d'una vivacitat, d'un color, i fins d'una traça en la descripció i agrupació de les figures, que reclamen el pinzell i la tela per a ésser evocats encara més plàsticament. Però potser des del punt de vista en què l'acció s'esdevé més fecunda, és en el de mostrar la moral social, l'estat de consciència, la mateixa vida subterrània de l'època de la Restauració que, amb tant de color, de sal i de gràcia evoca Pere Coromines.

Fins diríem que, per interessant que l'obra ens sembli com a novel·la, té, evidentment, més interès com a llibre de memòries, com animador d'aquella època. Com a novel·la no seria difícil de fer al llibre serioses reserves. De vegades l'acció ens sembla una mica mancada de moviment. No sempre veiem viure les figures d'una manera directa, dramàtica. Llus vides, llurs caràcters, no es copsen al través de llurs acció, ans de les descripcions minucioses que sovint fa l'autor. Contrari al tarannà de molts novel·listes moderns, que obliden de vegades de dir-nos com són físicament llurs protagonistes, Pere Coromines en dona retrats acabats, en els quals no manca cap detall. Cert que el procediment és també seguit per altres grans novel·listes, però en aquests és fet, generalment, per a fer plàstica la psicologia dels personatges que presenten, mentre que en el cas de Pere Coromines, la majoria d'aquestes descripcions en aquest sentit serien inútils.

No en són, però, d'inútils, sortosament. Són, si menys no, estampes d'època, plenes de sabor, plenes de caràcter. És en aquest sentit que tota l'obra —ho repetim— té més interès. Aquest valor de quadro o d'estampes d'època el tenen moltíssimes pàgines del llibre. La Barcelona vintencista hi reviu en pàgines que esdevindran inoblidables. Aquella "Acadèmia dels Set Savis", les descripcions del Born, el "Saló de la senyora Remet", amb la famosa facècia del papagai, i, sobretot, la descripció del ball de disfresses del Liceu, són evocacions saboroses. Fins és en aquests moments quan la prosa de Pere Coromines, flor d'una cultura clàssica, arriba al seu punt dolç. El gust de contar, de fer saborosa la paraula, es trasllueix aleshores clarament. Diríem que els ulls de l'autor, animats per una febre inspirada, que el somriure sub-

El millor present de REIS

BLANCA SELVA
"Sonates de Beethoven" 20 ptes.
"Sonnetes de Catalunya" 40 ptes.
"Obres del Cançoner Popular de Catalunya". Fascicle II. 25 ptes.

LOPEZ PICO
"Temes" 4 ptes.
"Ferran Mayoral" 350 ptes.
"Soler i Forment" 3 ptes.
"Dones del meu Paísatge" 3 ptes.
"M. J. J. J." 5 ptes.

LLIBRERIA A. DOMÈNECH

S'ha posat a la venda
FRUITS SABOROSOS
J. CARNER (Edicions «La Mirada»)

Dipòsit general i comandes:
Llibreria Verdaguier. - A. Domènech

d'aquest llibre se'n pot tenir una idea amb el fet que en vuit dies se n'hagin venut un miler d'exemplars...

* Girardou, Chamson...
escriptors meridionals en llengua francesa, figures a la llista de col·laboradors de la publicació OC, de Tolosa, òrgan de les literatures occitanes i catalanes.

* Valeri Bernard, Pou, Byssevel
Pierre Roquette...
hi figuren com a escriptors meridionals d'expressió maioral.

LLIBRES D'ADVENTURES CONTES ILLUSTRATS
per a present de Reis
LLIBRERIA AMERICANA
Rambla de les Flors, 31
(Dins el Passatge de la Virreina)

* Nicolau d'Oliwer, Valls-Taverner...
publicaran a OC estudis històrics del més alt interès.

* Bofill i Mates, Joan Estelrich...
Pere Coromines, Puig i Ferrer, Jordana, Llor, Millàs-Raurell, Bellmunt, Brunet, Capdevila, hi prestaran llur col·laboració literària...

* Els doctors Soler i Pla, Cervera i Ribó...
curaran de la redacció de la secció de Ciències (llur nom va lligat a diversos aspectes de la renaixença catalana de la qual són uns admiradors fervorosos)...

El millor present per a REIS

Rovira i Virgili: **Teatre de la Natura**... 5 ptes.
Oliver: **Una tragèdia a Lli-liput**... 5 ptes.
Joan Santamaria: **Visions de Catalunya** (dos volums)... 9 ptes.

Llibreria Verdaguier - A. Domènech

* El P. Miquel d'Esplugues...
...el doctor Torré i el P. Anton Maria de Barcelona redactaran la secció d'estudis religiosos en col·laboració amb alguns excel·lents col·legues occitans.

* ...i Xavier Ribó,
tindrà cura d'una crònica d'economia internacional.

* Les Arts Catalanes...
Acaba de publicar el seu número 3 (Edicions Joan Merit). Va dedicat a Bosch-Roger, del qual reproduïx algunes pintures i publica una nodrida secció informativa de Notes.

* Tàrraga...
Acabem de rebre el número 6 (desembre de 1928).
Conté el següent sumari:

Text: Una enquesta oportuna (editorial). — Un altre deute col·lectiu, per Octavi Saltor. — La por de pensar, per J. G. — Donar feina, per Josep M. Vilà. — El valor de les representacions, per Francesc Rossetti. Importància de les Belles Arts en la cultura de la dona, per Maria Antonia Solà de Ribalta. — Tristesa de la lluna, de Baudelaire, per Joan Duch i Arques, trad. — Lletres perdudes, per Julià Gual. — Anonimant-nos l'art, per J. Viladot-Puig. — Clixés i ideatins, per Fermí Polay Caselles. — Problemes targarins, per P. R. C. — Ecos, per Lemiciell. — Llibres i revistes. — Varià. — Gravats: Jardí místic (fot. F. Borrás); A. Oller, caricatura per P. Vidal; Pont de Balaguer, dibuix per A. Oller; Música, dibuix per A. Vila i Arrufat.

* Monografies Mèdiques...
S'ha posat a la venda el volum 23 de Monografies Mèdiques. Publica l'obra del Dr. Josep Torruella, Semiologia de les ptosis digestives.

Cultura

CURSETS I CONFERENCIES

Demà, dissabte, a les onze del matí, en el saló del Paveïll de Sant Leopold, de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, el doctor Joan Frinxas i Freixas clourà el cicle de conferències que ha organitzat donant la darrera respecte al tema "Casos de granúlia aguda".

El millor present és un bon llibre Els Monòlegs per a infants

de l'exquísita escriptora
Sara Llorens de Serra
faran contenta la mainada. Una bella edició, a tres colors, amb il·lustracions de J. Ribot

Quatre pesetes
A totes les llibreries de Catalunya.

A L'ATENUEU BARCELONES

Teatre dels Poetes Sessió Mossèn Costa i Llobera

Parlament de Josep M. de Sagarra
Lectura de poesies
per Roser Coscolla

Ahir, a les set del vespre, tingré lloc a l'Ateneu Barcelonès la sessió (de segona convocatòria, podríem dir, ja que fou ajornada en anunciar-se per primer cop) del Teatre dels Poetes, dedicada a Mossèn Costa i Llobera.

Començà l'acte amb un parlament de Josep M. de Sagarra, sobre la personalitat del poeta mallorquí.

Després d'excusar-se de no poder parlar el que voldria sobre Mossèn Costa, per a donar lloc que la veu deliciosa de Roser Coscolla llegís les poesies del poeta de Pollença, Mossèn Costa i Llobera, començà dient Josep M. de Sagarra, és un dels casos de poesia més completa del període del Renaixement català. Fou, però, poc popular a Catalunya, si ho fou molt a la seva terra; d'altres, com Don Joan Alcover, ho foren més; però és el primer cas d'un home que s'acarra seriósament amb el problema literari en un moment en el qual la literatura catalana es trobava en un estat de confusió.

En la seva joventut anà a Roma, on estigué estudiant tres o quatre anys, i un home com ell, de temperament per naturalesa aristocràtic, i fill de Pollença, amb la seva flor de color, i l'aigua, i la pedra i la llum mediterrànies que inspiraren Horaci, Virgili i Teòcrit, que ell duia a la sang, es trobà a Roma amb la poesia de Carducci. Ell, però, era un cristià, no un místic, i davant del paganism de Carducci es rebel·lava, com també s'havia rebel·lat davant del d'Horaci; però el seu esperit meravellós féu seu l'esperit horacià, encara que Mossèn Costa i Llobera tenia d'Horaci una visió excessivament retòrica. No fou, però, acaramentat, sinó un home noble, pur i sà. No tingué ni orgull ni vanitat, sinó una por excessiva d'ell mateix. Creà formes noves en la poesia catalana, però sempre amb por, amb un control excessiu. El que el salvà, però, sempre en aquests moments fou la seva visió del paisatge. Era excessivament dur per emprar formes retòriques, però el paisatge és el que dona als seus versos, de vegades agraes o freds, aquell perfum extraordinari que tenen.

Passa després a estudiar la producció literària del poeta, les Horacianes, somni de tota la seva vida, començades en la seva joventut a Roma, que hagué d'interrompre, però que després en la seva maduresa, quan conegué ja "El pi de Formentor" i "L'arpa", el seu nom era reconegut, repregué i acabà després de cinc o sis anys de treball intens. Fou el seu "Farsial", el seu cant del cigne, puix que des d'aleshores va afeblint-se i acabà fent sermons per a les monges, i un dia de novenari, a conseqüència d'una angina de pit, mor a la trona.

Explica després els records seus, quan començà a fer versos, i l'admiració que tot seguit tingué per Mossèn Costa, que el dugué a Mallorca per fer la seva coneixença.

Aleshores ja era un home acabat, i Don Joan Alcover, que era el seu amic, deia que ja només servia per fer sermons. El drama de Mossèn Costa era que ja havia passat la seva època, que s'havia acabat el seu esperit, l'oli de la seva vida.

Diu després en Sagarra com voldria continuar parlant, tant li agrada el tema, però creu que el públic desitja sentir la veu de la gentil Roser Coscolla recitant les poesies de Mossèn Costa i Llobera. Els aplaudiments es reparteixen entre l'orador i l'actriu.

La senyoreta Roser Coscolla, la gentil actriu del Teatre Català i primera actriu absoluta del Teatre dels Poetes, lleixei tot seguit, amb la seva veu prima, suavisima i plena d'entonacions d'emoció, dotze de les poesies més belles del poeta homoniat, entre elles "El pi de Formentor", (que emocionà el públic), "Cala gentil" i "L'arpa", que foren, juntament amb la gentil lectora, calorosament aplaudides.

La sala, un ple a vessar.

Els teatres

NOVETATS "Emigrants", un acte, de Rosend Llates

L'entrada de Rosend Llates, excel·lent poeta, crític agut i cronista soviament substanciosa, al teatre, era esperançadora. Si algun perill hi veíem era el que trís, per a sacrificar-la,

alguna concepció excessivament abstracta, que no oferís un desenrotllament dramàtic prou clar i entenedor pel públic. No ha estat així, tanmateix. La idea de Rosend Llates és clara. Hauria pogut també ésser portada amb habilitat, dramàticament fecunda. Però l'autor ho porta tot amb una rapidesa esquemàtica. Passen les coses sense que l'autor deixi que els personatges expliquin per què passen, sense que ens mostri ni en un moment el fons de llurs ànimes trasbalsades.

L'equivocació essencial de l'autor és la d'haver volgut desenrotllar en un sol quadro un argument que necessitaria perfectament tres quadros per a desenrotllar-se, per a justificar la fermentació i la creixença de les passions. Tal com ara és, el canvi sobtat de la protagonista, aquella noia que comença presentant-se d'una manera candorosa, per a comportar-se al cap d'un moment com una perduda, queda sense explicació possible per a l'espectador.

Llàstima també que el poeta hagi volgut restar voluntariosament absent de la seva obra. Una pruija excessiva de realisme fa que els personatges parlin en llenguatge vulgar, sense grandesa en l'expressió dels sentiments, sense profunditat ni agudesa en les idees.

En conjunt, l'obra fa l'efecte que l'autor s'ha trobat desplaçat en escriure-la, i, en lloc de meditar-hi llargament i serenament, ha tirat al dret, com en una mena d'atzarosa aventura.

D. G.

NOTES OFICIOSES

NOVETATS

Un públic enorme, i es pot dir que amb ell la major part dels nens de Barcelona, ha desfilat durant aquestes festes de Nadal i Cap d'any pel teatre de Novetats per a veure i aplaudir l'espectacle "Els pastorets", de Josep M. Folch i Torres, ple d'emoció i atractius. En totes les representacions, i a pesar de la gran cabuda del teatre, quedaren esgotades les localitats.

"Els pastorets" de Josep M. Folch i Torres, amb els seus quadros de gran expectació i les seves escenes divertides amb els cors, els ballets populars, els couplets per Aymerich, les sardanes, les calderes d'En Pere Botero, l'Adoració al Portal de Betlem i la gran apoteosi final.

Durant la representació de "Els pastorets" tindrà lloc l'arribada dels Reis Màgics Melcior, Gaspar i Baltasar, que obsequiaran amb llaminadures els nens i nenes que assisteixin a la funció.

L'empresa de Novetats, en diverses de les representacions d'"Els pastorets", ha facilitat l'entrada gratuïta als asilats de Sant Joan de Déu i d'altres asilats amb l'objecte que els nens desgraciats o desemparats puguin veure també el magnífic espectacle teatral relacionat amb l'Adveniment del Nou Déu.

Els asilats que ja han vist "Els pastorets" han sortit molt complaguts de les funcions de Novetats.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS

JULI SOLER Pintura
J. LLOPIS
OPISBO Fins al 5 de gener
Exposició general d'art decoratiu

GALERIES LAYETANES

CORTS CATALANES, 619
J. BALLESTE Pintura
F. GALLIBRERA
SAINZ DE LA MAZA Fins a l'11 actual

ESTUDI ARENYES

CURT CATALANES, 670
MARIA MUNTANES Pintura
Fins a l'11 actual

RE NART

DIPUTACIÓ, 271. TEL. 16217
Reproduccions, emmarcament d'art, decoració, policromia exclusiva de la casa, objectes per a present.

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34
A. VALDEMI Pintura
Fins al 4 de gener vinent

SALES A. BADRINES

DIAGONAL, 460
TORRES-GARCIA Pintura
Clausura demà

MARIA ESCLASANS

Piata, 10 (darrera la Catedral)
EXPOSICIÓ PERMANENT
I compra-venda de
ANTIQUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 36
MOBLES: Arts i belles ofícies per
MANOT.
Venda de catifes peres autèntiques
DOMÈNECH SOLER Pintura

V. GARCIA SIMON

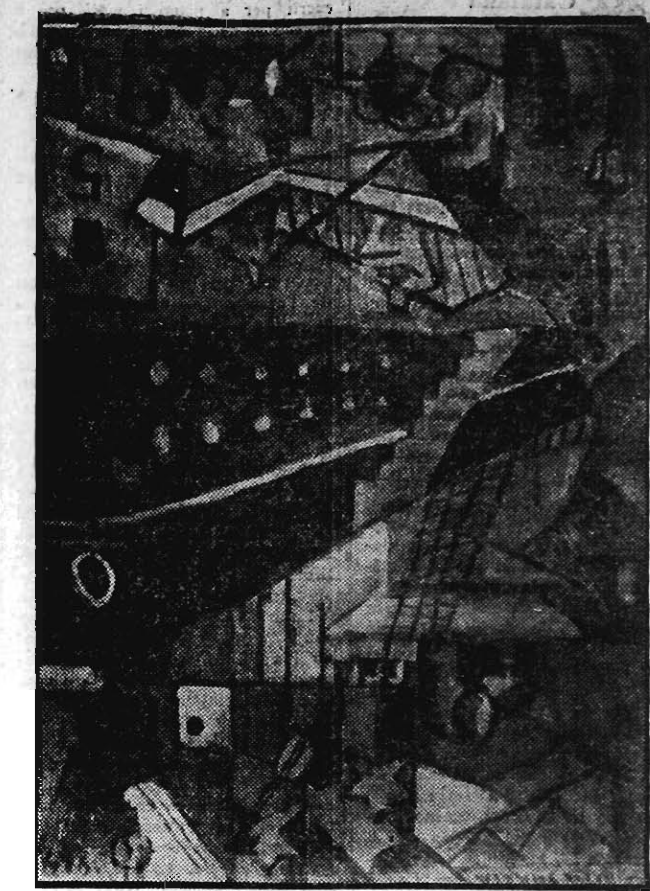
RAMBLA DE CATALUNYA, 20
Marcs i motlures d'art; policromia.
Relius, gravats i aquarelles.
Objectes d'art per a present.

TAPISSOS PINTATS

estampats i teixits: Exposició
continua de quadres i tapissos,
velles, elegants, etc. i fabricació
de marcs i motlures.
F. MONTFALCON
Botero, 4, al capdell de la Porta
Perruiera

LES ARTS

Exposició J. Torres Garcia (SALA BADRINAS)

"PAQUEBOT", J. Torres Garcia

A la sala de l'establiment que el pintor-mobista Badrinas té obert a la Diagonal, pot visitar-se una exposició d'obres del pintor J. Torres Garcia. No fa gaire que en aquestes mateixes pàgines donàvem la notícia que Torres Garcia, junt amb el pintor català Pere Daura i altres tres artistes estrangers, havia estat rebutjat del Saló dels Independents de París. Aquesta distinció sembla que ha produït els seus efectes; la crítica parisenca ha dedicat als cinc refusats una atenció que altrament no hauria pogut esmerçar-hi, i el nom de Torres Garcia i dels seus quatre companys, gràcies a aquesta inspiració del jurat d'admissió, comença d'elevat-se en l'horitzó de les possibilitats del mercat parisenç.

En donar compte del benefici contratemps dels cinc artistes, reproduïm l'obra de Torres Garcia condemnada i posada en valor per la sentència adversa; avui en reproduïm una altra que possiblement hauria merescut un tracte igual i que figura en l'exposició actual de can Badrinas.

Amb aquestes dues reproduccions el curios d'aquestes coses podrà formar-se una idea de la posició estètica de l'autor. Torres Garcia s'ha passat totalment a l'avantguardisme. Usem aquest mot en un sentit purament convencional; simplement per entendre'ns, no perquè creiem que sota d'aquest mot, cada dia més vague i extens, pugui classificar-se cap modalitat determinada de l'art modern.

Torres Garcia, avantguardista, no pot sorprendre els que el coneixen d'any; sempre ho ha estat; fa més de trenta anys que aquest home d'ulls blaus, sota una cabellera etíopica, viu a extramurs de l'estètica corrent; el seu destí és viure constantment a les avantguardes de tot. Ara diu que ha trobat el recés definitiu; no és la primera vegada que es fa aquesta il·lusió, i el cor sempre l'ha enganyat; fins ara la seva avidesa especulativa no el deixava estar quiet enlloc. A Barcelona havia fet la campanya dels impressionistes; gravitava en l'òrbita dels dibuixants francesos de l'època; després practicà la serenitat patètica de Puvis i s'enfervorava en la meditació filosòfica. Després reaccionà i se l'endugué el dinamisme; ara mira d'agafar al vol l'instint fugitiu amb unes síntesis primàries gairebé indecifrables que semblen abstraccions. A Barcelona, als Estats Units, en el tumulte dels ports i les ciutats, en el retir de Florència, entre la calma dels xiprés de Fiesole, havia recollit més indiferència que atenció; ara, a París, ha aconseguit la primera victòria: ha estat refusat; la seva pintura ha tocat roca dura i ha espurnejat. Això pot ésser el començament de l'èxit i del profit.

Amb el cap blanc, una mica més carregat d'espalltes, Torres Garcia s'acoba amb la joventut; els cinquanta anys llargs que porta al damunt no li han tret la fatigada de jugar-s'ho tot a cada carta. Avui està talmunt com si començés; però a aquesta nova aventura hi porta una llarga experiència difusa, una

ciència de pintor molt més massissa del que pugui semblar a primer cop d'ull, i, el que és més sorprenent, una abrivada que no desdiria dels seus vint-i-cinc anys.

Tot això pot comprovar-se en la sala de can Badrinas, si la sorpresa o la repugnància no ofusquen el visitant. L'art actual de Torres Garcia, no pot enquadrar-se en cap escola ni fórmula determinada; això, però, no és tret particular de la seva pintura; el moviment avantguardista exalta l'individu per damunt dels principis. L'única llei que es respecta és la de cadascú; en el fons és l'adveniment del protestantisme en l'art. La consciència hi juga un paper capital; ningú no pot absoldre ningú; la tradició no és cap refugi, les escoles han perdut el poder protector que tenien, el dret d'asil dels museus ha estat abolit; no hi ha altra jerarquia que la que cadascú reconeix a la "pròpia sensibilitat i als impulsos naturals". Davant d'actituds així, la crítica perd l'estma i ha d'arregar tot el seu utilitge tradicional. Davant d'aquestes obres de Torres Garcia, si s'hi vol veure alguna cosa, cal renunciar-ne moltes i, desallotjar-la, el nostre esperit. Feta aquesta operació, refeta la virginitat emotiva, el que pugui refer-la es trobarà en condicions de comunicar amb aquest art que pretén retenir la part imponderable del dinamisme del món.

CARLES CAPDEVILA

"GASETA DE LES ARTS"

Hem rebut el número 3 d'aquesta important revista, la qual cada dia esdevé més interessant. En aquest darrer número Joaquim Folch i Torres ens parla de la decoració dels reversos en els plats daurats de Manisses; J. Pijoan, de com la taula del mestre Alfons, de Sant Cugat, va venir al Museu de Barcelona; de M. Alcántara, hi ha un estudi del pintor Marian Pidelaserra; Rafael Benet, fa unes atinades consideracions, a l'entorn de la inauguració de Can Dalmau; Just Cabot, una ressenya del Saló de Tardor d'enguany; Joan Sacs, un estudi de l'escultor Josep Granyer; Marius Gifreda i Rafael Benet, proclamen llur disconformitat amb el fall del Jurat en el concurs per a un monument a Fortuny; Apol M. Ferry, comenta una de les millors pel·lícules de la temporada, "I el món camina"; Josep M. Planas, presenta els discos de gramola de l'"chansonniere" Jack Smith; i Just Cabot acaba el sumari amb la ressenya de les exposicions d'art. Els gravats són clars i escollits, i la presentació acurada. "Gasete de les Arts" honora la nostra Premsa.

M. PINÓ CAMS & P R. Flors, 18

El millor assortit en
Trinxeres i bufandes

UN BON PRESENT

Totes les

POESIES

de JOAN MARAGALL

I Volum elegantment relligat en tela, amb tota la producció poètica de Maragall

Sala Parés Petritxol, 5 - Preu: 650 pts.

CONSELL DE MINISTRES

El senyor Calvo Sotelo assegura que el superàvit és de 183 milions

A un quart de set de la tarda han començat a arribar a la Presidència els ministres per tal de reunir-se en Consell.

Interrogats pels periodistes, tots ells han manifestat no tenir notícies relatives al parer del Dornier.

El ministre de Marina no ha amagat la seva impressió pessimista, basada en la suposició que els tripulants del Dornier, per avaria, s'havien vist obligats a amagar a la Mediterrània. Com que regna mar grossa, és molt difícil que l'hidro hagi pogut aguantar molt temps els embats de les ones.

El ministre de l'Exèrcit es mostra molt optimista respecte a la sort dels tripulants de l'hidro, perquè els tècnics d'Aeronàutica opinen que pot romandre a l'aigua tot aquest temps.

El ministre d'Hisenda ha dit que la xifra exacta del superàvit és de 183 milions.

El general Primo de Rivera ha manifestat que s'han posat tots els mitjans per a buscar l'hidro i que s'han donat ordres a les bases navals de les costes d'Alger i d'Àfrica perquè segueixin les recerques.

Ha afegit que ha celebrat una conferència amb el coronel Kindelan, que li ha donat compte de diferents casos semblants i que no s'ha de perdre l'esperança, puix que els tripulants de l'hidro tenen provisions per a set dies.

Canviant de conversa, ha dit que amb motiu de la mort d'un cosí seu a Jerez guardará nou dies de dol i no assistirà a les festes que es proposava amb motiu de la festivitat dels Reis.

En el Consell ha dit que es tractarà del pressupost i dels ciments.

Pensa estimular el ministre d'Hisenda perquè es despatxin els crèdits per al Turisme.

També parlarà de la notícia que ha vist en un diari de la propietat de les terres de Lasaga, assumpte del qual pensa donar compte a la Direcció d'Acció Social Agrària.

Per últim ha dit que pensa ocupar-se en el Consell de la notícia llegida en un diari sobre processament de l'Ajuntament de Manresa.

A dos quarts de deu ha acabat el Consell.

A la sortida

En sortir, el president ha dit:

—He donat compte al Consell de la substitució del Resident francès al Marroc, M. Steeg, de què m'ha informat l'ambaixador de França.

També m'he llegit l'informe del comandant Franco sobre les possibilitats molt remotes del salvament de l'hidro Dornier núm 8.

El ministre d'Hisenda ha donat compte al Consell molt detalladament de la liquidació presupostària, que per cert s'els facilitarà en una nota oficial.

El senyor Calvo Sotelo ha interromput:

—Ara me la portaran a casa en net, i la trametaré a la censura.

El president ha continuat dient que s'ha estudiat un Reial decret que encara que és de Presidència és una proposta del ministre de Foment sobre el Comitè Regulador de la Indústria del Cement.

Les altres afers tractats estan en la nota oficial—ha afegit—que ara els lliurarà el ministre d'Economia.

El comte de les Andes ha manifestat als periodistes, en lliurar-los la nota, que tot el Consell havia estat dedicat a examinar la liquidació del pressupost i l'aplicació del superàvit.

Referència oficial

La nota oficial diu el següent: "Hisenda. Concessió de franquícia postal a la Junta Superior del Canàries i als Instituts de Segona Ensenyança.

Marina. Proposant l'aprovació de la despesa per adquisició de 860 tones de carbó de Cardiff, ar al creuer Reina Victoria Eugènia".

Sobre creació d'un Patronat per al govern i administració del Museu Nacional.

Expedient relatiu a la concessió de la Medalla de Sofriments per la Patria a favor del tinent de navili Ramon A. Cenon.

Foment. Declarant d'utilitat pública els treballs hidrogràfics forestals que s'han de fer a la secció segona de la conca del riu Almeida, subconca del Montesa, dit Boquilla, de la província de València.

Exèrcit. Autoritzant la transferència de dotze muntants de la suprimida xarxa militar de Lleida per al Canal de l'Ebre.

Cedint a l'Ajuntament d'Hospitalet de Llobregat el terreny necessari per a ampliació de la carretera de Barcelona a Santa Creu de Calafell.

Ampliació del Consell

Madrid, 3.—Els ministres dedicaren el Consell a l'estudi de la situació presupostària, derivada de la liquidació de l'anterior exercici econòmic.

El senyor Calvo Sotelo ha llegit als seus companys la nota oficial que ja donem compte.

El canvi d'impressions fou en la direcció que havia de donar-se als milions sobrants, una vegada consignats els 62 del desglossament de l'extraordinari i dels quatre taxativament determinats en el pressupost actual.

S'acordà dedicar 50 milions de pesetes per a la compra de títols amor-

L'INDULT DE SETEMBRE

El termini de presentació dels reus es prorrogat fins el 31 de març

Madrid, 3.—Per Reial decret llei de 8 de setembre s'asse-nyaia el 31 de desembre darrer com a final del termini perquè els reus i processats declarats en rebeldia, la recerca i captura dels quals estés decretada per algun jutjat o Tribunal espanyol, poguessin acollir-se als beneficis de l'esmentada disposició legal, presentant-se per a això a qualsevol agència consolar espanyola.

Són diverses les peticions dirigides al ministeri de Justícia i Cultes damuntant l'ampliació del del termini, fundant-se en la distància, escassetat o dificultat de les comunicacions o per canvi de residència dels absents, que no aconseguiren el treball que esperaven en nacions estrangeres, han impedit que arribés a llur coneixement la notícia dels beneficis atorgats.

Tenint tot això en compte, s'ha dictat, pel ministeri de Justícia i Cultes, una real ordre que insereix la "Gaceta", disposant que sigui prorrogat fins el dia 31 de març vinent el termini per a la presentació dels reus o processats residents a l'estranger a un agent consolar espanyol als efectes que determina l'article 15 del decret d'indult signat a 13 de setembre darrer.

DISPOSICIONS OFICIALS

PERMISOS D'EXPORTACIO

Madrid, 3.—S'ha disposat que els delegats de Finances, a instància dels contribuents i amb el pagament del 50 per 100 de la quota de comerciant exportador, facilitin els ciments per a realitzar exportacions a l'estranger.

SIGNATURA DE FINANCES

Cedint a l'Ajuntament de Callosa de Segura (Alicant) els terrenys de l'antic camí de Callosa a Catral.

Autoritzant l'adquisició per l'Estat del Teatre de la Princesa d'aquesta Cort.

Aprovant els pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici econòmic de 1929-30.

Declarant exempts del pagament de l'impost de drets reials les quantitats que les caixes de socors i socors d'agents ferroviaris abonin als hereus dels titulars de les impositacions obligades d'estalvi.

EL PREU DEL PLOM

S'ha disposat que regixin en el mes de gener els mateixos preus per a la venda del plom en barres i elaborat que es fixaren per al mes de novembre.

LA COMISSIO MIXTA DEL NITROGEN

Per a formar part de la Comissió mixta del nitrogen, en representació d'entitats agrícoles i de les fàbriques destinades a la fixació del nitrogen atmosfèric, han estat designats els senyors Joaquim Velasco, Lluís Lucía, Lluís Garcia Guisado, Lluís Jaume Emerit, Cluente, Lluís Sánchez Cuervo i César de la Mora.

titutables per a ésser cremats públicament. S'acordà també consignar en els vint pressupostos en deu anys la mateixa clàusula de compra de títols del deute amortitzable, per idèntica quantitat de 50 milions, que amb els seus interessos, en els deu anys representaran prop de 600 milions.

El senyor Calvo Sotelo explicà que a tots els països la política econòmica s'orienta en el sentit de retirar el major deute possible, com ocorre a Itàlia i als Estats Units. Diu que Espanya es troba en aquests moments en una situació econòmica pròspera, i ha de seguir idèntica política.

L'afèr de la creació d'un Comitè regulador de la indústria del ciment, no es tracta d'efectuar un consorci de fabricants ni limitar la llibertat de la indústria, ni atorgar privilegis de cap classe.

El Comitè regulador mantindrà constants relacions entre el Govern i els fabricants, i determinarà els al·lots en els quals hauran d'ésser instal·lades les noves fàbriques, fixar el preu, etc., però la indústria continuarà lliure com fins ara.

El ministre donà compte d'un projecte de decret que reforma un article de la llei referent als advocats de l'Estat, en el qual fixa que les oposicions siguin biennals, en lloc d'annals, com ara, i que es pugui prendre possessió del càrrec als 23 anys, en lloc dels 21 com ara.

El ministre de Foment exposà als seus companys el seu projecte de decret que reforma en alguns detalls el reglament de l'Escola de mines, en el sentit de crear ajudants repetidors, amb el fi de donar entrada a nombrosos dels alumnes de mines, utilitzant-los com anfitrions per a l'ensenyança dels alumnes.

El Consell acordà nomenar el senyor Añabarro per a la Direcció general d'Agricultura.

El ministre d'Hisenda ha designat com a tècnics del departament en la Comissió del patró o els senyors Flores de Lemus i Carrasco.

Península

DISPOSICIO DE GUERRA

Els reclutes de servei reduït de 1928

Madrid, 3.—"El Diario Oficial del Ejército" publica una Real ordre circular, en compliment de l'ordenat en l'article 308 del vigent Reglament per al Reclutament i Reemplac de l'Exèrcit s'ha ordenat que el dia primer de febrer vinent s'incorporin als Cossos on estiguin destinats, sense prèvia presentació a Caixa, els reclutes de servei reduït pertanyents a la llei de 1928 i agregats procedents de lleves anteriors.

Els caps de les Caixes de Reclutament comunicaran als reclutes, per conducte de l'alcalde, l'ordre d'incorporació a files, en la qual faran constar el dia que hauran de verificar la seva presentació al Cos al qual han estat destinats i la població de residència de la seva Plana Major. Seran de compte dels interessats les despeses de transport que la seva presentació ocasioni.

Si hi hagués algun recluta que no estigués destinat a Cos, per no haver-ho sol·licitat, ho posarà en coneixement del capità general de la regió, per tal que se li doni el lloc que procedeixi.

Els reclutes de servei reduït hauran de presentar-se als Cossos amb les peces de l'uniforme previstes per Reial ordre circular del dia 22 de setembre de 1926.

En presentar-se als Cossos sofriran l'examen previgut en l'article 30 de les instruccions provisionals per al funcionament, règim i dependència de les tropes de preparació militar fora de files, modificades per Reial ordre de 26 de setembre de 1926.

Els reclutes presentats als Cossos que resultin curts de talla, i els presumptes inútils per malaltia o defecte físic inclosos en el quadre d'inutilitats s'els aplicaran els preceptes de l'article 341 del Reglament, i seran abonades pel pressupost d'aquest Ministeri les estances d'hospital que es causin pels sotmesos a observació, segons ordena la Real ordre de 27 de juny passat.

Els capítans generals redactaran i trametran al Ministeri de l'Exèrcit les instruccions que reguin precisament al compliment d'aquesta circular; resoldran tots els dubtes que s'els presentin, si no és que per la seva importància consideri precis comunicar-les al Ministeri, i sol·licitaran dels governadors civils que s'insereixi aquesta Real ordre als Butlletins oficials de les respectives províncies.

EL MAL TEMPS

Un llamp a Trúbia

Oviedo.—Durant el temporal que descarregà ahir a Trúbia caigué un llamp en un cable, i entrà al domicili de Pilar Suárez en el moment que aquesta es disposava a dinar a la cuina, amb cinc fills i dues nenes. Un dels fills, anomenat Adolf Vázquez, resultà mort i els altres sofriren símptomes d'asfíxia.

Un veí anomenat Ermenter González, sofí també símptomes d'asfíxia, i un altre conegut anomenat Sabi (El Gaitero) que es trobava a casa seva lleigint un diari, fou llançat a dos metres de distància.

En altres cases, sofriren cremades: Emilia Vázquez, Josep Viladella, Edelmir González, Josep Fernández i Sabina Garcia.

El fred a Alava

Vitoria.—La temperatura ha arribat a 7 graus sota zero. Al port d'Onceba, un autobús de viatgers restà bloquejat per la neu. Amb grans dificultats, els viatgers pogueren arribar al poble d'Ausejo, on foren auxiliats pels veïns.

També es troba bloquejada per la neu una camioneta al poble de Sotillo de Rumeos.

La neu detura els trens a Palència

Palència.—Ha caigut en aquesta regió una intensa nevada. Els trens estan detinguts a Alar del Ray.

La nevada a Santander

Santander.—A Reinoso, després d'inaudits esforços, s'ha aconseguit fer pas a la via perquè el ràpid que havia sortit de Madrid aquest matí continués fins a Santander. Aquest arribarà a les dotze de la nit.

També ha pogut seguir el ràpid de Santander a Madrid.

La neu arriba a un metre d'altura. El correu que surt de Santander a dos quarts de set de la tarda ha hagut de suspendre la sortida.

UN RECURS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Amb motiu de l'anul·lació d'un concurs de metges municipals

A la Sala del Contenciós del Tribunal Suprem es veurà demà la vista del recurs entaulat per l'Ajuntament de Barcelona contra la sentència del tribunal que anul·la el concurs mèdic.

Existeix una gran expectació entre la classe mèdica davant la resolució d'aquest assumpte, i han arribat a Madrid, ultra la comissió mèdica protestatària, el president del Consell general dels Col·legis de Metges senyor Pérez Mateos, el qual es proposa assistir a la vista junt amb una nombrosa representació de la classe mèdica madrilenya identificada amb els seus col·legues de Barcelona.

FALSIFICACIO DE GIRS TELEGRAFICS

Actuació de la policia

Madrid, 3.—Segons una nota de la Direcció de Seguretat, la policia indagà per descobrir els autors de la falsificació i cobrament indegut de tres girs telegràfics importants 2.300 pessetes, i donà per resultat saber que existia un oficial, anomenat Garson, que per cert estigué a la poc temps prestant servei a la sala de l'apartat del Centre Telefònic en aquesta Cort, i que fou traslladat a Sevilla en el mes de novembre passat, la conducta del qual deixava molt que desitjar, ja que en una ocasió fou processat pel jutge de Purchena (Almeria) per malversació de fons, i després per haver-se fingit en aquesta Cort agent de l'autoritat, i maltractat tres dones.

Amb aquestes circumstàncies i suposant el senyor Maqueda que aquest Garson no aniria el mateix a cobrar els girs esmentats, ordenà que s'esbrinés quins eren els seus amics íntims; entre aquests hi havia un tal Esteve, de conducta molt dubtosa, al qual es féu comparèixer a la primera brigada i, com de costum, signar la seva filiació, i com sigui que la lletra d'aquesta signatura era gairebé igual amb la que apareixia als rebuts dels girs cobrats, se li féu estendre en una quatriella la signatura i rubrica de Josep Ortega.

Convençut el senyor Maqueda que aquest individu era el que havia cobrat els girs, el sotmeté a un interrogatori, pel qual es vingué a coneixement que ultra els esmentats se n'havien cobrat d'altres de 900, 800 i 500 pessetes a Guadalajara, Carabanchel Bajo i Carabanchel Alto, valent-se per a això d'un carnet d'oficial de Telègrafs que adquiriren a la Central d'aquesta Cort al qual posaren el nom de Jesús Garcia Pérez amb la fotografia d'Esteve, i per al cobrament dels anteriors un carnet de xofer pertanyent a l'Esteve i amb la seva fotografia; amb un líquid proporcional per aquest esborrà el Garson el nom, número i lloc de l'expedició, i al seu lloc escriví el nom de Jesús Ortega Linares.

Conegut així i complint ordres del director de Seguretat, alguns agents es traslladaren a Sevilla, on detingueren l'oficial de Telègrafs Antoni Garson Salazar, de vint-i-sis anys, natural de Baeza, el qual fou traslladat a aquesta Cort preteixent que el reclamaven per haver-se fingit agent de l'autoritat, i en aquesta creença comparegué davant el senyor Maqueda, el qual el sotmeté a un hàbil interrogatori, i acabà per confessar tot el manifestat pel seu amic Esteve Just Tomás, de vint-i-set anys, natural de Salamanca, xofer de professió; afegí que per a la confecció dels girs havia esperat l'ocasió de trobar-se sol a la sala d'aparells i en arribar el relleu els deixava en qualsevol de les taules existents a la sala del Centre d'aquesta Cort, i com que estaven en regla, encara que en forma il·legal, l'oficial receptor que el rellevava els transmetria, creient-los autèntics.

ELS ACCIDENTS DEL TREBALL A MADRID

Madrid, 3.—Durant l'any 1928 s'ha donat part al Govern civil de la província de 12.185 accidents del treball, ocorreguts a la capital i als pobles. D'ells, 36 perden la vida a conseqüència de l'accident, 10.509 estan guarits de les lesions que es produïren i els 1.676 restants es troben en tractament facultatiu.

LA DESAPARICIO D'UN HIDROAVIO MILITAR

Una nota de censura

Madrid, 3.—A dos quarts de quatre de la matinada fou facilitada la següent nota a l'Oficina d'Informació i Censura:

"La sort que l'hidro sortit dels Alcazars, el dia 31 de desembre, hagi pogut córrer, ha preocupat tot el dia d'ahir, i preocupa fins a la data al president del Consell, qui a Palau s'ha assabentat de totes les notícies oficials rebudes.

Aquestes i el fort temporal regnant, fan tèmper que hagi esdevingut una desgràcia.

Per a explorar entre les dues costes, espanyola i africana, ha sortit de Ceuta l' "Extremadura" i el "Canalejas" de Cartagena, amb direcció vers Almeria.

Així mateix, han sortit dels Alcazars i d'altres llocs, diversos hidros, amb el mateix fi.

A la Direcció d'Aeronàutica no tenen notícies

Madrid, 3.—Als centres aeronàutics de Madrid regna inquietud per seguir-se desconexent notícies del "Dornier núm. 8".

A la Direcció d'Aeronàutica, on varen estar tot el matí els periodistes, manifestaren a la una de la tarda que encara no es tenien notícies referents a les recerques realitzades per a esbrinar el parer de l'aparell.

Nombrosos periodistes esperen notícies a la Direcció d'Aeronàutica.

Els tècnics no perden les esperances

Madrid, 3.—L'opinió dels tècnics encara no és pessimista, puix opinen que les condicions de l'hidro li permeten romandre a la mar molt temps navegant, llevat en el cas que en amarrar s'hagi produït alguna avaria considerable i es produís el naufragi.

Segons notícies, l'aparell portava provisions per a set dies, i la mar pot haver-lo portat a un lloc poc freqüentat, o sigui difícil trobar-lo amb rapidesa.

També deien els tècnics que era possible que, aduec romanguent en mig de la mar, els vaixells no aconseguïen veure'l ràpidament, puix resulta difícil advertir-ho.

Al ministeri de Marina, on també estigueren els periodistes, han manifestat que no es tenien notícies de l'hidro.

Cap dels vaixells de guerra que han sortit a cercar-lo han transmès notícies, ni se'n tenen dels diferents llocs on se'n han demanat.

El comandant Franco, tampoc

Madrid, 3.—El comandant Franco, parlant amb els periodistes, s'ha mostrat optimista, i diu que creu que se'n trobarà.

És possible — ha dit — que navegant a la deriva, puguin haver anat a parar a algun lloc apartat de la costa tuncina.

Seguiran les recerques fins a Les Balears

Madrid, 3.—Al ministeri de Marina han manifestat que s'han rebut notícies dels vaixells que han sortit a la recerca de l'hidro, els quals diuen que en llurs investigacions no han trobat cap rastre dels aviadors.

El ministre ha ordenat que continuïn les investigacions cap a l'est, i arribin fins a les Balears.

Noves referències

A la Jefatura Superior d'Aeronàutica s'han rebut notícies de Melilla i d'altres llocs donant compte que la tasca realitzada pels hidros i el cauer "Canalejas" per tal d'esbrinar la situació de l'hidroavió pilotat pel comandant Kaula, ha estat infructuosa.

El comandant Franco insistí en la seva creença que donades les condicions de resistència de l'aparell, aquest podria aguantar el temporal i que el màxim hauria fet amarar prop de la costa francesa de l'Àfrica. La manca de notícies de l'hidro, probablement és deguda a que l'estació de radiotelegrafia que porta l'aparell no pot transmetre res més que l'hidroavió està en l'aire. Confiava el cap de la base aèria de Los Alcáceres que la perició del comandant Kaula li hauria permès d'amarar sense dificultats, i en vista d'aquesta creença el comandant Franco manifestà que ho havia comunicat així al cap superior d'Aeronàutica senyor Kindelan i que havia redactat un telegrama perquè un dels hidros de l'Àfrica sortís a recórrer per la Mediterrània pels voltants de la costa francesa d'Àfrica.

Finalment, digué: —Tindrem notícies d'haver-lo trobat demà passat. N'estic segur.

El Cap Superior d'Aeronàutica, per la seva part, confirmà que no tenien cap informació sobre l'hidro i afegí que ell creia que degut al temporal regnant l'hidro s'hauria desviat 200 o 300 mil·les cap a l'est de la ruta que havia de seguir. Com que l'aparell portava queviures abundants i aigua potable, no té res de particular que l'hidro marxi a la deriva i que pugui mantenir-se a flor d'aigua durant els set dies que poden durar les provisions que porta a bord.

Una referència oficial d'aquesta tarda sobre l'hidro desaparegut, diu que, responnent a l'interès manifestat per S. M. el Rei que inspira al Govern, aquest matí ha conferenciat el coronel Kindelan i el President del Consell i el ministre de l'Exèrcit so-

DE L'INCENDI DE LES GAVARRES

Es condonada la contribució dels boscos cremats

Madrid, 3.—Ha estat condonada la contribució territorial corresponent a uns boscos incendiats, denominats Les Gavarres, a la província de Girona.

EL TRACTAT AMB XINA

Nota de la secretaria de Relacions exteriors

Madrid, 3.—A la Secretaria d'Afers exteriors s'ha facilitat una nota en la qual es dona compte d'haver-se signat un tractat per a negociar un acord amb el Govern nacional de Xina.

Aquest pacte està integrat per cinc articles. Té un breu preàmbul en el qual Espanya i Xina expressen llur lleal desig de reforçar les relacions d'amistat que subsisteixen entre tots dos països.

En els cinc articles següents, ambdues parts contractants estableixen:

A) L'aranzel de duanes serà regulat exclusivament per les legislacions nacionals respectives, sense que cada una d'aquestes posi en vigor a l'altra en matèria duanera, un tractat que no sigui, en cap de les maneres, menys favorable que el concedit a qualsevol altre país.

B) Els súbdits de les dues nacions seran sotmesos en el territori de l'altra part a les lleis i a la jurisdicció dels tribunals d'aquesta. S'iniciaran, quan sigui possible, negociacions per a la conclusió d'un tractat de comerç i navegació, basat en principis d'absoluta igualtat.

El tractat entrarà en vigor quan hagi estat efectuat el canvi de ratificacions.

El Govern nacional declara que aquest pacte entrarà en vigor el dia primer de gener de 1930.

Queda convenint que els súbdits espanyols a Xina i els xinesos a Espanya, pagaran des d'ara endavant aquells impostos i contribucions previstos en les lleis i reglaments degudament promulgats pels Guberns d'Espanya i Xina, respectivament.

LES OPOSICIONS A NOTARIES

Petició de reformes

S'ha presentat al ministeri de Justícia i Cultes un escrit demanant la reforma del sistema d'oposicions a notaries amb subjecció a les següents bases:

Primera.—Les instàncies dels interessats quedaran limitades a demanar llur admisió com a opositors. El nombre i ordre de les notaries que se sol·licitin s'expressarà en plec distint tancat i lacrat.

Segona.—Suprimir l'exercici oral o en un altre cas habilitar en lloc adequat una taula per tal que el públic pugui amb entera llibertat prendre taquígrafament tots els exercicis que vulgui.

Tercera.—Practicar l'escrit de manera que hom ignori el seu autor fins després d'haver estat tots qualificats. Així es fa ja en algunes nacions estrangeres i a Espanya en altres oposicions i concursos literaris.

Quarta.—Els membres del tribunal d'oposicions emetran llur vot en sessió pública.

Cinquena.—Cas de no estimar-se les precedents bases, supressió del tot d'oposició entre notaris.

PER UNA "HISTORIA D'ESPANYA A AMERICANA"

L' "A B C" obre un concurs

L' "A B C" publica les condicions del nou concurs que obre per a premiar un llibre que portarà per títol "Historia de España en América".

Aquest concurs serveix per a emprar el premi que no pogué ésser adjudicat en el concurs per tal d'esclarir la nacionalitat de Cristòfol Colom.

Consisteix el premi en la quantitat de 50 mil pessetes. L'escrit no podrà excedir de 80 mil lletres, ha d'ésser inèdit, redactat en castellà i de forma pedagògica per tal que sigui útil a les escoles de primera ensenyança d'Espanya i de les nacions hispano-americanes.

El concurs no podrà ésser declarat desert. Podran concorrer al certamen els escriptors de totes les nacionalitats.

L'assumpte del llibre ha d'ésser la història del descobriment i la tasca d'Espanya a l'Amèrica en forma comprensiva

L'ESCADOL DE LA "GAZETTE DU FRANC"

Podrà ésser pagat un 60 per cent dels crèdits
París, 3.—El "Matin" diu que té informacions, de bona tinta, segons les quals els clients creditors de la "Gazette du Franc" podran cobrar un seixanta per cent de llurs crèdits. — Fabra.

Un altre processat
París, 3.—El jutge M. Glard, que instrueix el procés contra la "Gazette du Franc", ha processat per abús de confiança i complicitat el negociant Lang, subscritor fictici de la senyora Hanau. Lang ha fet protestes de la seva bona fe.—Fabra.

Audibert, a Fresnes
París, 3.—M. Audibert, redactor-cap de la "Gazette du Franc", ha estat traslladat a la infermeria de la presó de Fresnes.—Fabra.

Altres processaments
París, 3.—El jutge d'instrucció ha continuat aquesta tarda prenent declaració a subscritors de diverses societats formades per la senyora Hanau. Ha dictat dos nous autes de processament contra els senyors Laurent, ex-agent consular, i Burgeon.
També ha pres declaració a dos ex-administradors de la "Interpresse", els quals han pogut demostrar llur bona fe.—Fabra.

Una barrina massa carregada

París, 3.—Aquest matí, els obrers que treballaven en l'ornament de les muralles de les antigues fortificacions de París, han col·locat una barrina en un gran tros de mur situat prop de la Porta Dauphine.
La barrina, la càrrega de la qual havia estat mal calculada, ha produït una explosió formidable, i algunes pedres han anat a caure damunt l'estació ferroviària del Bosc de Boulogne, on ha resultat amb ferides la dona encarregada del quiosc de llibres i periòdics. — Fabra.

No es fa la cuenta de Tesoreria un relleno fiel exacto del presupuesto, porque en ella inciden ingresos y pagos que muchas veces temporal o permanentemente no son presupuestarios y constituyen meras operaciones de Tesoreria.

Sin embargo el saldo que en ella figura, o en contra del Tesoro existe en la cuenta, en un momento determinado puede servir de orientación para conocer la marcha del presupuesto. A este efecto conviene precisar lo que sigue.

En 31 de diciembre de 1927 el saldo a favor del Tesoro en la cuenta con el Banco de España ascendía a 52 millones de pesetas; ese mismo día en 31 de diciembre de 1928 imperó 201 millones. Durante el año 1928 la Caja Ferroviaria y el tiro de la cuenta de Tesoreria 107 millones más que los que ingresó, reduciendo así su crédito contra la mencionada cuenta de 123 a 16 millones, y el presupuesto extraordinario consumió 443 millones de los 500 ingresados por la emisión de Deuda Amortizable 4 por 100, sin voto de advertir que la cuenta de Tesoreria es acreedora todavía a 150 millones de pesetas.

En resumen: compensando todas las partidas "grosso modo" a que se hace referencia más arriba, el saldo que el Tesoro debía tener en su favor a fines de diciembre último no pasaría de 2 millones; sin embargo, llega a 201, y esa diferencia tan enorme se debe en un 95 por 100 sin duda a un superávit del presupuesto ordinario.

La distribución del superávit de 1928 se hará así: 62 millones ingresarán en el ejercicio actual como recursos ordinarios para compensar el desglose que por igual suma se haya hecho en el presupuesto extraordinario; 4 millones se aplicarán a homenajes a la vejez, protección a la infancia i a socorros de calamidades públicas, i el resto irá a la Caja de Amortización. También habrá que destinar 50 millones a la recogida y quema de Deuda Amortizable, conservando en su poder la que adquiere por otra parte de emisiones extraordinarias, que unirá a la que ya posee, conforme al Decreto de creación. El Gobierno, persuadido de la conveniencia del sistema de amortización de la Deuda circulante, como lo realizó convirtiendo 3.400 millones de Perpetua interior, ha acordado que todos los años, igual que ahora en 1929, se verifique una recogida y quema extraordinaria de 50 millones de Deuda Amortizable, a cuyo fin se consignará el oportuno crédito en el presupuesto ordinario venidero.

El presupuesto de 1929 se cifra en 3.399'7 millones por ingresos, y en 3.370'1 por gastos, con un superávit inicial de 29'4 millones. La prudencia con que se evalúan los ingresos para 1929 se demuestra comparándolos con las partidas recaudadas en 1928: éstos sumaron 3.523 millones, y sin embargo los de 1929 son calculados en 3.399 únicamente.

No parecen precisos más prolijos detalles, aunque el Gobierno los facilitará muy gustoso para esclarecer cualquier duda o curiosidad. Tan sólo le interesa añadir que la nivelación presupuestaria que se ha consolidado cumplida y resueltamente.

Secretaria vacant al Jutjat de les Drassanes
Madrid, 3.—S'annuncia a la "Gaceta" la vacant, al Jutjat de primera instancia del districte de les Drassanes, de Barcelona, de la secretaria judicial de la categoria de Jermi, la qual serà proveïda per antiguitat.

UNA EXEMPCIO A favor dels marins i pescadors de Barcelona
Madrid, 3.—Una Reial Ordre de Finances que publica avui la "Gaceta" resol la instància presentada per les associacions de pescadors patrons de pesca i marins del districte marítim de Barcelona, que sol·licitaven que es dictés un aclariment del número 36 de la taula d'exempcions en el sentit que es faci extensiva a la pesca que sigui tramada als llocs o mercats de contractació.

LES ELECCIONS NORDAMERICANES

La d'Hoover costarà sis milions de dòlars
Nova York, 3.—La premsa diu que l'elecció de Hoover ha costat als republicans prop de sis milions de dòlars. — Fabra.

L'aprovisionament d'essència és més fàcil en ple vol que a terra
Los Angeles, 3.—Hom pretén que tots els rècords de proveïment d'essència tot volant han estat batuts amb monopèl Fekker.

Un representant del ministeri de la Guerra declara que els assaigs realitzats han demostrat que el proveïment d'essència és més fàcil volant que a terra. — Fabra.

ELS VOLCANS

L'Asosan ha entrat en activitat

Kumamoto (Japó), 3.—Des de fa alguns dies dona senyals d'activitat el volcà Asosan, que és probablement el més gran de la terra.
Ahr al matí es va sentir una gran tremolor de terra a la província de Kiusiu i especialment a la zona de vint-i-cinc milles al voltant d'Asosan, amb una violència més gran cap al nord-est de l'esmentat volcà.
Han estat destruïdes moltes cases i amb gran desperfecte altres. No s'han de lamentar víctimes. Com que l'activitat del volcà no ha acabat, es temen altres seïsses. — Fabra.

Moviment sísmic
Toquio, 3.—A Kumamoto (Japó), un violent terratrèmol ha causat grans danys a la província de Kiusiu, i ha destruït diverses cases i trencat nombroses vies de comunicació. No es tenen notícies que hagi hagut cap víctima.—Fabra.

cer cualquier duda o curiosidad. Tan sólo le interesa añadir que la nivelación presupuestaria que se ha consolidado cumplida y resueltamente.

EL CORREU D'ARGENTINA EN PERILL

Desapareixen tres passatgers
Marsella, 3.—A conseqüència del temporal que hi ha a la Mediterrània, el correu d'Algèria arriba amb un gran retard, el qual ha tingut una navegació difícil.
Durant la travessa una ona gegantina ha arrossegat tres passatgers que anaven a bord de l'esmentat vaixell. Les autoritats marítimes han obert una enquesta. — Fabra.

El que diu el capità
Marsella, 3.—El capità del vaixell correu d'Algèria "Gouverneur Jonart" confirma que va perdre en la seva ruta tres passatgers, els quals foren arrossegats per una enorme onada que escombrà la coberta. A despit de l'imposant estat de la mar, la tripulació va fer molts esforços per a trobar els tres passatgers, però desafortunadament resultaren enduïdes. — Fabra.

L'ATEMPTAT CONTRA EL FISCAL DE COLMAR

M. Fachot no es peneïx de la seva actuació
París, 3.—Un redactor del "Journal" ha demanat interrogar el senyor Fachot, víctima de l'atemptat de Benoit. El senyor Fachot ha dit que no s'arrepentia de la seva actuació en el procés de Colmar i que si tornava a trobar-se en les mateixes circumstàncies tornaria a fer el que va fer, encara que sabés que l'havien de ferir, engegant-li dues bales al ventre. — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

Hi van haver-hi víctimes entre els funcionaris britànics. — Fabra.

LA MALALTIA DEL REI JORDI

LA REINA DE ROMANIA VISITA EL MALALT
Bucarest, 3.—A última de gener la reina Maria anirà a Londres amb l'objecte de visitar el rei Jordi. — Fabra.

EL BUTLLETI DEL MATI D'AHIR
Londres, 3.—Aquest matí, a un quart de dotze, ha estat publicat el següent comunicat relatiu a l'estat del rei:
"El rei ha passat una nit agitada. Amb tot, en el seu estat general no s'ha notat cap canvi.
Signat: Dawson of Penn, Stanley Hewitt". — Fabra.

Estranger

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

Hi van haver-hi víctimes entre els funcionaris britànics. — Fabra.

LA MALALTIA DEL REI JORDI

LA REINA DE ROMANIA VISITA EL MALALT
Bucarest, 3.—A última de gener la reina Maria anirà a Londres amb l'objecte de visitar el rei Jordi. — Fabra.

EL BUTLLETI DEL MATI D'AHIR
Londres, 3.—Aquest matí, a un quart de dotze, ha estat publicat el següent comunicat relatiu a l'estat del rei:
"El rei ha passat una nit agitada. Amb tot, en el seu estat general no s'ha notat cap canvi.
Signat: Dawson of Penn, Stanley Hewitt". — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

Hi van haver-hi víctimes entre els funcionaris britànics. — Fabra.

LA MALALTIA DEL REI JORDI

LA REINA DE ROMANIA VISITA EL MALALT
Bucarest, 3.—A última de gener la reina Maria anirà a Londres amb l'objecte de visitar el rei Jordi. — Fabra.

EL BUTLLETI DEL MATI D'AHIR
Londres, 3.—Aquest matí, a un quart de dotze, ha estat publicat el següent comunicat relatiu a l'estat del rei:
"El rei ha passat una nit agitada. Amb tot, en el seu estat general no s'ha notat cap canvi.
Signat: Dawson of Penn, Stanley Hewitt". — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

Hi van haver-hi víctimes entre els funcionaris britànics. — Fabra.

LA MALALTIA DEL REI JORDI

LA REINA DE ROMANIA VISITA EL MALALT
Bucarest, 3.—A última de gener la reina Maria anirà a Londres amb l'objecte de visitar el rei Jordi. — Fabra.

EL BUTLLETI DEL MATI D'AHIR
Londres, 3.—Aquest matí, a un quart de dotze, ha estat publicat el següent comunicat relatiu a l'estat del rei:
"El rei ha passat una nit agitada. Amb tot, en el seu estat general no s'ha notat cap canvi.
Signat: Dawson of Penn, Stanley Hewitt". — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

Hi van haver-hi víctimes entre els funcionaris britànics. — Fabra.

LA MALALTIA DEL REI JORDI

LA REINA DE ROMANIA VISITA EL MALALT
Bucarest, 3.—A última de gener la reina Maria anirà a Londres amb l'objecte de visitar el rei Jordi. — Fabra.

EL BUTLLETI DEL MATI D'AHIR
Londres, 3.—Aquest matí, a un quart de dotze, ha estat publicat el següent comunicat relatiu a l'estat del rei:
"El rei ha passat una nit agitada. Amb tot, en el seu estat general no s'ha notat cap canvi.
Signat: Dawson of Penn, Stanley Hewitt". — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

Hi van haver-hi víctimes entre els funcionaris britànics. — Fabra.

LA MALALTIA DEL REI JORDI

LA REINA DE ROMANIA VISITA EL MALALT
Bucarest, 3.—A última de gener la reina Maria anirà a Londres amb l'objecte de visitar el rei Jordi. — Fabra.

EL BUTLLETI DEL MATI D'AHIR
Londres, 3.—Aquest matí, a un quart de dotze, ha estat publicat el següent comunicat relatiu a l'estat del rei:
"El rei ha passat una nit agitada. Amb tot, en el seu estat general no s'ha notat cap canvi.
Signat: Dawson of Penn, Stanley Hewitt". — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

Hi van haver-hi víctimes entre els funcionaris britànics. — Fabra.

LA MALALTIA DEL REI JORDI

LA REINA DE ROMANIA VISITA EL MALALT
Bucarest, 3.—A última de gener la reina Maria anirà a Londres amb l'objecte de visitar el rei Jordi. — Fabra.

EL BUTLLETI DEL MATI D'AHIR
Londres, 3.—Aquest matí, a un quart de dotze, ha estat publicat el següent comunicat relatiu a l'estat del rei:
"El rei ha passat una nit agitada. Amb tot, en el seu estat general no s'ha notat cap canvi.
Signat: Dawson of Penn, Stanley Hewitt". — Fabra.

LA NOVA XINA

El japó reconeix la sobirania xinesa de la Mandxuria
Toquio, 3.—El Consol general japonès a Mukden, ha informat al mariscal Xang-Hui-Siang, que el Japó reconeix el dret del Govern del Nanquing sobre Mukden. — Fabra.

L'Ajuntament d'Hankou es fa càrrec de les zones alemanya i russa
Hankou, 3.—El Consell Municipal ha pres al seu càrrec l'administració de les antigues zones que pertanyerent a Alemanya i a Rússia. — Fabra.

L'INCIDENT D'EL CHACO

L'Uruguai participarà a l'arbitratge
Montevideo, 3.—El Govern de l'Uruguai ha acceptat la invitació de la Conferència panamericana, i està disposat, en conseqüència, a nomenar un representant que formi part de la comissió encarregada de resoldre el conflicte entre Bolívia i el Paraguai. — Fabra.

Però l'Argentina no accepta
Comuniquen de Buenos Aires que el govern argentí ha declinat la invitació de nomenar un delegat en aquella comissió, la qual cosa es tem que pot entorpir o perllongar la solució del conflicte. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Resultaren ferits alguns funcionaris britànics
Nova Delhi, 3.—Es van rebent detalls de l'atac de Kabul pels rebels i a conseqüència del qual, l'edifici de la Legació britànica per espai de nou dies, es veié sotmès a un intens bombardeig perquè estava situat entre els fortins que defensaven la plaça i el camp rebel.

ELS SUICIDIS A RUSSIA

Un aïntormació de la "Pravda"
Riga, 3.—El diari soviètic "Pravda", diu que a Lyova, regió dels Urais, una epidèmia de suïcidis ha causat pèrdues importants en l'organització soviètica. Alguns comunistes d'aquella població formaren una lliga de la Mort, lliga que empré una gran campanya de propaganda del suïcidio. Formaven part d'aquesta associació alguns joves d'ambdós sexes. La primera víctima fou Jaun Bresguin, militant comunista molt conegut. Fou trobat penjat a la seva habitació. En una carta dirigida als seus companys demanava un bon enterrament, indicació que respectaren els seus nombrosos amics.

Dos dies després el secretari de la Cèhula comunista rebé una lletra d'una noia en la qual la seva autora anunciava que la trobarien morta a un dels boscos dels voltants, com així fou. També han estat trobats els cadàvers d'altres dues noies que també s'havien suïcidat. Aquestes dues dones deixaren també unes cartes en les quals demanaven que llurs cadàvers fossin vestits amb robes de color vermell.

Durant la mateixa setmana es suïcidaren altres set membres de la lliga de la Mort. — Fabra.

LA ARGENTINA NO S'HI ADHERIRÀ

Buenos Aires,

ELS ESPORTS

La conferència d'anit passada a la Sala Mozart

"Esportivismes antiesportius i antiesportivismes esportius", tractat per Manuel de la Sota

Amb motiu de la conferència d'En Manuel de la Sota, darrera de la taula organitzada per la Federació, la Sala Mozart veié repetit l'èxit de les anteriors amb un ple de gom a gom.

Presidí l'acte el senyor Rosich i fou la presentació del conferenciant En Josep Sunyol, el qual donà una breu explicació del criteri seguit per la Directiva en organitzar el cicle de conferències la darrera de les quals s'estava a punt de celebrar. Parlà de la idealitat i l'oponisme que han d'acompanyar l'exercici de l'esport, que fa mantenir l'home al camp amb un clar somriure, contra el qual no hi ha res que hi pugui, ni les pedres.

Presentà el senyor de la Sota, i digué que era un cavaller de l'esport, i ensenà un cavaller de les lletres, i un germà d'idealitat. Finalment, digué al conferenciant, en breus paraules, que es trobava davant d'un públic que el sabia comprendre.

Un conferenciant d'esports, senyors, ha d'ésser abans que tot un conferenciant deportista, és a dir, ha de practicar algun exercici físic. De la mateixa manera que el ric no pot definir com hauria d'ésser l'home perfecte i l'home com hauria d'ésser la dona perfecta, és molt probable, que aquell que no practica un esport, s'equivoqui en parlar del deportista. L'exercici físic, que treu de sobte els mals humors, transforma l'ésser humà en un home nou, en l'esportsmà. Per això al qui amb més exigència hem de demanar que el practiqui, és al que escriu d'esport. Molts dels mals de l'esport a Espanya depenen de que la majoria dels qui escriuen d'esports no són esportius. L'exercici físic actua de sedant, les idees afloïxen suauement de la cervella, sense que hagin de sorgir del cervell com un sorollós xarxar. Estic segur que si els meus estimats amics d'intellectuals llegissin cada dia un volum menys i en canvi saltessin deu minuts a la corda amb una dutxa freda per postres, s'haurien alliberat de tots els desgastaments literaris que no han servit més que per posar en dubte lures dets de pensadors, i és que indubtablement, quan sua el cos, sua també l'ànima, i ambdós expulsen bastant del que hi ha de nociu en ells. L'Esport, no solament hauria d'obligar-nos a confessar un cop a l'any, sinó també a suar copiosament, una vegada cada setmana. D'aquesta manera l'afectament espiritual seria complet. Cal dir, senyors i senyores, però no a èpica de bufanda o aspirina, sinó a base de rem o de pilota.

L'ESPORT, PIURITA DE LA CULTURA FATIGADA

Parlem de l'esport, aquesta pirueta bella i àgil que fa la cultura moderna, cansada de tanta serietat, perquè el món està cansat de veure els vells mites disfatats de moltes joves; de trobar-se amb què, sota carnes boniques, segueixen existint les decrepites rampants d'antany; no vivim una nova cultura, sinó la d'abans, però en Carnaval, el món, plori de ràbia o d'amargor, no pels morts de la Gran Guerra—que continuen encara amb llur ànima desenterrada—sinó pels ideals que en ella varen morir i que foren pel que varen donar llur vida aquells morts. La generació de la post-guerra ha comès la més abjecta de les traïcions: ha estat infidel al mandat de les ombres. El món, despitat, es llança en braços d'un escepticisme malsà, i en la seva decadència, es manté una estonada atòrica, injectat per aquest sentiment juvenil d'esportivisme, que li fa veure les coses amb ulls quasi infantils, ells on hi ha la nàgala, el romanticisme, la fantasia. El món s'ha convertit en per a aconseguir el regne dels cels, ha de fer-se tan senzill com els infants, i ha començat per jugar. Els herois de la guerra, els de la generació no deportiva, no han pas aconseguit salvar el món: els herois de la post-guerra, els de la generació deportiva, els Lindbergh, els Amundsen, els Mellory, el salvaran bo i jurat. Ells han fet per la germanor universal més que tots els teòritsants socialistes. La llacada de guany, que va fer Lindbergh des del cel, ha enlluernat tota la humanitat. L'esport és el gra d'una llum que s'ha sorgit aquest meravellós fruit. Vivim la gran Era de l'esport heroic.

EL CASTIG DE L'ESPORT I L'ESPORTIU CASTIGADOR

Es clar que l'esport amb el qual nosaltres convivim, és més modest, si volen més mesqui, més rancunós. Per això comença a deixar d'ésser motiu de diversió, per convertir-se en motiu de sofriment. La tarantula del partidisme ens ha picat a tots. No en negarem, per exemple, que el partit Barcelona-Espanyol ha estat més funest per als cors dels ciutadans catalans, que totes les amants esquivanes que han existit des de Ramon Lull fins als nostres dies.

I el modern esportista s'ha transformat, no arriba a dir que en un tortu-

rador, però si en un castigador. Pel mal de tots, cada vegada viu més per a satisfacció dels públics, que per a la seva pròpia satisfacció, amb el resultat de que ha entrat en el camp esportiu aquest vici tan característic de la trista, bruta i avorrida festa dels brans: la idolatria.

El cinema i l'esport són els amos del món i per ésser avui un "Don Juan" no cal pas prendre's la molestia de seduir 300 novícies; n'hi ha prou amb uns 300 metres llisos o 300 metres de film. Mes, a despit de tots els seus defectes, és indubtable que l'esportista, posseïx moltes qualitats que el jove antidesportiu. Gairebé m'atreïria a dir que l'esportista, traient-ne el públic, seria l'home ideal. Un mig centre pot ésser un minyó encisador, sempre que no s'ententi a creure's mig centre del món, però de totes maneres el preferirem a aquell que té altra ambició que la de creure's punt centric d'una taula de café.

La desgràcia de l'esport radica en que ha deixat d'ésser una diversió per a convertir-se en espectacle, és a dir, que es deu al públic, com en tots sabem, és una col·lectivitat que paga diners per admirar el veí, afició, la més idèntica que pot tenir una persona. Perquè el públic, senyors, no és el poble: és el poble, sí, però sortit de l'ollaquera.

PETITA DIVAGACIÓ SOBRE EL PÚBLIC DE FUTBOL

Abans de seguir endavant, em permetreu una petita divagació sobre el públic de futbol.

Al poble li agrada ésser, de tant en tant, com no acostuma a ésser; li pla de rompre la continuïtat del seu temperament. Aquest joc inofensiu de contrastos, és disciplina de gran salut espiritual. Per no despreciar els seus brams amb la monotonia diària, el lleó bota una vegada cada mes, com l'anyell; per no treure importància als seus salts, la puça ha de caminar una vegada al dia com el cuc. De la mateixa manera, el públic, pacífic i conservador en general durant tota la setmana, gaudix els diumenges a la tarda, en sentir que no es troba exempt de bel·licositat i radicalisme. Tots portem un instant entremaliat en el nostre si, que ens agrada treure a fora en determinades circumstàncies. Després de sis dies de tranquil·litat, és plaent d'assaborir una prudencial ruptura d'hostilitats. Aquesta labor sedativa sembla haver estat encomanada als campions de futbol.

Existeix la diversió de l'enrabiada. Els dies de festa anem als camps de joc a enutjar-nos premeditadament. Amb l'entrada naixem el dret a l'enrabiada. Preferim, però, les enrabiades del futbol a les de l'oficina, perquè aquelles són voluntàries, i aquestes són obligades; el son d'un funcionari d'oficina porta inclòida l'obligació d'enutjar-se.

Estem per l'enrabiada amateur: en aquest punt som insubornables. En un camp de futbol no distingim-se diverses classes, d'ètnies. Els socis ho fan fins allà on els permet el reglament del seu club, i gairebé sempre transformen en blanc de llurs tres un grup de pobres senyors, designat amb el títol succeïst de Junta Directiva. La resta dels espectadors s'enutgen basant-se en lleis, bans municipals, i reials ordres: coincideixen plenament en la llibertat màxima de la devolució de l'innort de l'entrada i fan causa comuna amb els socis en allò que es refereix a les faltes imputables a la Directiva. Els socis honoraris, els invitats, etc., recomanen calma i enteniment i reconeixen que la Directiva ha obert de bona fe. Els únics que no tenen dret a enutjar-se són els jugadors.

PUNXADES

Evitem llurs molèsties i perjudicis usant **PROTEX**. Garantim no atacar el cantó.

dors, puix al més petit símptoma d'una malaltia tan humana, estan exposats a la immediata expulsió de la palestra.

Tot aficionat al futbol posseïx una doble personalitat; independentment d'ésser un simple ciutadà, és també espectador, coses no tan sols diferents, sinó oposades. L'home deixa la seva personalitat a la taquilla, com qui deixa l'abric en el penjador de l'entrada. El qui ha arribat a la taquilla a prendre una entrada, no és el mateix que ha sortit de la taquilla proveït de l'entrada. Allí hi ha deixat alguna cosa més que les monedes; hi ha deixat la personalitat de tota la setmana per sortir-ne amb la personalitat del diumenge.

Podem distingir tres etapes ben definides en la vida d'un aficionat al futbol: quan pren nerviosament l'entrada, quan li tallen el bitllet i entra al camp corrent en zigzag com la gallina empaitada per un automòbil, quan l'àrbitre xiula la ruptura d'hostilitats i al nostre home li puja el cor fins a la concavitat en què s'abriga la nou. Paulatinament ha deixat d'ésser el senyor Pacífic o el senyor Amable, per a convertir-se en un ésser estrany, difícil de conèixer fins per la seva tendra companyia de la seva vida.

L'home que es fa soci d'un club, hi poteca la seva tranquil·litat i la de la seva llar. El carnet de soci és quelcom que no es diferencia molt de la fitxa de malfactor. Un home amb carnet a la butxaca és, en alguns casos, més perillós que el que porta revolver.

EL POBRET ESPORTIU

Mes deixem el públic i parlem del pobret esportiu. Amb una mica d'escepticisme acostumo a pensar ara del convenciment amb què altres vegades he parlat de l'esportiu pur, i no pas perquè cregui que no existeix, sinó perquè li exigim massa qualitats perquè existeixi.

La silueta ideal de l'esportsmà ha quedat perfectament trçada, però hem meditat si hi ha un ésser capaç d'arribar a aquest model de perfecció? Si Déu que és infinitament savi va equiparar-se amb l'home, en imposar-li no més que deu manaments que resultaren excessius, ¿com no hem d'equiparar-nos nosaltres, demanant deu mil requisits a un jove perquè sigui esportiu? Si reunís totes aquestes qualitats resultaria un ésser ultraterrenal. Desenganyem-nos, senyors, que allò que nosaltres volem, són homes per als camps de joc i no per als altars.

EL FUTBOL COM A TURMENT DEL JUGADOR

¿Volen major turment per a un jove que un partit de futbol? L'atorollem amb prohibicions, sancions i obstacles, i per postres el disfressem de mamarratxo. Li donem una pilota perquè jugui, però al costat li posem un jutge que no li permet que es diverteixi al seu plaer. La calç i l'aigua fan sorgir de la terra, les línies blanques que limiten la seva acció. Aquelles línies formen un die espiritual contra la desobediència i el lliure arbitri entre aquestes ratlles, tots els moviments del jugador depenen d'una xulada i el pobre noi sembla haver entrat en una sala de cirurgia; d'un xiulet li tallen els braços i l'amputació dura noranta minuts. Fins que el match acaba, els braços no li són tornats, i per si això fos poc, els rodelgem de deu mil encreuaments que l'atien, perquè s'ofeneixi el seu amic arreglerat en el bàndol contrari.

El germà jardiner ha arranjat amb cura paternal les herbes del camp i el ruquet mansoiament ha aplanat el camp. Semblen preparar la palestra per a una disputa inofensiva de ramats, que hauran de disputar-se el triomf belant com bous. Mes la visió de l'herba fa rugir el públic, de plaer. Augmenta el clamor quan veu sorgir dos grans de caramels dels Alps i un senyor que xucla el caramel d'argent. No obstant, els cançons es donen l'encaixada de pau; llurs mans, en enllacar-se, han dibuixat la creu del perdó. Els dos equips queden redimits del pecat d'odi i el germà blanc-vermell surt del camp de la lluita del braç del germà vermell-negre, mentre als germans espectadors se'ls tornen vermelles les galtes i negres els ulls, de cops de puny.

LA BONDAT DE L'ESPORT

Amb tots els seus defectes, l'esport ens ha portat incalculables béns. En mig lustre d'escriure ampulosament, els nostres pseudo-intellectuals, no han pas aconseguit aportar molts grans d'educació a aquesta ànsia inconscient de millora que experimenta la nostra joventut. En canvi, dos anys d'intens cultiu de l'esport, han transformat la psicologia de la massa jove, assenyant una ruta, no molt precisa encara, al seu instint desorientat. Per a la nova generació la vida té un gust nou, si es vol més pur, però també més pur: cerca una bella finalitat a l'existència, sortint d'una concepció quasi infantil. Creu, indubtablement, que la felicitat està en la senzillesa i no pas en el complicat. Es complau a pensar, però no a regirar el pensament.

Aquest esplèndid intel·lectual que és l'Ortega i Gasset, ho ha comprès així: "El predomini de l'esport físic—diu— amb el seu tò de joia muscular, és, tal volta, un símptoma de l'aspecte que la vida anirà prenent. Sembla com si Europa es lliurés a una salvadora puerilitat. Un pregon instint fa entreveure a les nostres velles nacions, que necessiten, després d'una etapa de treball trist, dominada per la idiosincrasia del burges i l'obrèr, una etapa de puerilitat i de joventut.

DISCIPLINA DE LA LLIBERTAT I EDUCACIÓ EN LA LLUITA

L'esport, abans que tot i per damunt de tot, és educació i disciplina; i disciplina d'espirit tant com de cos, perquè l'home sotmet voluntàriament el seu gust, a regles determinades per a aconseguir un bell objecte. És una guerra lleial, amb armes d'art i habilitat, i per tant la seva finalitat és la victòria, aconseguida, no pas per la mort, sinó per la vida. Ensenyà als homes el més difícil, que és ésser enemics lleials a tot d'esquella i mentre es troben en el camp de joc; per a sentir després l'amistat, el diví que només les ànimes sanes poden comprendre. Aquesta bella conducta ens la podrà ensenyar un llibre, però l'esport ens la fa viure.

Es la lluita franca i noble la gran domadora de l'espirit; que l'home que no lluita és només mig home, perquè en això la vida és diferència de la mort, en què cada hora porta el seu nou obstacle que no hem d'esquivar, sinó d'afrontar. Per a demostrar el nostre coratge. I com que l'esport és lluita sotmesa a unes normes de correcció, hem de permetre que una part de la nostra voluntat, ens sigui freta; i l'home que abandona temporalment la seva lliure voluntat per a la consecució d'una victòria, efímera com tota victòria esportiva, mostra tenir l'espirit domat i ésser capaç dels més grans sacrificis. L'home que permet que li robin la llibertat és un covard, més el qui l'abandona voluntàriament per un ideal, és un valent.

Sacrificar-se per una victòria, heu-vos ací el camí de l'esport, i convertir la nostra existència en un rosari de triomfs i derrotes noblement disputades. ¿Hi cap una més bella interpretació de la vida? La vida noblement viscuda, no és pas més que un esport: submissió a una bandera, sacrifici per ella, lluitar amb valor, posar noblesa en la intenció, respectar el contrari i ésser vencedor amb la humilitat del vençut i ésser vençut amb l'orgull del vencedor.

ELOGI GUERRILLER DEL FUTBOL

Algun venerable senyor, em sortirà al pas dient que el futbol és nociu i que desencadena les passions. D'acord; però això no és culpa del joc, sinó de nosaltres. És indubtable que l'ànima amb què varem ocupar-nos al Paradís és fasciosa. Segui quin sigui l'afar que es dirigeixi, sentim una tendència irresistible a decantar-nos per una de les dues parts. L'home és un animal partidista nat, i això és deu al temps espectacular del futbol: és una lluita entre dues faccions. Un contra un, és molt poc: dos contra dos no és suficient, onze contra onze és ja una batalla. El futbol és una guerra de joia que ens serveixen el diumenge a la tarda, el dia que precisament Déu va inventar per estar tranquil. Perquè som més cultes, preferim admirar als petits guerrers en el verd camp pol·liti, millor que en els riscos de la muntanya; preferim veure'ls afaitats i amb camises netes que no barbuts i mal endreçats. El futbol és la petita guerra estètica. Perquè estem civilitzats, ens pla més aquesta guerra reclamada, disputada sota la custòdia d'un àrbitre humanitari i justicier. El futbol és la petita guerra dins la llei, i també dins el rellotge. Una petita guerra que dura noranta minuts és assequible a tots els temperaments: una guerra que duri tres mesos acaba per cansar el més estoic. La guerra carlina, per exemple, fou una guerrilla contra el rellotge.

Un match de futbol és la fatxenderia més militar que fem els païsans. Una samarreta no és un uniforme, ni un gol una placa assetjada; però una samarreta pot convertir-se en senyera, i un gol, en el si de Zamora.

Car les samarretes són banderes a mida dels guerrers, que modelen també l'ànim dels espectadors. Se'n fan partidaris bèl·lics, transformant-les en emblemes subversius. Les samarretes s'empenen de tots els entusiasmes regionals: són símbols vius. Tant representen les aspiracions aranzelàries d'una regió, com les seves aspiracions polítiques. L'afirmació partidista que un equip és el millor de tots, és conseqüència immediata del convenciment que una raça o regió determinada és superior a les altres. Cada samarreta és un separatisme que va saltant amb permís de l'autoritat.

DEFENSA DE L'APASSIONAMENT ESPORTIU

Per molt equànime que sigui una persona, se sentirà irremissiblement decantada vers el vermell o vers el blau. Quan el decantament partidista disminueix, sorgeix l'anostia com a substitutiu irremediable. Aleshores el seu interès és desplaçar; ja no s'aplica als que es vol que guanyin, sinó als que es creu que van a guanyar.

El diner apostat destrueix l'essència altruista de la passió deportiva. L'esport es converteix en un negoci més o menys divertit, en el qual no disputen la victòria els preferits del cor, sinó els preferits de la butxaca. L'esport desapareix tan aviat com comença a convertir-se en joc d'atzar, ja que des d'aquest moment no ens interessa ni el vermell ni el blau, i solament el que confiem que guanyarà. L'esport té la seva essència en aquest anhel que triomfi un dels bàndols, independentment de les probabilitats que tingui de guanyar o de perdre. "Sóc dels vermells encara que perdi", és el sentiment de l'esportiu; "sóc del vermell mentre no perdi", és el sentiment del jugador. Per aquesta raó el partidisme, algunes vegades, és una virtut sagrada.

No hi ha perquè atacar amb tant de verí l'apassionament esportiu. Cal curar-lo no per extirpar-lo. El dia que els nostres pobres contemplin impertorbables, la lluita entre els bàndols, la senectut haurà començat als vint anys. Preferim sempre el jove que col·loca el seu entusiasme al servei del vermell d'una samarreta, a aquell que el col·loca al servei del vermell d'una post. Per bé que paguem els jugadors, el futbol seguirà ésser un esport, sempre que no paguem als espectadors per l'aposta concertada.

com comença a convertir-se en joc d'atzar, ja que des d'aquest moment no ens interessa ni el vermell ni el blau, i solament el que confiem que guanyarà. L'esport té la seva essència en aquest anhel que triomfi un dels bàndols, independentment de les probabilitats que tingui de guanyar o de perdre. "Sóc dels vermells encara que perdi", és el sentiment de l'esportiu; "sóc del vermell mentre no perdi", és el sentiment del jugador. Per aquesta raó el partidisme, algunes vegades, és una virtut sagrada.

DEFENSA DEL PROFESSIONALISME

Que cobrin els jugadors, voldrà dir que aquests es converteixin en professionals, però no pas que deixin d'ésser esportius. L'esport—segons el doctor Marañón—té la seva raó d'ésser, en la necessitat que sentim d'amentjar el treball, al qual tots, des d'Adam, estem obligats. Podríem dir que l'esport és una riallera conseqüència del treball. I si guanyar-se la vida treballant és honorós, no sé per què ha d'ésser menys honorós guanyar-se la vida practicant un esport. Per això el jugador no deixa d'ésser esportista. Conec bastants amateurs purs que són extraordinàriament anti-deportius, i en moltes cases grans sol veure's que el criat és més decent que el "senyoret" per bé que aquell cobri per ésser-ho i aquest no.

Per a mi, ja ho he dit abans d'ara, no hi ha professió més bella, més sana i més entretinguda que la de l'esport. Mes el professionalisme esportiu no és, com molts creuen, un càncer maligne que rogea l'esport en els temps moderns. Amb el mateix esport va néixer el professionalisme: són germans bessons que viuen junts des de llunyanes èpoques. Tan aviat com l'exercici físic començà a ésser admirat pel poble, el jugador començà a cotitzar la satisfacció que proporcionava. "En l'època homèrica—diu Berger en la seva "Antologia de Textos Esportius"—els premis atorgats en les competicions que representaven un valor completament mercantil, consistien en allò que els altres diem obsequis útils i com que aquells temps la moneda no existia, és indubtable que els vencedors treien una utilitat real de llur victòria."

LA REBELDIA QUE ENS CAL

Fugim del senyorisme i fugim també de la respectabilitat. Un home jove que se sent respectable atempta contra la seva joventut; per això l'esport, en comunicar aquest tò infantil a la vida, redimeix l'home de la vellesa prematura. Sentir-se vell quan s'és jove, és tan desolador com el creure's jove quan s'és vell. No sé pas el que és més tràgic: si el vell verd o el jove pausat.

Quan trobo un minyó de 21 anys que sustenta idees governamentals i conservadores, em produïx el mateix efecte que si un vell de vuitanta anys m'annuncies que ingressava en una societat alpinista per a escalar l'Everest. Per bé que és molt més excusable, voler elevar-se no podent, que el no voler elevar-se ho i podent.

¿Què conservarà un minyó als vint-i-quatre anys? ¿Les seves esperances, les seves il·lusions...? Mes si aquestes no tenen un horitzó de lluita, d'inquietud, deixen d'ésser esperances per convertir-se en egoïsmes. Aleshores ¿què conservarà: els pantalons, les americanes...? En aquest cas, el seu paper no és pas més transcendental, en aquest món, que el de les boles de canfóra.

En aquesta època d'ensopiment ideològic en la qual vivim, la majoria de la joventut s'educa, amb l'ínic fi de defensar, quan arriba el moment, els Bancs locals contra els que tinguin l'honor d'assaltar-los, sense tractar de defensar-se mentre tant, de l'opressora influència dels Bancs. I consti que no faig pas l'elogi dels qui assalten Bancs, sinó dels qui no es deixen assaltar pels Bancs. No crec que l'home més digne sigui el revolucionari d'acció, sinó aquell que no és revolucionari ni permet que la gent d'ordre faci revolucions ordenament. Al meu judici, tan revolucionari és el subordinat que pretén pagar al seu superior com el superior que pretén pagar al seu subordinat.

Creu que tots els joves han de portar en llur ànima, un gra d'inquietud, de rebel·lió sana; no han de rebel·lar-se per amor a la rebel·lió, sinó per amor al bé i a la justícia. Hi ha moments de la nostra vida que ens diuen: "aquí hi ha la llei que hem fet; detura't", però, aleshores sentim que és molt més deportiu saltar per damunt la barrera de la llei i seguir corrent heçant la llibertat. o, si som prou forts, agafar la barrera de la llei i justa i llançar-la lluny, perquè quedi el camp lliure a tohom. Per a ésser bon ciutadà no basta amb acaçar la llei justa, sinó que cal atacar la llei

PUNXADES

Evitem llurs molèsties i perjudicis usant **PROTEX**. Garantim no atacar el cantó.

La premsa de Sant Sebastià i els dos matches Barcelona-R. Sociedad

Els comentaris que els incidents reproverables ocorreguts, diumenge passat, a la capital donostiarra, va suscitar en la premsa d'allà dalt, és la prova més evident que els jugadors del Barcelona varen sortir a disputar el partit en un ambient de descarada hostilitat. Lleigint els retalls d'"El Pueblo Vasco", on el mateix cronista les emprèn contra els seus compatriotes, podem jutjar quina fou la gravetat dels fets ocorreguts i que han existit una tan dura i contundent reprovaració.

Diu "El Pueblo Vasco":

"EL DOMINGO NO HUYERON LOS JUGADORES CATALANES. FUE LA CULTURA QUIEN HUYÓ DE UNA CIUDAD EN QUE LOS DESAFUROS DEPORTIVOS ESTÁN PIDIENDO ENÉRGICAS MEDIDAS.

En la tarde del domingo, cien o doscientas personas apedrearon el Hotel Biarritz. No sabemos si en él había algunos extranjeros, como es frecuente. Tampoco sabemos qué explicaciones se les habrá dado acerca de ese furor, en el que participaron grupucos de distintas ropas y edades, y a los que será preciso llevar con los manguitos al límite de la provincia, según práctica reservada para todo intruso indigno de convivir entre nosotros.

El hecho es que se apedreó un hotel—propiedad, por cierto, de la familia Juanegui, tan estimada por los deportivos donostiarros—y que se insultó a unos huéspedes, que no otra cosa debían ser para nosotros los jugadores catalanes. Estos son los hechos; las piedras, anónimas. Vamos a ver las razones, a identificar a quienes las lanzaron escondiendo las manos en los bolsillos.

Se recordaba el encono con que donostiarros y catalanes pelearon, más que jugaron, hace un año en Santander? ¿Se creía que cuanto más empujara el tiempo, más ventajas resultaba para los donostiarros? El público se apresaba, tal vez, a presentir un partido violento como pocos, en el que la perspectiva del Campeonato era bien remota y el deporte puro quedaba descontento. Once jugadores encorajinados por ocho mil espectadores para liquidar, al margen del deporte bien entendido, las violencias de Santander y la derrota de Barcelona? No exageramos mucho al sospecharlo así, si se piensa en estas frases que el domingo se vocaban por bares y cafés. "Que vean que aquí también se da la leña." "El Barcelona huye porque sabe que con mal tiempo le ganamos."

Heus aquí com explica "La Prensa" tot l'ocorregut al camp d'Atocha i els incidents de després:

"Lo que esa parte del público hizo ayer con los jugadores del Barcelona es, sencillamente, intolerable, y no debe repetirse. Contra nadie deben descargarse en tal forma las iras colectivas, y menos contra los jugadores, que son quienes tienen la menor parte de culpa, en el supuesto de que tuvieran alguna."

Un grupo de más de cien personas siguió a los muchachos de la camiseta azul-grana hasta el hotel Biarritz, y al llegar allí les llenó de improperios y hasta arrojó sobre ellos varias piedras, una de las cuales hizo añicos una luna de la puerta giratoria de entrada."

Hi ha hagut qui culpava "La Voz de Guipúzcoa" dels excessos comesos pel públic. Aquest mateix diari, l'endemà de la feta, la reportava de la següent manera:

"La suposición de que iba a celebrarse el match se hizo aún más firme cuando se vio aparecer en el terreno de juego a los donostiarros. Luciendo sus camisetas blanquiazules. Estalló en esos momentos una ovación nutrida y entusiasta que salía de todos los extremos del campo. A continuación los azul-grana saltaron al "field", y la ovación se convirtió en pita."

Lo lamentable fué que esta suspensión dió origen a que unos cuantos, más exaltados que los demás, cometieran actos reprochables que han merecido la unánime protesta de toda la población sensata. Los desmanes nunca están justificados, y no tiene duda que el perseguir a unos cuantos muchachos y agredirlos violentamente, no sólo es un desmán, sino además una cobardía, cometida quien la cometa, y

injusta. Aquest és el revolucionarisme que demano als joves, perquè per a atacar la llei injusta, cal ésser més valeros que per a atacar la llei justa.

LA FORMOSA MENTIDA EN LA JOVENTUT.

L'home té una joventut i una vellesa; una joventut per a viure i a noblement, per a gaudir amb tot el que és bell, per a riure amb tot el que és amable, per a lluitar per tot el que és just, per a aventurar-se per tot el que és ideal, per a ésser una mica poeta, heroi i cabdill. I una vellesa, per a reposar un borsell, en la intel·ligència, tots els moments viscuts amb honrat i valentia, i acomodar-se d'aquesta vida amb un joïós sentiment, convençut que mai no ha deshonrat el llec que el cel va designar-li en aquest món.

Ja sé bé que la joventut és l'edat dels miratges, de les aparències, de les il·lusions, des de la qual es veuen totes les coses tals com nosaltres voldríem que fossin. Però ja arribarà també l'edat en què vorem totes les

en qualsevol parte que el hecho se realice.

Los jugadores del Barcelona, que fueron apedreados por unos cuantos salvajes, recibieron después inequívocas pruebas de cómo todo San Sebastián — lo mismo el que siente pasión por el fútbol, como aquel vecindario al que maldito lo que le importa que en el mundo exista un Samitier u otro cualquier "mago" balompédico — condenaba con dureza el hecho reprochable e indigno de una población que se precia de culta."

En el segon partit no hi hagueren incidents. Les referències del match, però, deixaven endevinar que la inquina no havia desaparegut del tot. Es veu que fou així. La violència del joc va estar a l'ordre del dia. I és clar, en aquestes condicions el partit no va resultar tan interessant com els donostiarres esperaven.

Diu "El Pueblo Vasco":

Los catalanes, sabiendo a lo que habían salido al campo. Nada de estridencias ni de exhibir el juego que creemos poseen; mucha seriedad, temple y cumplir su misión a las mil maravillas. Fue toda una lección en este aspecto."

No podemos, por lo tanto, hacer un trabajo de apreciación técnica, ya que no se destacaron; pues estamos convencidos de que, para marcar seis tantos en Las Cortes, debieron jugar mucho más que lo que ofrecieron en el campo de Atocha."

Los mejores, indudablemente, fueron la defensa, con Piera y Sagibarba. Samitier actuó como el hombre que maneja su "guignol", pues sus instrucciones se cumplieron al pie de la letra."

De los de casa se distinguieron la defensa, con Marculeta i Yurrieta; pues los demás, mucho nerviosismo, mucho. Y, claro está, con ese temple no se pueden sacar partidos adelante. Más "foot-ball", como nos han ofrecido otras veces y como lo saben desarrollar. Como atenuante diremos que al "match" de referencia le han precedido una serie de casos y cosas que ha creado en ellos un estado de ánimo que les disculpa en parte."

De todas formas, creemos que la suerte les fué adversa. Y terminaremos estas líneas diciendo que el señor Melcón estuvo descastrado en su actuación, pues con arbitrajes de ese género había que instalar en los campos de "foot-ball" unas clínicas para reparar las averías que surjan entre los jugadores. Humanidad, señor Melcón; humanidad!

Diu "La Voz de Guipúzcoa":

"Cuando salieron al campo los jugadores catalanes fueron abucheados por el público. En cambio los donostiarros fueron recibidos con cariñosa ovación. Melcón fué recibido por el público con completa indiferencia."

Pocas intervenciones hubo, por otra parte, de los dos guardametas. Alguna que otra de Izaguirre, que veía venir el balón de lejos y salía tranquilamente, para ganar tiempo. Otras un poco más apuradas de Uriach, que, más acosado, se veía también más comprometido."

Fué frecuente el que se hiciera juego violento. En esta clase de juego los que más se distinguieron fueron Orriols y Castillo; y buena prueba de ello es que fueron los dos jugadores que más veces fueron castigados, viéndose Melcón obligado a amonestarles, seguramente muy a pesar de su voluntad."

También en esta parte se prodigó el juego violento. Constantemente vimos a los jugadores ir al hombre en vez de al balón. Samitier, Arocha y, sobre todo, de una manera descarada, Orriols y Castillo prodigaron el juego antireglamentario y brutal. En los donostiarros también hubo quien no quiso ser menos, y Mariscal, y un poco Paquito. Bienzobas, hicieron coro a Sami i Arocha. No llegaron, ni con mucho, a los extremos de los dos medios alas del equipo catalán."

MOBLES CASAS

desitja als seus clients i amics un felíç

i pròsper any 1929

Grans Tallers i Exposició: Galileu, 50, 51, 53 i 55 (Sans) - Tel. 30537

tres morts per a esperar-mos, ningú no podrà disputar-la la seva pròpia ànima, i sobretot, el que és més difícil: serà un home.

LA NOVA JOVENTUT

I vaig a anar, senyors. Crec fermament en la sanitat espiritual de l'esport i espero amb fe cega en els destins de la generació que s'està incubant. Voldria començar a viure d'aquí a cent anys per a poder veure amb aquesta ulls la joventut d'aleshores, de cos fort i d'ànima més forta encara, modelada en els principis deportius que avui comencem a dominar el món. Aquesta joventut de l'esdevenidor, coratosa i idealista, la qual tresorerà en el seu front santes rebel·lies i no mesquines covardies, serà la que portarà cap als destins que la història té assignats a les nostres races. Designa que encara no poden germinar, perquè ja hem ofegats sota l'egoisme dels qui s'han erigit en directors de llur ruta espiritual.

Per això cal que tinguen cura de l'esport: tal vegada d'ell depèn més del que us pensen vosaltres l'esdevenidor de la nostra joventut que és el nostre i l'ànima de Catalunya.

El senyor Manuel de la Sota fou interromput moltes vegades durant la dissertació pels aplaudiments del públic, el qual, a més, premià en acabar l'acte la tasca del conferenciant amb una ovació llarga i anímica. Demostrativa de la simpatia amb què havia estat acollida la conferència i el seu autor.

FUTBOL

ACORDS DE LA FEDERACIÓ CATALANA

El Consell Directiu de la Federació Catalana de Futbol Associació, en la reunió celebrada el dia 2 de l'actual, va prendre els següents acords:

Aprovar les actes de les reunions celebrades els dies 20 de desembre i 1 de l'actual.

Aprovar la tramitació dels assumptes pautats fins a la data.

Examinat el recurs presentat pel Club Gimnàstic de Terragona, amb l'objecte d'eliminar el perjudici ocasionat a l'afiliació terragonina, acordà aixecar la resta de la suspensió imposada al seu camp de joc, malgrat que l'escrit del Club Gimnàstic es fa creditor únicament a una pública amonestació, com així es fa. Lamenta així mateix el Consell Directiu que la denúncia que formula el Club Gimnàstic dels incidents ocorreguts al camp del F. C. Martorell, no s'hagués fet en temps oportú per a ésser tinguda en consideració en examinar l'acte del partit a què fa referència.

Vista la reclamació presentada pel F. C. Atlètic de Sabadell contra el F. C. Palafreuger, demanar a aquest darrer club que manifesti els motius pels quals no va desplaçar el seu primer equip a Sabadell el dia 23 de desembre darrer.

Posar a coneixement de la Unió Esportiva de Sans que la Federació Espanyola ha fixat per al diumenge dia 6, a Saragossa, el partit Baracaldo-Sans, per a l'ingrés a la Segona Lliga.

Prendre nota del telegrama de la Federació Espanyola en què comunica que ha designat la nostra ciutat per a celebrar el diàbita a la tarda o diumenge al medi el partit Gimnàstic de València - Logroño, per a l'ingrés a la Segona Lliga.

Per ofrena d'una copa i de dotze copetes a l'equip infantil del Gràcia Futbol Club, guanyador del Campionat Infantil.

ATHLETIC DE MADRID - ESPANYOL

Corresponsent eliminar-se en els quarts de final l'Atlètic Club de Madrid i el R. C. D. Espanyol, de Barcelona, el primer partit se celebrà al camp de la carretera de Sarrià, demà, diumenge, a tres quarts de tres de la tarda.

A l'equip madrileny hi figuren diversos internacionals, com Herrera, els germans Olaso i Martínez, juntament amb els regionals Merin, Palacios, Comas, Menéndez i d'altres notables jugadors que formen un dels equips més forts de la regió del Centre.

L'Espanyol s'arreglarà segurament complet, amb l'objecte d'aconseguir el millor avantatge possible davant del sub-campionat madrileny, per tal d'assegurar la seva participació a les semifinals.

UNA NOTA DEL F. C. BARCELONA

Per raó de lamentables esdeveniments a què ha donat lloc la suspensió i celebració després de l'encontre entre la Real Sociedad de Sant Sebastià i el F. C. Barcelona, la Junta Directiva d'aquest Club, reünida en sessió extraordinària, ha pres els següents acords:

I. Elevar a la R. Federació Espanyola, per mitjà de la Federació Catalana, una respectuosa però enèrgica protesta pels fets ocorreguts en aquella capital i lamentar-se de no haver tramès cap delegat a la Federació Espanyola per al diumenge dia 30 de desembre.

II. Instar prop de "La Voz de Guipúzcoa" la rectificació dels conceptes emesos en la seva edició del dia 28, que, no responen a la realitat, ataquen el prestigi del Futbol Club Barcelona.

III. Comunicar a la Real Sociedad el sentiment del Club pel desagradable tracte que en aquell camp rebren la representació i l'equip del F. C. Barcelona.

IV. Coneguda la nota oficial de la Federació Catalana de Futbol Associació, que s'ajusta en un tot als fets ocorreguts, i lamentant que a la tramessa d'aquesta Federació, arran del repetit encontre, en pro dels interessos i dignitat del nostre futbol, que encarnava el F. C. Barcelona.

V. Per extensió aquest agraiment a les autoritats donstiarres pel zel desplegat en el manteniment de l'ordre, i als delegats i equips per llur comportament altament il·loable.

CICLISME

LA REUNIO DE DIUMENGE AL VELODROM DE SANS

Certament el Gran Premi de Reis serà una gran competició com poques s'hauran vist als Velòdrom de Sans. El prestigi i el popular campió d'Espanya Josep Cebrían Ferrer provarà de continuar la sèrie dels seus èxits, a pesar dels tres terribles adversaris que se li oposen: els francesos Faure i Regnier i el mallorquí Gaspar Poci.

Claudi Faure acaba de fer al Velòdrom de Saint-Etienne dues brillants curses, i ha batut, ultra els records locals, corredors de la fama de Torricelli, campió d'Itàlia; Arlin Denoit, el belga rival més directe del seu compatriota l'ex-campió del món Linart; Catual, actual campió de França; i Miquel, home que té un historial brillantíssim, la qual cosa demostra que el jove "stayer" de Saint-Etienne està en immillorable forma.

Per la seva part Poció va resultar vencedor diumenge passat en una cursa que es va córrer a Palma, ço que fa que també es presenti en immillorable condició. Regnier també s'ha intensificat granyment en les seves entrenes amb Bolxader, amb el qual s'hi adapta perfectament.

La cursa "es disputarà amb dues mànagues de 25 quilòmetres cada una i els equips seran formats de la següent manera: Faure, Peña, Ferrer, Ribó, Poció, Faure i Regnier Roixader.

El duel Ferrer Faure es renovarà dues vegades en la mateixa tarda i serà segurament en extrem apassionant.

Si la lògica indica com a probables vencedors Ferrer o Faure, no serà gens que abans hagin assistit o disputades batalles.

La reunió començarà a les onze en punt del matí amb una cursa de primes per a corredors de categories inferiors, i entre ambdues mànagues del match de mig fons se correrà una d'individual per punts també per corredors de categoria inferior.

GRAN EXIT DEL NOU LLIBRE

Contes Russos per infants

de *Lleó Tolstol*
(primer llibre de lectura)

PREU: 3'50 Ptes.

Administració i venda.

Llibreria Catalònia

17, PLÇA DE CATALUNYA, 17

Com és costum en aquestes curses, per a major comoditat del públic es despatxaran entrades i localitats al Centre de Localitats de la plaça de Catalunya.

CATALUNYA

FETS DIVERSOS

PUNXADES

Evitareu llurs molesties i perjudicis usant **PROTEX**. Garantit no ataca el castrú.

PILOTA BASCA

FRONTO PRINCIPAL PALACE (Professionals)

Després d'unes quantes setmanes de repòs aparegué novament a la canxa del Palace, la diada de Cap d'Any, el gran jugador Segon Cazalis. Portava aquest a la davantera a Egozcue II, amb faixa blava, i tots dos tingueren per contrincants els vermells Irigoyen III i Goitia. Irigoyen sortí del quadre 8 i mig, mentre el seu contrari ho féu un quadre i mig endarrerat.

La pugna es mantingué força incert fins a la segona desena, en què la parella blava anà de cap, davant el joc dur i eficaç executat pels dos vermells, principalment Egozcue, però els pilots més innocents, i en cap moment veírem entrar en acció la dreta de Cazalis, ni els rocons que en altres temps, no pas molt llunyans, delectaren l'afició.

No estant en joc, doncs, un dels bàndols, Irigoyen i Goitia assoliren sense cap dificultat el decisiu 40 quan tot just l'altra parella s'havia apuntat el 24.

Tenç a vèllada un partit disputadíssim, el qual fou jugat entre Larraucain III i Lizarraga (vermells) i Alsasua i Sagasti (blaus). Després d'emocionants igualades triomfaren els segons, per 40 a 38.

Aquest número ha passat per la censura governativa

HA SORTIT EL NUMERO 3 DE GAZETA DE LES ARTS

ARQUITECTURA, ESCULTURA, PINTURA, BELLS OFICIS, CINEMA

Director: MARIUS GIPFEDA

Art antic: Joaquim Folch i Torres :- Art modern: Rafael Benet

En subscriu per un any a "Gazeta de les Arts", a partir del primer d'octubre de 1928.

Correr

Poblatió

Trameti's aquest cupó a Via Laietana, número 37, quart pis. Preus de subscripció.—Un any: Barcelona 17 ptes. Península, 18. NOTA: Els que se subscriuen a partir del primer d'octubre els trametem el número extraordinari dedicat a la famosa Col·lecció Plandiura (48 pàgines de text amb 124 gravats), el qual es posà a la venda al preu de 4 pessetes.

contusa en el segon dit del peu dret.

Un ciclista accidentat a la carretera de Rubí

A la carretera de Rubí, el ciclista Isidre Roda, fill de Sant Cugat del Vallès, de 18 anys, caigué de la bicicleta que muntava i es produí diverses ferides de pronòstic greu. La bicicleta quedà a trossos.

Una dona morta d'una caiguda, a Terrassa

Al Centre Mèdic de Terrassa fou assistida pel metge senyor Claveria una dona de 50 anys anomenada Matilda, que viu al carrer del Pintor Viver, número 47, la qual sofí el trencament de la base del crani de resultes d'una caiguda.

Fou portada en greu estat a l'Hospital de Sant Llàtzer, on morí al cap de poques hores.

Des automòbils a la oqueta a la carretera d'Olot

A la carretera d'Olot a Sant Joan de les Abadesses, i en el lloc de l'obaga, l'autòmbus que fa el servei de Ripoll a Olot saltà a la oqueta a causa d'una forta patinada pel culpa de la neu. Al cap de poca estona un cotxe de turisme seguia l'exemple. Sortosament, llevat de l'ensurt, als ocupants d'un i altre vehicle no sofríren cap dany.

Accident del treball a Mataró

El conductor de la camioneta B 33225, de Barcelona, en posar en marxa el motor davant del Cafè Clavé, de Mataró, se li escollí la maneta i li produí ferides d'importància en tres dits de la mà dreta.

Fou curat al botiquí del Teatre Clavé.

Confiteria Romeu

30, Rambla de les Flores, 30

Obsequiarà als seus clients distribuint en els

Gateaux des Rois

que es despatxaran els dies 5 i 6, gran varietat de sorpreses i monedes

D'OR I ARGENT

LA DONA, LA MODA I LA LLAB

Els vestits princesa

Els vestits princesa afecten moltes formes, des del vestit de tarda a la levita, que intenta assimilar-se tot el possible a la línia del vestit d'esport. Un vestit molt elegant i útil es pot fer de repa blau fosc tallat forma levita amb un cos recte des del qual la falda s'eixampla a la cintura sense una interrupció. A les cadenes, segons gues amb botons donen una suggestió d'armilla i ajuda a aquesta suggestió una altra petita repuntada, també amb botons, que baixa des del coll dret i blanc. Les mànagues van acabades per punys blancs. La falda va llenguerament galonada de dalt a baix i a la vora, però de manera que el galó no modifiqui en res les línies. La introducció de punys i colls és una reacció contra la voga de les joies, que es fan ara tan barates que és difícil trobar qualsevol d'original. De vegades, colls i punys es fan de blanc, però moltes altres es venen en colors que fan contrast amb el del vestit. Per exemple un vestit blau pàl·lid de crespó de Xina porta punys i coll d'organdi rosa i groc, i un vestit de crespó blau fosc amb coll i punys tombats, vermell viu.

Darrerera hora

DE BARCELONA

BOXA AL "NUEVO MUNDO" EL COMBAT MURALL-DI ZEA FOU FALAT MATCH NUL AMB EVIDENT INJUSTICIA TERRY VA VENCER PUIG I GUTMAN A SANYE

El fred intens va fer desistir a molta gent d'anar al "Nuevo Mundo" a presenciar els combats de boxa anunciats. Hi devia haver mitja entrada. La vetllada fou força interessant. El fred actuà damunt dels boxadors en el sentit d'augmentar llur empenya combativa. Hom va presenciar bel·les encontres sostinguts de cap a cap amb molt d'altè. L'únic que enterbolí l'èxit esportiu de la reunió fou la decisió donada pels jutges al final del match Murall-Di Zea. El combat havia estat guanyat per Murall, per una diferència de punts més que suficient, i el públic s'indignà, com nosaltres mateixos, amb tota la raó. L'ex-campió peninsular del pes gall va sostenir durant els deu rounds un tren de trets els diables, tren que va desconcertar Di ea fins a l'extrem que ni una sola vegada va poder immosar el seu joc: el joc, correcte, elàstic, que sap fer. Murall va treure un gran partit del desconcert del seu antagonista, entrant-li a distància amb cops llargs a la cara, iniciats amb l'esquerra, m amb la qual Murall va aconseguir dominar continuament. La seva boxa, però, no fou sempre correcta: abusà de tot: esquives exagerades, agafades, cops de revés, cops de cap, caigudes, empenyes, etcètera, etc., però com que el seu adversari no es va distingir tampoc per una gran correcció, el domini era el que havia de decidir el combat, i des d'aquest punt de vista En Murall fou l'indiscutible vencedor del combat.

En el match que precedí l'esmentat, Jim Terry va vencer Pere Puig per abandonament al setè round. En començar, Pere Puig dominà en placar cops molt eficaços a la cara i al cos, dels quals Jim Terry, no obstant, es va refer molt aviat. Al quart round, Puig, havent rebut una ferida damunt l'ull esquerre, començà de perdre terreny. Al setè, el seu manager sollicità la intervenció del metge per determinar si Puig podia o no continuar. Havent-li estat denegada aquesta petició antireglamentària, l'esmentat manager declarà que el seu patrocinat abandonava. En conseqüència, Jim Terry fou declarat vencedor. De totes maneres, l'abandonament fou acceptat per tot hom com a justificat. Es un match a reveure.

El boxador letó Gutman va produir en la seva segona sortida una impressió encara més favorable que la primera. Va boxar amb molta conciliació, atent a l'atac i a la defensa. En els tres primers rounds assolí un gran domini damunt del seu adversari, Sanyé, jugant principalment la dreta a mitja distància en croquets molt precisos. Demostrà una grossa superioritat ja de bones a primeres. No obstant, Senyer, gràcies al seu cop d'esquerra molt sec, va aconseguir si no posar a ratlla al seu contrincant, nivellar una mica la puntuació que li era del tot desavantatjosa. Al sisè round, Senyer placà molts bons cops d'esquerra a la cara. Hom notà que aquests cops tenien més eficàcia que els del letó. Amb tot, aquest, gràcies al seu domini de la boxa, va guanyar gairebé tots els rounds; en el darrer, Senyer, esgotadíssim, va vorejar la desfeta per k.o. Els dos boxadors foren acomiadats amb grans aplaudiments.

Els pesos mitjans Dauff i Canudas van fer quatre rounds molt animats que entusiasmaron el públic. Tots dos van estar a punt de vèncer per fora de combat. Dauff, declarat vencedor, es distingí més per la seva boxa més bella i per haver portat més temps la iniciativa de l'atac, que no pas per haver assolit un domini suficient.

En els dos matches preliminars,

Toni Martí i Mir foren match nul, el mateix que Espigues i Lloret.

TEATRE BARCELONA

Amb el teatre ple, brillant, s'estrenà "El drama de todos", traducció castellana d'Eduard Marquina de "La lloja", de Mallés-Raurell.

Enric de Rosas, que celebrava la seva funció d'honor, fcu del protagonista una creació molt personal i molt intensa. La resta de la companyia l'acompanyà molt dignament. L'acta sempre ben atesa i la presentació i el vestuari d'un excel·lent bon gust.

El públic aplaudí llargament el treball del senyor de Rosas, i reclamà l'autor al final dels dos actes darrers.

Entre aplaudiments, l'il·lustre actor argentí digué uns paraules de regreigament, gentils i afectuoses.

HOME AGREDIT PER UN DESCONEGUT

Al Dispensari de la Barceloneta fou auxiliat ahir, a dos quarts d'onze de la nit, Enric Ribes Saivalló, de quaranta anys. Els metges li apreciaren fractura de l'os nasal, de pronòstic reservat. Li produí aquesta lesió, a la platja de mar Vella, un desconegut que li donà un cop de puny.

Després d'auxiliar fou traslladat a l'Hospital Clínic.

ATROPELL

Ahir, a les deu de la nit, fou auxiliat al Dispensari de Gràcia Enric Sales Alfonso, de setze anys, habitant a la plaça del Diamant, 4, el qual presentava fractura de la clavicula, de pronòstic reservat, que li produí un automòbil que l'atropellà al passeig de Gràcia.

ROBATORI

Vicents Grané, que viu a l'Avinguda de Pedraforça, denuncià ahir a la policia que li havien entret lladres a casa i li havien robat 2.300 pessetes.

DE L'ESTRANGER

EL VOL DE BENJAMIN MENDEZ

Bogotá, 3.—Ha arribat el tinent aviador Benjamín Méndez. A Panamà va substituir el seu flotador, i a Barranquilla reemplaçà el seu tren d'aterratge. Pogué continuar el viatge per haver-li estat tramès un altre aparell pel Govern colombià.—Fabra.

LA CRISI A LES MINES

La subscripció puja a 403.500 lliures

Londres, 3.—La iniciativa del lord major de Londres de recollir fons per a socórrer els damnificats de les regions mineres ha obtingut un notable èxit. La subscripció arriba actualment a la suma de 403.500 lliures esterlines. — Fabra.

LA CRISI IUGOSLAVA

Gestions del president de la Cambra

Belgrad, 3.—El president de la Cambra senyor Mialovitch ha estat rebut pel rei.

En sortir de palau ha declarat que s'entrevistaria amb els caps dels grups polítics per a estudiar la possibilitat de formar gabinet. — Fabra.

Català:

LA PUBLICITAT

és el teu diari

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE CATALA NOVELTATS

A les 3. La superba creació de Maria Norori.
Localitats a 1'50 i a 1 pesseta.
Nit, a les 10: 1'50 i 1'50. En l'acte.
NIT: UN CAP DE TRONS.
pels reis de la rialla, Aymerich, Galceran i Gimbernat.
Demà, tarda, el clàssic d'En Llatas.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.
NIT: UN CAP DE TRONS.

GRAN TEATRE LICEU

Demà, segona representació de la nova òpera de Puccini **TURANDOT**
pels famosos artistes Puccini, Laurenti, Melandri.—Diumenge, tarda, la deliciosa òpera de l'immortal Mozart **EL RAPTE DEL SERRALL**.—La setmana entrant, **LES BODES DE FIGARO** i **LA FAVORITA** pel divo tenor Lázaro.—Es despatxa a comptaduria.

TEATRE BARCELONA

Companyia argentina **RIVERA-DE ROSAS**
Avui, divendres, tarda, a un quart de sis: La comèdia en tres actes, de Sabiniano López, **LA SEÑORA ROSA**.
Nit, a un quart d'onze: L'entremès **El anzueto** i la comèdia en tres actes, traduïda per Eduard Marquina de **La llotja**, **EL DRAMA DE TODOS**.
Demà, dissabte, tarda i nit, **Lo que tú quieras** i **El drama de todos**.

MIMI ROMEA

escenes de la vida bohèmia. JOAQUIM MONTERO. ESTRENA avui, divendres.
TEATRE POLIORAMA
Companyia còmica de Sepúlveda-Mora
Avui, divendres, tarda a les 5'15 **FRANFORT**
EL PADRON MUNICIPAL
Nit, a les 10'15: **ALFONSO XII, 13**

TEATRE TALIA

La més completa Companyia de Comèdies Valencianes "BAGET"
Avui, divendres, tarda, a les 5. Sessió senzilla. Butaca, 0'35. Gral, 0'15.
AL TREBALLADOR, FAENA, a les 5'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.

TEATRE CATALA ROMEA

C. VILA-DAVI. Primera actuació: **EL VILA**.
Primer actor: **JOAQUIM MONTERO**.
Escena de la vida bohèmia. JOAQUIM MONTERO. ESTRENA avui, divendres.
Aquesta nit, a les 9'15. ESTRENA de l'obra en 3 actes, de Joaquim Montero, **MIMI** (Escenes de vida bohèmia).
Demà, dissabte, a les 9'15. **LA CAPUTXETA VERMELLA**, a les 7'30, arribada en arribada catalada dels **SANTS REIS** per a donar un obsequi a **LA CAPUTXETA VERMELLA** i per tal de recollir les cases que els sants llurats dels reis, després d'una llarga caminada, porten a les cases dels pobres.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.
NIT: **LA ESPIRITA**, a les 10'15.

TEATRE APOLO

Avui, divendres, benefici de l'eminent tenor **EMILI VERNER**.
Tarda, 1'50 i 1'50. Les seves dues grans creacions:
EL HUESPED DEL SEVILLANO (acte segon) i **LA FORTUNA DE LA JENTERA DE ANSO**.
L'illustre literat Alfons Vidal i Planes donarà una interessantíssima conferència.
NIT: el seu exití cim i sense rival: **DORA FRANCISQUITA**.
Més de 400 representacions pel beneficiat.

TEATRE VICTORIA

Avui, divendres, tarda, a les 4'30. Penúltim venut de la temporada i últim venut del gènere **TINO FOLGAR**. Butaca, 1'50 i 1'50. El clàssic d'En Llatas.
LA CONQUISTA DE NARCISO, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.
NIT: **LA CONQUISTA DE NARCISO**, a les 5'15.

OLYMPIA

AVUI, NIT, A LES 10.
43 representacions de l'hyper espectáculo de la fastuositat.
MUSEUM
Productor: MANUEL SUGRANYES

L'èxit més asombrós de l'any
TRIOMF COMPLET DE TOTS ELS ARTISTES

AMALIA DE ISaura

FLORENCE AND GRIPP
SACHA GOUZINE
LES DER AIR RIFFI
POMPOFF Y THEOY
LES SISTERS ELVINY
NIT: UN CAP DE TRONS.

EUGENIA ZUFFOLI

32 TILLERS WENCES GIRLS, 32
256 artistes espanyoles i estrangeres 285
40 professors d'orquestra, 40
Demà, dissabte, tarda i nit:
Dues grandioses funcions
Diumenge, tarda i nit,
Dues grandioses funcions

de la revista del luxe i de la presentació

MUSEUM

Preus corrents
Es despatxa a Comptaduria.

CINEMES

CINEMA PARIS

Av. Portal de l'Angel, Tel. 14544
Canvi de Direcció. EMPRESA GUMONT. Orquestra V. GRANADOS.
Dotat de calefacció central
Tarda, a les 4'30. Nit, a les 10.
Exit clamorós del granis film

LA ULTIMA CITA

Producció Nacional Gaumont. Indiscutible triomf de l'admirada Lluïsa de Araya, del simpàtic Pep Acuña i de la bona Lluïsa Garza. El més formidable film espanyol, unànimement considerat com el millor que s'ha produït. Pastosos escenes de gran espectacularitat. Incommensurables paisatges de Montserrat, Segovia, Madrid i La Granja.

Pel·lícula filmada amb la cooperació de la Marina de guerra espanyola. Començarà l'espectacle amb la col·loca comèdia

EL PERRO ENAMORADO pel famós actor belapazo, comèdia i Encarnita Gili

Nit: Diumenge, matinal 4'15 i 5'15.

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, divendres: El Carnaval de Venècia, El cadete de West, Tòteme el pulso, doctor, Agulla.

Cinemes Select i Mundial

Salmeron, 175 i Salmeron, 27
Selectes orquestrines
Avui, Revista, comèdia. **UN CASO SENSACIONAL**. Raymond Griffith. I **EL PRINCIPE ESTUDIANTE**. Ramon Novarro i Norma Shearer. Preus corrents.

TIVOLI

(Espectacles CINEMES)
Local dotat de calefacció
Orquestra dirigida pel M. Dotres-Vila
Avui, divendres, tarda, a les 4'30 i nit, a les 9'30.
GRETA GARBO i **JOHN GILBERT** en **ANNA**
canta de la METRO GOLDWYN, i **FORASTERO EN PARIS**
Un cicló de rialles, pels COHEN i els KELLY.
COMICA I REVISTA.

CAPITOL CINEMA

(Espectacles CINEMES)
Orquestrina SUNYER
Avui, divendres, tarda a les 4'30, i nit a les 9'30: Ramon Novarro i Alice Terry en **AMANTES**, cinta de la "Metro-Goldwyn Mayer", i Sally Phipps i Nick Stuart en la superproducció "Fox" **CON LA CAMARA AL HOMBRO**. Completa programació còmica Crispulo en el harem i Diario Metro.

ARISTOCRATICS KURSAAL I SALO CATALUNYA

(Espectacles CINEMES)
Localitat dotada de calefacció
Orquestrina DOTRES-VILA TORRENTS
Avui, divendres, tarda, a les 4'30, i nit, a les 9'30:
COLLEEN MOORE i **JACK MULLALI** en **DE TELEFONISTA A MILIONARIA**
(Cinta de les SELECCIONS GRAN LUXOR VERDAQUER)
I **OLIVE BORDEN** i **ANTONI MORENO** en la superproducció FOX, **VEN A MI CASA**
COMICA I REVISTA.

PATHE-CINEMA

(Espectacles CINEMES) Local dotat de calefacció. Orquestrina LIZCARGO
Avui, divendres, tarda, a les 4'30, i nit, a les 9'30.
NENIA DESNI i **WILLY FRITSCH** en la producció de la marca LPA **EL BOXEADOR** i **BU PROMETIDA**
I **RICHARD DIX** en el film VERDAQUER, **EL JINETE DIABOLICO**
COMICA I REVISTA.

PATHE PALACE EXCELSIOR

(Espectacles CINEMES)
AVUI, DIVENDRES
GRAN PROGRAMATICA D'ESTRENES: **LA JOIA UNIVERSAL**
REPIQUE DE TACONES
per Patsy Ruth Miller: la cènica Verdader **LOS HUSARES DE LA REINA**, Billie Dove i Lloyd Hughes.
LA FORTUNA DE LA AUDAZ, film Paramount, per Richard Dix.
Comica i revista.

DIANA, ARGENTINA, COM-TAL, WALKYRIA, ROYAL

(Espectacles CINEMES)
AVUI, DIVENDRES:
GRAN PROGRAMATICA D'ESTRENES. La grandiosa superproducció Fox **CUATRO REYES**
per Margaret Mann, Bushman i James Hall: la comèdia estudiantil de la Universal.
AL PRINCE DE LA REIA
Jack Holt Dorothy Revier, en **CONDENA DE ANOR**
Comica i revista.

MIMI ROMEA

escenes de la vida bohèmia. JOAQUIM MONTERO. ESTRENA avui, divendres.

COLISEVM

Orquestra Bial Net
Aquesta tarda a les 4'45.
Nit, a les 9'30:
ALICE TERRY
I RAMON NOVARRO
en
AMANTES
NICK STUART en
CON LA CAMARA AL HOMBRO
Comica i Revista

CONCERTS

PALAU MUSICA CATALANA

INSTITUT CATALA DE RITMICA I PLASTICA
Diumenge vinent, 6 de gener de 1929.
Festivitat de Reis, a dos quarts de cinc de la tarda, sessió de

RONDES, CANçons i JOCS D'INFANTS

sota la direcció del mestre LLONGUERES.
Localitats: Unió Musical Espanyola, 25, Avinguda del Portal de l'Angel, de tres a set de la tarda.

FUTBOL

CAMPIONAT D'ESpanya

Diumenge a les 2'45 tarda
ATHLETIC CLUB, de Madrid (sots-campió Centre) contra

R. C. D. ESPANYOL

(campió de Catalunya)
Tiquet núm. 77
Camp de l'Espanyol
Tribuna, 3 ptes. - Banc, 1 pla.
ENTRADA, 3'10 ptes

MUSIC-HALLS

MOULIN ROUGE

Vila Vila, 93 i 95 (Paral·lel), Tel. 31085
El més important programa de varietats
Mercedes Lambert i Antònia Montardí
Adela Grein i Paquita Sardi
Susana Sebastian i Encarnita Gili
MISS PEGGY, (dancarina exòtica)
AMPARITO SANCHEZ ISABELITA TRIGO
TERESITA IBARRA
De la una a 3'30. BAL CONTINU AL PATI DE BUTAQUES, convertit en COQUET DANCING CABARET
SERVEI ACURAT PREUS REDUÏTS

NIX

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pell per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en que curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX

és, doncs, un factor preciós per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX

s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX

simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi emplearà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, hi desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA "PASTA NIX" ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

SALO MIRIA

(Espectacles CINEMES)
Local dotat de calefacció
AVUI, DIVENDRES:
La grandiosa superproducció de la marca Metro Goldwyn Mayer, **MR. WU**
per Lon Chaney i Renée Adorée.
LA FORTUNA DE LA AUDAZ, film Paramount, per Richard Dix.
Comica i revista.

MONUMENTAL - PEDRO BOHEMIA - IRIS PARK

(Espectacles CINEMES)
AVUI, DIVENDRES:
IMPORTANTISSIMES ESTRENES: **LA VIRTUD DEL AMOR** de la Príncipe Filma, per Shirley Mason i William Collier.
LES DEL PASADO per Mildred Harris.
UN CABALLERO VERTIGO per Paleta Luciano Albertini.
Comica i revista.

S'HA RESOLT JA

LA VAGA DE TAXIS!!

Gràcies a la CLINICA DE BEBÉS que ha solucionat el conflicte amb els seus autos patentats. No fan mal a ningú... ni a la butxaca tan sols.

"RODATRIC", auto elèctric, des de 8 ptes. GARATGES amb 6 cotxes i motor, 20 pessetes Telèfons automàtics, 2 llumbrs, 10 metres de cordó 5 ptes.

CLINICA DE BEBES

3, Bisbe, 3

Fronto Principal Palace

Cada dia, tarda i nit, extraordinària partit.

CAMINADOR IDEAL

Un encis per als nens i un descan per a les mares.
L'ALEGRIA DE LA CASA
El vostre infant us demostrarà el seu contentament en veure's col·locat en un caminador ideal. La compra d'un caminador proporcionarà una gran alegria a tota la família.

Localitats: Unió Musical Espanyola, 25, Avinguda del Portal de l'Angel, de tres a set de la tarda.

PREU: 35 pessetes

S'envia desmuntable a províncies, franc port, per 37 ptes. Muller i Companyia, Barcelona, "Villa Pura", Ferran, 32, Vicente Ferrer i Companyia, Plaça Catalunya, 12, Casse Thonet, carrer Pelayo, núm. 40.

REPARACIONES

MAQ. PARA COJER
QUETAVO WEINMAGEN I CA
REPUTACION-TEL. 5527

A PASTA PER A AFATAR

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pell per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en que curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX

és, doncs, un factor preciós per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX

s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX

simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi emplearà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, hi desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA "PASTA NIX" ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

DEMANI-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC., AL PREU DE 250 PESSETES TUB

Rejes

UN PRESENT UTIL I PRACTIC

Capetes impermeables per a nens

Marca "EXCELSIOR"

Abric segur contra el fred i la humitat De molta durada - Assortit extens

Des de pessetes 11 en amunt

"La Villa de Parà" Muller i Comp.

Ferran, 32

FABRICA PROPIA A SANT CUGAT

Vendes a terminis (sense traker)

Laborant immediat en subscriure el contracte Aparells fotogràfics garantits

Des de 10 al mes

Plaça 10'35

Catàleg de franc enviant franqueto Agent de vendes: J. BOLDU, Girona, 1'35; Cànizada-Diagonal, BARCELONA

EN LES FORMOSOS NITS ANDALUSES

els anuncis lluminosos instal·lats al

:: recinte de la ::

Exposició Ibero-Americana DE SEVILLA

serà el poderós imàn que recollirà les palpitacions del comerç espanyol i que creará nous i amples mercats

NOMES LA PUBLICITAT OPORTUNA CONDUEIX A L'EXIT

ANUNCIEU ELS VOSTRES PRODUCTES A

Exposició Ibero-Americana de Sevilla

Demanu detalls al "Negociat de Publicitat" dir git per

RUDOLF MOSSE IBERICA, S. A.

Plaça d'Espanya. - SEVILLA.

Rbla. Catalunya, 15-BARCELONA

Nicolau Maria Rivero, 11-MADRID

ELS AVORRITS DE SA

BLENORRAGIA

creient-la Incurable

Recorren a les antiques i seures Especialitats Paradell Assall 28

Plaça d'Espanya. - SEVILLA.

Rbla. Catalunya, 15-BARCELONA

Nicolau Maria Rivero, 11-MADRID

Casa Provincial de Caritat

SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES

Direcció i Oficines: EDIFICI DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT, carrer de Torres Amat, núm. 8 (tocant a la plaça de Sepúlveda). Telèfons 16524 - 16525 - 16526.

Subcentrals: Carrer Creu Coberta, núm. 91. Telèfon 33'61.

Sucursals: Carrer del Clot, núm. 80. Telèfon 50461.

SARRIA: Carrer Major, núm. 49. Telèfon 73632.

SANT ANDREU: Sant Andreu, núm. 221. Telèfon 51055.

PBLE NOU: Passeig del Triomf, núm. 17. Telèfon 52012.

LES CORTS: Plaça del Centre, núm. 4. Telèfon 33471.

HOSPITALET: Central: carrer Laura Miró, núm. 60. Sucursal: carrer del Prògrés, núm. 56. Telèfon 31227. Sucursal: Pi i Margall. Telèfon 31226.

El millor present per a senyores. Mitges :: *Exclusiva* Venda ::
Magatzem de Pelleteria, Merceria i Novetats
Manuel Recort i Ulló - Hospital, 27
Tel. 16276
BARCELONA

Labors
Paneres : Capses
labor: Costurers: gran assortit en nines BABY

La Orquidea

Avinguda Portal de l'Angel, 31

PERFUMERIA
VILADROSA DE
Joaquim Oller
PASSEIG DE GRACIA, 75
La més ben assortida : La més econòmica

CALÇATS PARISIENS
CANUDA, 37

Les més altes novetats i els preus més reduïts

Contes i rentables Dibuix
Aventures & Abecedaris
Novel·les i Teatre
Clàssics

Fontanella, 13 - HEREUS VDA. PLA - Telèfon 11653

Mobles de Jonc
que no es corquen

Originals creacions per a presents
Passeig de Gràcia, 115

Tallers: Riera Sant Miquel, 38 (G) - Tel. 74482

CASA CASELLAS
STA. ANNA, 4

Immillorable assortit d'aparells fotogràfics de les més reconegudes marques

Abans d'efectuar les vostres compres, visiteu aquesta casa, en la qual trobareu tot el que desitgeu

V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 29 - Telèfon 15677

Grans novetats en objectes per a presents, propis per a Reis

Marcas - Motilures - Pintures - Gravats
- Policromats - Retaules - Relleus -

HERMES

Exposició permanent de
Novetats Nacionals
i Estrangeres
Articles per a Presents

RAMBLA DE CATALUNYA, 61 (cantonada Aragó)

FUSET
GRAU
JOIERS
CREACIONS PROPIES

Pelayo, 44
TELEFON 11033

Xampany

Caves a Sant

Delegació

Princesa, 20

BARCE

'Freixenet'

Sadurn de Noia

i dipòsit:

Tel. 11053

LONA

CREACIONS OROMI

COM
FER

Vidua de J. Viñolas

PORTA FERRISSA, 13 Telèfon 18165
El millor assortit d'objectes de cristalleria propis per a presents dels Reis
Molasses, diversos models
Escollits jocs de 2 butaques i taula, des de 13 pessetes

Fàbrica d'Impermeables, Trinxeres, Capeles per a nens
Comercial Carreras Doria, S. A.
FERNANDO, 16, I CORRIPIA, 16

Regalem una ampolla d'excel·lent XAMPANY per cada 25 pessetes de despesa, fins al 5 de gener

M. Pintó
CAMISER

Articles alta novetat propis per a REIS
Ramb'a de les Fiores, núm. 18

J. PALAU

Rambla de Catalunya, 51

Articles d'alta qualitat per a Presents
Joguines per a nens i nenes

Jocs-Joguines

ARNAU

FERNANDO, 18

Si desitgeu una joguina o un joc de novetat i gust selecte, sense ésser elevat de preu, visiteu l'exposició d'aquesta casa i quedareu complaguts

Reis - - Reis - - Reis

RELOTJES DE TOTES MENES

Rambla de Catalunya, 17 - Cases a Chaux-de-Fonds i Ginebra

VISITEU LA NOSTRA CASA, ON TROBAREU EL MES NOU I MES ECONOMIC EN

Bisuteria fina, Collars Chanel, Brapalets i Arracades xapats en or i platí. Novetats i articles per a present
COLLARS DE PERLES des de 0'75 pessetes
Acabem d'inaugurar, i no tenim existències antigues ni passades de moda

Melian i Ranzini

RAMBLA DEL MIQ, 35 (edifici Gran Hotel)

Palau de la Moda

1000 trinxeres a 35 pessetes

1000 gabanya a 60 pessetes

Rambla de Catalunya, 10